

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE JACKSONVILLE RAYS HOCKEY SERIES

PUCKING
EVER
AFTER
VOLUME I

EMILY RATH

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SONSUZA KADAR PUCKING

BİRİNCİ CİLT

EMILY RATH

EMILY RATH BOOKS

WWW.EMILYRATHBOOKS.COM

İÇİNDEKİLER

Yazarın Notu

Troplar, Etiketler ve İçerik Uyarıları

Işınlarla Tanışın

Bölüm Tanıtımları

1. Häagen-Dazs
2. Acil Durum İletişim
3. Havada asılı
4. Ikea
5. Babalık Testi
6. Buzun Kralı

Teşekkür ederim

Ayrıca Emily Rath

Yazar Hakkında

Telif Hakkı© 2023 Emily Rath Books.

Tüm hakları saklıdır.

İlk olarak 2023 yılında yayımlanmıştır.

Rath, Emily

SONSUZA DEK PUCKING: BİRİNCİ CİLT

Bu kitabın hiçbir bölümü yayıncının önceden izni alınmaksızın çoğaltılamaz, dağıtılamaz, depolanamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya yayınlandığı yol dışında herhangi bir yolla iletilemez. Tümü bu yayında yer alan karakterler hayalidir ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan her türlü benzerlik tesadüfidir.

eKitap ASIN: B0C2JYSCLX eKitap

ISBN: 979-8-9877933-3-6

Ciltsiz ISBN: 979-8-9877933-4-3

Kapak tasarımı: Maldo Designs

Bu sizin için, okuyucular.

*Hayatımı değiştirdin ve sana çok minnettarım. Daha fazla Price Ailesi istemiştin.
Al bakalım.*

YAZARIN NOTU

Eğer buradaysanız, **O BİR GECE** ve **PUCKING AROUND**'u okudunuz ve onları sevdiniz demektir. Değil mi? DEĞİL Mİ? Eğer bu okumadıysanız kitapları henüz , önce bunu yapmanız gerekiyor. Aksi takdirde, bu küçük bonus içerik sizin için pek bir şey yapmayacaktır.

Jacksonville Rays evrenini oluştururken, ana kitap yayınlarının aralarındaki zamanlarda okuyucularına sunabileceğim bol miktarda içeriğe sahip olmak istiyorum. **PUCKING EVER AFTER** size daha küçük lokmalar halinde daha fazla Rays sunabilmemin bir yolu!

Bu sadece birinci cilt. Yani daha fazla cilt . Oh, ve istekleri kabul ediyorum (bir çeşit). İyi eğlenceler!

XO,

Emily

MECAZLAR, ETİKETLER VE İÇERİK UYARILARI

TROPES

Sonsuza kadar mutlu; hokey romantizmi; bonus içerik; neden seçmelisiniz

ETİKETLER

Bebekler, sonsuza dek mutlu, hokey, neden seçim, Team Price, reçelli meme uçları, şimdiye kadar tanıştığınız en inandırıcı olmayan heteroseksüel adam, Süper Jake, DVP, net kink, Price Family Storage Closet, küfür kavanozuna bir dolar koy, Poseidon
Fiyat

İÇERİK UYARILARI

Bu kitap bazı okuyucular için üzücü olabilecek temalar içermektedir: hamilelik tasvirleri, hayati tehlike arz etmeyen doğum sonrası kanamadan bahsedilmesi ve hafif bir sarılık vakası nedeniyle yenidoğan yoğun bakım ünitesinde kalması gereken bir bebekten bahsedilmesi.

Bu kitap ayrıca darbe oyunu, boğulma, çift vajinal penetrasyon, aşağılama/övgü ve halka açık seks unsurlarını içeren ayrıntılı iki, üç ve dört kişilik seks sahneleri içerir.

YILDIZ İŞARETLERİ:

- ♦ RACHEL: Yengeç (su): sezgisel, duygusal, tedbirli ILMARI:
- ♦ Koç (ateş): cesur, hırslı, öfkeli

- JAKE: Boğa (toprak): odaklanmış, duygusal, kararlı CALEB:
- (Yay ateş): maceracı, uyumlu, açık sözlü

RAY'LERLE TANIŞIN

OYUNCULAR

Davidson, Tyler (#65): yedek kaleci
DeGraw, Hunter (#1): ilk kaleci Fields,
Ethan (#94): forvet
Gerard, Jean-Luc "J Lo" (#6): defans oyuncusu
Hanner, Paul (#24): defans oyuncusu
Karlsson, Henrik (#17): forvet Langley,
Ryan (#20): forvet Morrow, Cole (#3):
defans oyuncusu
Novikov, Lukas "Novy" (#22): defans oyuncusu
Perry, David "DJ" (#13): forvet
Price, Ilmari "Mars" (#31): başlangıç kalecisi
Price, Jake (#42): defans oyuncusu, Kaptan
Walsh, Cade (#10): forvet

KOÇLAR

Andrews, Brody: Yardımcı Antrenör
Johnson, Harold "Hodge": Baş Tomlin, Eric:
Kaleci Antrenörü

TAKIM DESTEĞİ

Gordon, Jerry: Ekipman Müdür Yardımcısı
Jones, Cody: Ekipman Teknisyeni
Price, Caleb: Baş Ekipman Müdürü

TIBBİ DESTEK

Jacobs, Hillary: Takım

Hemşiresi O'Connor, Teddy:

PT stajyeri

Price, Rachel: Fizik Tedavi Müdür Yardımcısı Tyler, Scott:

Takım Doktoru

OPERASYONLAR/YÖNETİM

Francis, Vicki: Operasyon Müdürü Ortiz,

Claribel: Sosyal Medya Yöneticisi

St. James, Poppy: Halkla İlişkiler Direktörü

BÖLÜM BULANIKLIKLARI

1. Häagen-Dazs (Jake)

Bu bir hayran isteğiydi! rain.books.and.tea'den Sam, Jake'in süper gücünü iş başında görmek istedi. Jake'in Ilmari'nin dondurma aromasını seçtiği bu sevimli anın tadını çıkarın.

2. Acil Durum İrtibat Kişisi (Rachel)

Korkusuz Dörtlü'nün her biri, diğerlerinin acil durum irtibat kişisi olarak kimi listelediğini fark ettiğinde, tıbbi evrakları doldurmak biraz sorun haline gelir.

3. Havada (Rachel)

Saat sabahın üçü ve ekip Orta Batı semalarında bir yerlerde yükseklerde uçuyor. Rachel uyuyor olmalıydı. Onun rahatlamasına yardımcı olmaya kararlı olan Ilmari, meseleyi kendi ellerine alır.

4. IKEA (Ilmari)

Ilmari'nin yoğun bir günün ardından yapmak istediği son şey IKEA'ya sürüklenmektir. Gününün çok daha ilginç bir hal alacağını farkında bile değildir.

5. Babalık Testi (Rachel)

Rachel hastanede taburcu olmayı beklerken hemşire heyecan verici bir haberle gelir.

6. Buzun Kralı (Caleb)

Caleb ve Ilmari, Jake'in Rays'i büyük bir zafere taşıdığını izler ve Caleb, Jake'e buzun gerçek kralının kim olduğunu hatırlatmaktan kendini alamaz.

HÄAGEN-DAZS

("Biraz deodorant almam lazım." Cevabımı beklemeden Caleb, Publix'in sürgülü kapılarından içeri adımımızı atar atmaz uzaklaşıyor.

"Hey, frozen'da buluşalım!" Arkasından bağıriyorum.

Cevap vermiyor, başını eğmiş telefonunu kontrol ediyor.

Pislik. Her zaman ortadan kayboluyor ve onu tekrar bulmak için koridorlarda on dakika kadar dolaşmam gerekiyor. Neden sadece yanımda kalamıyor? Buraya sadece bir şey için geldik. Yemin ederim, bir dahaki sefere ona Poseidon'un tasmaını takacağım ve ne zaman çalışsa onu çekeştireceğim.

Köpekten bahsetmişken, dışarıda camı açık arabada bekliyor. Seattle'a gitmek için can atıyorum. Bu sapmayı çabuk yapmak istiyorum. Yeşil bir alışveriş sepetini saplarından tutup Cay'ın aksi yönüne, dondurma reyonuna doğru ilerliyorum.

Sanki onu görmeyeli saatler değil de günler olmuş gibi. Bu sabah antrenman sahasında yollarımız birkaç kez kesişti. Beni buzun üzerinde diğer defans oyuncularıyla antrenman yaparken izledi. Daha sonra spor salonunda bana flörtöz göz kırptı ve kendimi eliptik bisikletin yanında ayarlamamı sağladı.

Ama sonra Mars, ben hâlâ güç ve kondisyon koçumla birlikteyken onu eve bırakmayı teklif etmek zorunda kaldı. Tabii ki evimizi kastetmedi. Bilirsiniz, onun yaşadığı ev. *Benimle* birlikte. Cay ve ben eve vardığımızda evi boş bulduk. Sy mız mızlanıyor ve kapının önünde çış dansı yapıyordu.

Siktir et. Bütün geceyi aramak için sürünerek geçirmeyeceğim. Şu anda Mars'ta olması umurumda değil. Ben

Seks konusunda kıskanç değildi. Sadece onunla yalnız kalmak istiyordu. Onu paylaşmayı ne kadar sevsem de, onunla yalnız kalmaya da ihtiyacım var.

Ama büyüğü Viking sikiyle bile, sadece çok fazla tura çıkabilir, değil mi? Tek başına seks bir şeydir, ama onu bütün gece kilitli tutamaz. O benim de. O *bizim*. Finli dostumuz paylaşmayı öğrenecek, yoksa onun yontulmuş kığında büyük bir acıya dönüşmek üzereyim.

Rachel bana onun adresini verdiğiğinde bunu kendi başına açtı. Ve on beş dakika önce telefonuma gelen e-postayla birlikte artık mükemmel bir bahanem var. Ilmari'nin evinde maç günü görüntülerini izleyeceğiz. Kusursuz. Hayır diyemez, hele ki paylaşmak için dondurma getirmişken. İkilileri dörtlü olmak üzere.

Şey... teknik olarak beşli, çünkü Caleb köpeği de getirmemi istedi.

Koridor 12'den keskin bir sağa dönüş yapıyorum. Aslında heyecanlıyım. Bir süredir süper gücümü gösterme şansım olmamıştı. Rachel'la neredeyse çok kolaydı. Tabii ki, o bir sorbe kıızı. Sorbe ile kalorileri azalttığını düşünmeyi seviyor. Çikolata ya da karamel yerine meyve aromalı olduğu için, oturuşta bütün bir bardağı mideye indirdiği için kendini kötü hissetmesi de gerekmiyor.

Zor olan tek şey, zevklerinin değişmesidir. Bu gece tatlı bir şey mi istiyor, serinletici bir ahududu gibi mi? Yoksa ekşi bir limon mu? Seks sonrası Rachel'ın neye ihtiyacı var? İçgüdülerime güvenerek limonlu bir sorbe alıp sepete atıyorum. Sonra Häagen-Dazs duvarının önünde duruyorum.

"Oyun zamanı," diye mırıldanıyorum, etiketlere bakıyorum.

En alt sıradan Caleb için bir bardak naneli şeker alıyorum. Eğer özel üretim Peppermint Bark şu anda mevcut olsaydı, onun yerine ona uzanırdım. Ama bu tuhaf adamın kahvesinde ve dondurmasında nane isteyeceğine her zaman güvenebilirsiniz.

Komik olan şu ki naneli sakız sevmiyor. Ya da naneli diş macununu. Sakız için tarçını tercih ediyor. Ve şu garip karbonatlı diş macununu kullanıyor, dişlerini grenli hissettiriyor. İğrenç bir şey. Bana dondurmamda fıstık ezmesi ve diş macunumda nane ver.

Bir sıra üstteki Çikolatalı Fıstık Ezmesi'ne bakarak kendim için bir bardak alıp sepete ekliyorum. Şimdi işin zor kısmı geliyor. Mars Kinnunen. Genelde süper gücüm neredeyse bir refleks gibidir. *Biliyorum* işte... musun? Geçen hafta Tess evime girdi ve

tek kelime bile etmedi, ona bir bardak Ben & Jerry's Cherry Garcia ikram etmeye hazırdım.

Takım kaptanımız Sully, tam bir Rocky Road. Marka ismi yok . Fiyat kaliteden üstündür. Bulabileceğiniz en ucuz, en dondurucuda yanmış Rocky Road'u istiyor. Yemin ederim, bu adam nasıl yaşanacağını unutmuş.

Morrow çok rahat ve havalıymış gibi davranmaya çalışıyor ama ben onun Beyaz Çikolatalı Ahududulu Truffle sevdiğini biliyorum.

Novy'nin laktoz intoleransı var. Bir keresinde bir pizzada peynir yemişti ve ben onunla aynı otel odasını paylaşan şanssız bir pisliktim. Neredeyse onu küvette uyutacaktım. Yani, ona dondurma yok.

Sırıtarak Häagen-Dazs kutusunun sol tarafına bakıyorum ve üst rafta bir kutu muzlu dondurma görüyorum. Evet, Novy çocukların buzlu şekeridir. Ucuz, yapışkan tatlı ama güvenilir ve tatmin edici.

Elbette bunların hiçbirisi bana yardımcı olmuyor. Burada Novy için buzlu şeker ya da Tess için dondurma seçmiyorum. Odaklanmam gerek. Mars ne tür bir dondurma ister? Nefesimin altında mırıldanırken gözlerim lezzet duvarını tarıyor. "Meyveli olmasın... ve kurabiyeli olmasın..."

Dondurmasında meyve isteyecek bir tipe benzemiyor. İçki içmeme konusunda Cay gibi, bu yüzden özel üretim içkili tatlar da yok.

Ben düşünürken Caleb arkamdan yaklaşıp deodorant, diş ipi ve güneş losyonunu sepete bırakıyor. "Gitmeye hazır mısınız?"

"Kapa çeneni," diye mırıldanıyorum, gözlerim çantaya kilitlenmiş. Tam önümde süzülüyor. Neredeyse uzanıp onu havadan koparabilirim, Mars'ı en iyi tanımlayan o yanıltıcı lezzet. Ama Caleb'in düşündüğünü de hissedebiliyorum. "Kapa dedim," diye tekrarlıyorum.

"Ben bir şey demedim," diye .

"Dikkatimi dağıtıyorsun." "Neyden dikkatini dağıtıyorum?"

"Süper gücümü kullandığım için," diye cevap veriyorum.

Caleb bir elini saçlarında gezdirip Talenti gelatos'un cam kapısına yaslanarak, "Oh, beni ikiye böl," diye mırıldanıyor. "Cidden bununla mı? Bu bir süper güç değil Jake. Hiçbir şey değil."

Gözlerimle ona hançer fırlatıyorum. "Sadece kıskanıyorsun."

Alay ediyor. "Neden kıskanayım ki?"

"Çünkü bu, insanları senden daha iyi okuyabildiğim anlamına geliyor," diye cevap veriyorum.

"Onu tanımak için Mars'ın en sevdiği dondurma çeşidini bilmem gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Yardımcı oluyor," diyorum omuz silkerek.

Cay homurdanır. "Devam et o zaman Süpermen. Anlat bakalım. Hangi dondurma aromalı?"

Gözlerimi tekrar camdan duvara dikiyorum. "Kurabiyeleri, karameli, meyveli her şeyi ve özel üretim her şeyi çoktan eledim. Mars eski, güvenilir bir tiptir. Güvenebileceği bir şey ister. Rutini sever. Bahse girerim tatlı yemeye, hileli yemek yemeye davrandığı gibi davranıyordur. Bu onun için hafif bir hoşgörü."

"Yani, gösterişli bir şey yok mu?" Caleb diyor. Pisliğin merak ettiğini biliyorum. Çantaya bakıyor. Onun da tekerleklerinin döndüğünü görüyorum. "Belki de sıradan bir adamdır."

Homurdanıyorum. "Onda vanilyalı bir şey yok. Hayır, zarif, sofistike ve Avrupalı. Sırtında müthiş bir dövme var, yani sanatsal bir yanı var. Sanat yapamasa bile, sanatı takdir edebiliyor. Ve sürekli o çılgın death metal müziğini dinliyor. Hayır, o bir vanilya değil. Ya da sade bir çikolata."

Caleb şimdi ciddiyetle çantaya bakıyor, sıkıntısını unutmuş. "Kahve?"

"Hayır, kahve içer ama yemez. Fındıklı bir şeyler düşünüyorum," diye açıklıyorum. Aslında konuşmak yardımcı oluyor. "Ama kesinlikle Butter Pecan'cı değil. Bu fazla Amerikan."

"Onun bir Häagen-Dazs aroması olduğunu nereden biliyorsun?" Caleb alay ediyor.

Gülüyor ama bu ciddi bir soru. İç çekerek başımı sallıyorum. "Bilmiyorum. Sorun da bu zaten." Ama şimdi yatırım yaptım. Bu işi doğru yapmak istiyorum. Mars'a onu ne kadar iyi okuyabildiğimi göstermek istiyorum. Ve tamam, Caleb'a da göstermek istiyorum. "Kırmaya çalıştığım en çetin ceviz o olabilir," diye itiraf ediyorum.

"Oh, yani onun fındıklarını kırmaya mı çalışıyorsun? Bana söylemediğin bir şey mi var Süpermen?" Ses tonunda bir kahkaha var ama gözleri ciddi. Caleb bölgeseldir. Ne olursak olalım -ben ve o; ben ve Rachel; ben, o ve Rachel- bu onu germeye yetiyor.

"Hayır," diye cevap veriyorum nazikçe. "Mars'la bir arkadaştan başka bir şey olarak ilgilenmiyorum... ve ara sıra seks arkadaşı olarak. Kabul etmelisin, etkileyici biri. Bahse girerim o canavarla Rachel'in canına okuyordur."

"Kapa çeneni," diye homurdanıyor Caleb ve kolumu itmek için soğutucuyu itiyor.

"Sorun nedir? Kışkandın mı? Tüm bu paylaşım olayı işine mi gelmiyor? Yenilgini memnuniyetle kabul edeceğim. Sadece benim için daha fazla Rachel demek-"

"Kıskanmıyorum," diye mırıldanıyor, yaşlı bir kadın dolu bir alışveriş arabasını iterek köşeden gelirken sesini alçaltıyor. "Sadece bu şortla serbestçe dolaşıyorum," diye ekliyor, kendini gizlice ayarlayarak.

Yaklaşıp kadının arkamızdan geçmesine izin verirken burnuma onun keskin parfümünün kokusu geliyor. Bir iniltiyi bastırıyorum. Onun kolonyasının kokusuna bile bu kadar tepki vermekten nefret ediyorum. Tenim karıncalanıyormuş gibi hissediyorum ve yüzümü boynuna gömüp onu içime çekmek istiyorum.

Kasıtlı mıydı bilmiyorum ama yer değiştirirken kasıkları elimin dış kısmına değiyor.

Vay anasını.

Dondurma reyonunda sertleşiyor. Rachel'ı Mars'la düşünmek onu tahrik ediyor. Kahretsin, şimdi de *onun* tahrik olduğunu düşünerek tahrik oluyorum.

"Sadece birini seçer misin?" diye mırıldanıyor.

Dondurma duvarına yeniden odaklanarak göz kırpmıyorum. "İki taneye indirdim," diyorum. "Ya Antep Fıstığı ya da Vanilyalı İsviçre Bademi."

"Vanilya yok demiştik hani?" diye yanıtlıyor kollarını göğsünde kavuşturarak. "Hadi ama, hava buz gibi. Seç artık."

Kaşlarımı çatarak yavaşça ona doğru dönüyorum. "Buz pistinde yaşıyoruz ve sen üşüyor musun? Gerçekten mi?"

Bazen takındığı o otoriter, ben kimya uzmanıydım tonuyla, "Yan yana durmaktan" diye cevap veriyor. "Arkamızdaki sıcak hava soğukla karışıyor ve bu beni ürpertiyor. Bir dondurma seç de gidelim."

"Peki," diye homurdanarak dondurucunun kapısını açıyorum. "Antep fıstıklı olsun." Bir bardak alıp sepete atıyorum ve kapının fısıldayarak kapanmasına izin veriyorum.

"Peki, neden Antep fıstığı?" Caleb kasaya doğru ilerlerken şöyle diyor.

"Çünkü Mars sağlıklı bir fındık ve Antep fıstığının da gerçekten sağlıklı olması gerekiyor, değil mi?"

Caleb omuz silkerek, "Sanırım," diyor.

"Ayrıca Antep fıstığı onun tüm havasına uyuyor gibi görünüyor," diye ekliyorum. "Onun havasına mı?"

"Evet, huysuz, düşünceli, sessizce düşünceli şeyini biliyorsun. Sanki hiç konuşmuyor, değil mi? Ama her zaman oradadır ve her zaman

dikkat ediyor. *Her şeyi* görüyor. Ve bir şeyleri *bilmekten* hoşlanıyor gibi görünüyor, anlıyor musunuz? Vanilyalı İsviçre Bademi'nden çok Antep Fıstığı'na benziyor."

"Sen nasıl istersen," diyor gülerek.

Kaşlarımı çattım. "Bunun bir süper güç olduğuna hâlâ inanmıyorsun." "Tabii ki inanmıyorum."

Kollarımı kavuşturarak sepeti ona doğru itiyorum. "Tamam, o zaman izin verin ben gideyim."

"Gerçekten yapmamamı dilerdim-"

"Bazı tatlar kendi kendine ısrar eder," diyorum. "Doğum Günü Pastası gibi. Cidden mi? Sadece pasta yemenin nesi yanlış? Neden tadı pasta gibi olan bir dondurmaya ihtiyacım olsun ki? Mars'ta ne görürsen onu alırsın. Gerçekte başka bir şeyken başka bir şeymiş gibi davranan bir yalancı değildir. Ayrıca, bir ay gelip ertesi ay giden süslü bir özel sürüm aroması gibi size göre de değişmez. Mars her zaman kırıksıklığın içindedir, işini yapar. Onu görseniz de görmeseniz de, ilgi odağı olsa da olmasa da, o kalenin önünde duruyor. Pistachio da öyle. Her zaman orada. İnsanlar bunu görmezden gelebilir, bunun korkutucu bir tat, hatta sıkıcı bir tat olduğunu düşünebilir, ama öyle değildir. Güven verici ve lezzetli."

Caleb kaşlarını çatıyor. "Mars senin için Antep fıstıklı dondurma mı? Güven verici, her zaman orada, sessiz ve gerçek... ve görünüşe göre lezzetli?"

Listesini beğenerek başımı sallıyorum. "Evet. Ayrıca, bilirsin, en Avrupai olanı bu gibi görünüyordu," diye ekliyorum. "Onu ateşli bir Finli kızla İtalya'da tatilde, Trevi Çeşmesi'nin yanında yürürken, bir kaşık fıstıklı dondurmayı paylaşırken hayal edebiliyorum."

Caleb homurdanarak sepeti kasiyere uzatır. "Ateşli bir Finli kızla birlikte, ha?"

"Yani, şu anda tek görebildiğim Rachel ile Mars. *Ona* dondurma gibi bakıyor. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Aşağıya eğilip bir paket tarçınlı sakız kapmadan önce gönülsüz bir yanıt veriyor. Dondurma yığınının ekliyor.

"Sence onu seviyor mu?" Kasiyerin dondurmalarımızı tarayıcıdan geçirmesini izlerken kollarımı kavuşturarak soruyorum. Önce benimki, sonra Caleb'inki, sonra Rachel'inki, sonra da yeni Antep fıstıklı dondurma. Bir şekilde sembolik hissettiriyor. Dört dondurma, dört farklı tat, ama sonuçta hepsi aynı.

Caleb tam yanımda duruyor. Kollarını kavuşturduğunda dirseklerimiz birbirine değiyor. Tam cevap vermeyeceğini düşündüğüm anda cevap veriyor. "Evet, biliyorum," diyor, ses tonu ciddi.

"Sence o da bizi sevmeyi öğrenebilir mi?" Ona doğru bakmaya cesaret edemeyerek soruyorum. Cebimden cüzdanımı çıkararak, "Eşcinsel anlamda değil, yani öyle olmadığını biliyorum," diye cevap veriyorum. "İma etmiyordum-"

"Ne demek istediğini biliyorum," diye yanıtlıyor.

Kartımı makineden geçirip giriyorum. "Eee?" Tekrar ediyorum. "Öyle mi?"

Kartımı cüzdanıma geri koyarken iç geçiriyor ve başını sallıyor. "Göreceğiz bakalım. Umalım da fındığa alerjisi varken ona Antep fıstıklı dondurma alıp her şeyi berbat etmemiş olasın. Onu zehirleyerek öldürürsen Kasırga seni asla affetmez."

"Bekle, fındığa alerjisi mi var?" Birden haklı olabileceği endişesine kapıldım. Düşündüm de, Mars'ı hiç fındık yerken gördüğümü sanmıyorum.

Lanet olsun.

Caleb beni görmezden geliyor, kasiyere teşekkür ediyor ve çantalarımızı alıyor.

"Cay, fındığa alerjisi mi var?" Kasiyerden fişi alırken tekrar söyledim.

Ama o çoktan harekete geçmiş, adımlarında bir aksaklıkla sürgülü cam kapılara doğru yürüyor.

"Cay!" Bağırıyorum.

Arkasını dönmüyor.

"Lanet olsun," diye mırıldanarak fişi çöpe atıyorum. Kasiyere yıpranmış bir 'teşekkürler' diyorum ve arkasından aceleyle koşuyorum. Ya bu işi doğru yapmıştım... ya da kız arkadaşımın erkek arkadaşını anafilaktik şoka sokmak üzereydim. Hey, en azından o bir doktor, değil mi?

Her şey girecek. "Cay, bekle!"

ACİL DURUM İLETİŞİM

I Muhteşem bir günü ayaklarınızı sehpaye , Netflix'te değersiz bir film izleyerek ve elinizde bir bardak dondurma ile bitirmekten daha iyi bir şey var mı?

El mi? Kaşığımı daldırıp mango sorbemin ekşi tadının tadını çıkarıyorum.

Bu romantik komediye yarım yamalak izliyorum. Telefonum her iki dakikada bir Harrison'dan gelen güncellemelerle çınlarken konsantre olmak zor. Taşıyıcı anneleri şu anda doğum yapıyor ve ikizim hiç rahat değil. Destekleyici bir abla-anne olmaya çalışıyorum ama telefonumu sessize almak zorunda kalmadan önce ona kasılmaların gayet normal olduğunu söyleyebileceğim çok fazla yol var.

Çantalarım çoktan hazırlandı ve kapının yanında tünedi çünkü çocuklarım ve ben sabah Seattle'a gidiyoruz. Hepimiz yeni bebeği görmeye gidiyoruz. Zamanlama mükemmel, gerçekten. Antrenman kampının başlaması için dört gün içinde geri dönmemiz gerekiyor ve sonra kaçmak imkansız olacak.

Davita doğumunu bizim çalışma programımıza göre planlamadı.

Garajdan gelen alçak elektrik uğultusu çocuklarımın döndüğünü haber veriyor. Hepsi bu gece antrenman sahasında hokey oynadı ve ardından takımla birlikte akşam yemeğine çıktı. Rip'in Yeri'ndeki karaoke gecesi her haftanın favorisidir ama ben sutyensiz ve evde olma fikrine o kadar aşıktım ki bu akşam eğlenceye katılma zahmetine girmedim. Bana bir paket tavuk kanadı ve waffle kızartması getiriyorlar.

Bu da muhtemelen şerbeti bırakmam gerektiği anlamına geliyor, değil mi? Erimiş portakallı tatlıya bakıp hüznü bir iç çekiyorum.

Kanepeden atlayıp çoraplarımla sessizce mutfığa geçiyorum ve şerbetin kapağını tekrar kapatıyorum. Dondurucuya geri koyarken şöyle bir baktım.

Omzumu sürgülü cam duvara dayayıp yansımana bakarak sırtıyorum. Karmakarışık bir düğüm halinde toplanmış saçlarım, dağılmış makyajımla berbat görünüyorum. Bir omzumdan sarkan en dar Ferrymen sweatshirt'ümü ve bir çift sıcak pembe büyükanne külotu giyiyorum.

Kullanılmış kaşığıma çabucak bulaşık makinesine atıyorum, akşam yemeğinden önce tatlımı yediğime dair herhangi bir kanıtı saklamaya hevesliyim... yağlı, kızarmış sıcak kanatlar ve aşırı tuzlu patates kızartmalarından oluşan bir akşam yemeği. Evet, diyetim darmadağın oldu. Çok garip isteklerde bulunuyorum. Ama bugün izin günüm ve patlamış mısır, şerbet ve sıcak kanatlarla günümü gün ediyorum. Ve hepsini iç çamaşırla yiyeceğim. Ne diyebilirim ki? Adamlarım çöp panda Rachel'ı sevemiyorsa, kesinlikle duman gösterisi Rachel'ı hak etmiyorlar.

Garaj kapısının metalik vınlamasının geri geldiğini duyuyorum. Sy çoktan kapının yanında dans etmeye başlamış, babalarını görmek için sabırsızlanıyor.

Buzdolabını açıyorum, eğilip aşağıya bakıyorum, maden suyu arıyorum.

"Tanrım, şu anda *çok* fazla dramatik davranıyorsun," dedi Jake'in hararetle sesi.

Caleb, "Bunu senden duymak büyük bir zenginlik," diye cevap verir.

Elimde San Pellegrino şişesiyle doğruldum ve buzdolabını kapattım.

Adamlarım mutfığa doğru yürüyor, Jake en önde.

"Kavga etmeyi bırak," diyor Ilmari hemen arkasından. "Bu önemli değil."

"Bekle, az önce bunu söylemedin," diye haykırır Jake, Ilmari'ye ters ters bakmak için dönerken tamamen inanmaz bir halde. "Bu *önemli* değil mi? Özür dilerim ama seni yumruklamamı mı yoksa bavulunu toplamamı mı istiyorsun?"

Ilmari iç geçirir. "Öyle demek istemedim."

Jake kollarını kavuşturur ve ters ters bakar. "Peki, ne demek istedin?"

Garajdan en son Caleb geliyor, Poseidon bacaklarının etrafından dolanıyor, aralarındaki bariz gerginlikten habersiz. Caleb, Ilmari'nin geniş gövdesinin etrafından dolanıyor, Rip'in logosuyla damgalanmış beyaz kâğıttan bir paket servis poşeti uzatırken koyu renk gözleri bana kilitleniyor.

"Sorun nedir?" Çantayı alırken aralarında bakışıyoruz. "Görünüşe göre Mars,

Jake'in en iyi arkadaşı," diye cevap veriyor Caleb.

başparmağını omzunun üzerinden Ilmari'ye doğru uzattı. "Sanki ben yokmuşum gibi bunu tüm ekibe benim önümde duyurdu."

Gözlerimi kırıştıırıp bakıyorum. "Bekle, ne oldu?"

Jake bana doğru döndü. "Novy patates kızartmalarımı Mars'la paylaşmamdan rahatsız oldu çünkü yemeğimi paylaşmasına asla izin vermem. Ama tamam, A-

bir parmağını havaya kaldırdı. "Novy lanet bir domuz ve ona bir inç verdiğinde, bir mil alır. paylaşıyorum, hiç yok. Ve B-" İkinci bir parmağını kaldırıyor. "Mars benim en iyi arkadaşım. Patates kızartmalarını en iyi arkadaşınla paylaşırsın. Bu bir kural gibi, değil mi? Tüm bunları Novy'ye söyledim ama Cay kulak misafiri oldu ve şimdi sanki kocam değilmiş gibi kıcı kırık davranıyor."

"Sadece aradaki farkı bilmek istiyorum," diye cevap veriyor Caleb, benden uzaklaşıp kollarını kavuşturuyor ve Jake'e ters ters bakıyor. "Senin en iyi arkadaşın olduğumu sanıyordum-"

"Sen benim kocamsın," diye bağırır Jake. "Kahretsin, İngilizce söylemek işe yaramıyor mu? Tú eres mi esposo, loco."

"İspanyolcanla hava atmaya kalkma," diye homurdanıyor Caleb.

Jake'in arkasında Ilmari sarışın kaşlarını kaldırıyor. "İspanyolca mı konuşuyorsun?" Ilmari ve ben baktık. Ben de meraklandım.

Jake arkasını dönmeden elini sallayarak, "İspanyolca üzerine koca bir üniversite diplomam var," diye cevap veriyor.

Her nasılsa, bu benim için bir anlam ifade etmiyor. "Bekle, bölümün İspanyolca mıydı?"

O ve Caleb aynı anda "Evet," diyor.

"Bunu nasıl bilemedim?" Dudaklarımı büzerek söylüyorum. Gerçekten de bir yılı aşkın evliliğimizde bu konu hiç açılmadı mı?

Caleb alaycı bir ifadeyle, "İspanyol Kulübü tüm etkinliklerine yemek getirdiği için orayı seçti," diye yanıtlıyor.

"Hey, Profesora Ortega'nın ev yapımı empanadalarını denemiş olsaydın sen de İspanyolca okurdun," diye çıkışıyor Jake, Caleb'in yüzüne parmağını doğrultarak. "Ama lanet olası konuyu değiştirme. Mars'ın en iyi arkadaşım olduğunu söylediğim için cidden kızdın mı? Çünkü bunu açıklığa kavuşturmamız gerekiyor. İletişim, değil mi? Mutfak kuralları geçerlidir. Ani ölüm."

"Şu anda seninle ani ölüm oyunu oynamayacağım," diye homurdanıyor Caleb.

"Mars benim en iyi arkadaşım," diye bağırıyor Jake. "Tanrım, son iki yıldır bunu yapmayacaktık da neyi yapacaktık?" diye ekliyor ve dördümüzü işaret ediyor. "O artık benim en iyi arkadaşım. Birlikte yaşıyoruz, birlikte çalışıyoruz, karımızı birlikte beceriyoruz. Lanet olası iç çamaşırlarını ben katlıyorum. Birlikte günbatımı sahil yürüyüşlerine çıkıyoruz. Ama sen benim *kocamsın* Cay."

Caleb ona ters ters baktı. "Öyle mi? Peki bu bana ne kazandıracak?"

Jake ona göz kırpmıyor, ağzı bir karış açık. "Peki... , oldukça harika bir sekse ne dersin? Tam bir lanet olmadığın zaman

göt herif," diye ekliyor. "Mars patates kızartmalarımı paylaştığım adam. Sen *ruhumu* paylaştığım adamsın."

Caleb kollarını kavuşturur ve ters ters bakar. "Bu senin için ne anlama geliyor?"

Jake Ilmari'den bana bakıyor, belli ki yardım istiyor. Ama müdahale etmememin önemli olduğunu hissediyorum.

Jake, "Acil durum irtibatım sen olmalısın," der. Caleb gözlerini kısar. "Acil durum bağlantın mı?"

Jake elini sallayarak, "Evet, bilirsin işte, bana otobüs çarpar ya da buzda yaralanırsam," diyor. "Telefonu açıp o çağrıyı cevaplamalısın."

Caleb gözlerini deviriyor. "Yani senin için bu kadar mı? Mars'la aramızdaki fark, benim seni becerebilmem ve bir otobüs tarafından ezildiğinde senden geriye kalanlara sahip çıkmam mı?"

"Jake'in trajik bir otobüs kazasında ölmesi hakkında konuşmayı kesebilir miyiz lütfen?" Ben diyorum.

O ve Jake bana doğru bakıyor, sonra Caleb beni işaret ediyor. " olmuş ona? O senin için ne ifade ediyor?"

Jake'in çenesi öfkeyle sıkılır. "O benim karım, göt herif. Onu böyle işaret etmeye devam edersen o lanet parmağını kırarım."

"Peki neden acil durum bağlantınız o değil?" diye . "Neden ben?"

"Çünkü sen benim kocamsın!" Jake bağırıyor. "Kahretsin, alnına dövme mi yaptırmam gerekecek? Rachel benim karım. O benim bütün dünyam. Ama *yasal olarak* evliyiz Cay. Bu da acil durum irtibatım olman gerektiği anlamına geliyor. Kanun böyle... değil mi?" Bana bakıyor, umutsuzca onay arıyor.

Dudağımı ısııyorum, müdahale edip etmemekte kararsızım. Ama şimdi hepsi bana bakıyor. "Umm... şey, teknik olarak acil durum irtibatınız olarak istediğiniz kişiyi koyabilirsiniz," diye cevap veriyorum.

Jake'in öfkesinin bir kısmı dağılır. "Bekle, cidden mi?"

Caleb, "Evet, sadece acil bir durumda ilk kiminle temasa geçilmesini istiyorsanız," diye yanıtlıyor.

Jake'in omuzları biraz çöktü. "Eşiniz ya da yasal bir aile üyeniz olması gerektiğini sanıyordum."

Ilmari omuz silkerek, "Rays'e ilk katıldığımda Koç Tomlin benim acil durum bağlantımdı," diyor. "Başka kimseyi tanı mıyordum."

"Bekle," diyorum, elimi kaldırıp Jake'e bakarak. "Caleb'ı acil durum irtibat kişisi olarak mı koydun? Ben gerçek bir doktorken bunu neden yaptın?"

Jake şakağında bir damar patlamak üzereymiş gibi görünüyor. "Çünkü Caleb benim kocam!"

"Bekle-" diyor Caleb. "Mars, evraklarını güncelledin değil mi? Rachel'ı acil durum irtibat kişin olarak yazdın mı?"

Hepimiz dönüp kara kara düşünen Finn'imize bakıyoruz. Poligonun yanında duruyor, Rays teknik tişörtüyle kollarını kavuşturmuş. Caleb'dan bana bakıyor, mavi gözleri hiçbir şeyi ele vermiyor.

"Kahretsin," diyor Jake nefes nefese. "Yazmamış. Mars, acil durum irtibat kişisi olarak kendi karını yazmadın mı?"

"Hayır," diye cevap veriyor usulca, bana bakarak.

Kahretsin, bu neden şu anda duygularımı incitiyor? Bu aptalca, değil mi? Tüm bu tartışma çok saçma. Daha derin bir şeyi ortaya çıkarıyor olmalıyız.

"Neden?" Açılmamış suyum adanın üzerine bırakarak mırıldandım. "Neden beni seçmedin? Ben bir doktorum, Ilmari."

"Evet, ama yaralandığım anda benim doktorum olmazdın," diye gerekçelendirir. "Sen benim karım olurdun Rakas. Ve ben de seni acı çekmekten kurtarırdım."

Nazik sözleri gözlerimi yaşartıyor. "Ilmari-"

"dair herhangi bir haberin, sizi seven birinin dikkati aracılığıyla sizin için aracılık etmesini isterim."

"Hangimizi seçtin?" Caleb sorar. Ilmari onun bakışlarını tutuyor.

Jake kuşkulu bir kahkaha atarken Caleb'in gözleri kocaman açılır.

Jake elini sallayarak, "Harika, ikimiz de Caleb'i seçtik," dedi. "Yani en iyi arkadaşıma otobüs çarpması durumunda, bunu Cay'den duymak için bekleyecek olan Rachel'dan duymak zorunda kalacağım. Bu harika. Ölümcül bir tehlikede olabileceğini en son öğrenen ben olacağım. Gerçekten çok iyi hissettiriyor. Belki de en iyi arkadaş rozetini iptal edip Poseidon'a veririm."

Köpek adını duyunca havlıyor ve Jake'in elini dürtüyor.

Ilmari elini kaldırarak "Bekle," diyor. Tüm dikkatini bana odaklıyor. "Rakas, kimi seçtin?"

Adamlarımın arasına baktım. *Kahretsin*. "Umm..."

"Oh, sakın bunu söyleme," diye inliyor Jake. "Cay'i de sen seçtin, değil mi?"

Dudağımı ısıırıyorum, Ilmari'ye bakıyorum. Lanet olsun, gözlerinde o bakışı görmekten nefret ediyorum. Gerçekten önemli değil, değil mi?

"Ben senin kocanım Rakas," diyor, ses tonundaki incinmişlik belli oluyor.

"Evet ve seni kendi hayatımdan daha çok seviyorum," diye cevap veriyorum, bir adım daha yaklaşarak. "Ve sen genellikle tanıdığım en dengeli adamsın. Ama aşkım, benimle ilgili konularda biraz delirme eğilimin var."

Sıkıntısını homurdanarak dile getiriyor. "Saçmalık."

Bu Jake'in homurdanmasına ve Caleb'in gözlerini devirmesine neden olur.

"Tamam... peki, en son yemeğe çıktığımızda ne oldu?" Meydan okuyorum.

"Suşi yedik," diye cevap veriyor tonsuzca.

"Evet, peki siparişim yanlış geldiğinde ne yaptınız?"

Bana ters ters bakıyor. "Bir garsona siparişini düzelttirmenin nasıl delirmek sayıldığını anlamıyorum."

Jake yine alay ediyor. "O garsonu ağlattın Mars. Orada tekrar yüzümü gösterebilmek için ona yüzde kırk bahşış vermek zorunda kaldım."

Ilmari büyük kollarını göğsünde kavuşturmuş, hiçbir şey söylemiyordu.

"Peki ya son plaj voleybolu oyunumuz ne olacak?" Basıyorum. "Langley topa vurdu ve ben topu almak için atladım ve komik bir şekilde dizimin üzerine düştüm ve sen ne yaptın?"

"Bu çok saçma," diye mırıldanıyor.

"Sıyrıklarımı temizlemek ve buz torbası almak için beni üç blok ötedeki eve kadar taşıdın," diyorum onun için. "İyi olduğumu söylediğim halde yürümeme izin vermedin. Gerçekten benim adıma önemli tıbbi kararlar veren kişinin sen olmasını istediğimi mi düşünüyorsun?"

"Ben senin kocanım," diye homurdanıyor. "Acıtıyor, değil mi?" Jake iğneliyor.

Caleb'la yüzleşmek için dönüyorum. "Dur bir saniye. Üçümüz de *seni* acil durum irtibatımız olarak yazdık. Sen kime yazdın? Kendini yazamazsın."

"Sana yazdı tabii ki," diyor Jake. "Bana hastaneden bir kartpostal göndereceğine söz ver, tamam mı?"

Ama Caleb'in bakışlarını tutuyorum ve çenesinin nasıl sıkıldığını izliyorum. "Yazmadı," diyor Ilmari. "Rachel'a da yazmadı."

Caleb inliyor, bir elini dağınık plaj buklelerinin arasında gezdiriyor.

"Bekle, Rachel'a sen yazmadın mı?" dedi Jake, sesi parlayarak. "Aman Tanrım, bebeğim, bana mı yazdın? Ben senin acil durum bağlantın mıyım?"

Caleb özür dileyen bakışlarını benden çekip Jake'e dönüyor. Bir adım öne çıkıp elini uzatıyor. "Bebeğim, dinle-"

"Oh, lanet ." Jake sarsılarak uzaklaşır. "*Sakın* bana Mars'ı seçtiğini söyleme. Yemin ederim Cay."

Caleb aralarındaki mesafeyi kapatarak Jake'i kolunun üst kısmından yakaladı. "Jake, seni seviyorum-"

"Bağışla beni," diye uzaklaşmaya çalışıyor ama Caleb onu diğer kolundan kavırıyor ve araya giriyor.

"Seni seviyorum ve Rachel'ı da seviyorum-" "Belli ki," diye alay etti Jake.

"Ama eğer bir hastane yatağında yatıyorsam, üzgünüm ama fişimi çekme gücüne sahip olanın Mars olmasını istiyorum" diye devam ediyor.

"Bekle, yani bu durumda senin hayatına son mu veriyorum?" Ilmari yüzünde dehşete düşmüş bir ifadeyle söylüyor.

Caleb omuz silkerek, "Hey, bu ," diye cevap verir. "Mantıklı düşünecek ve tüm kanıtları tartacak tek kişi sensin. Bu ikisi sadece kalbimin atmaya devam etmesi için her şeyi yapmayı talep edecekler. Beni bırakma zamanının anlayacaksın."

"Tanrım," diyor Jake, yüzü birdenbire kül gibi oluyor. "Bu kadar hastalıklı olmak zorunda mısın?"

"Otobüs kazaları ve ölüm yatakları hakkında konuşmaktan nefret ediyorum," diye yineliyorum. "Bu beni gerçekten korkutuyor ve şu ana kadar harika bir gün geçiriyordum."

Jake kollarını çırparak, "Yani ben kimsenin acil durum irtibat kişisi değilim," diye homurdanıyor. "Acil bir durumda, hayatımın üç aşkından biri gerçekten ölümcül bir tehlike içindeyken, telefon etmeye Poseidon kadar hakkım olacak mı?"

Adını duyan köpek tekrar havlar.

"*Gerçek anlamda* bir doktor olduğuma inanamıyorum ama yine de biriniz bile beni acil durum bağlantınız olarak yazmadınız," diyorum.

Caleb, "Çocuklar, bu o kadar da bir şey değil," diye gerekçelendiriyor. "Bu sadece formdaki bir isim -"

"Senin için söylemesi kolay," diye tersledi Jake, tekrar geri çekilmeye çalışarak. "Bu *senin* tüm lanet formlardaki isim."

Caleb'ın koyu renk gözleri Jake'e dikildi, omuzları gerildi. "Biliyor musun, bu tavırlarından gerçekten bıkmaya başladım. Bir daha bana laf atarsan o çenenin ne işe yaradığını gösteririm."

Jake'in gözleri kocaman açılmış, öfke ve kızgınlık yüzünün her çizgisine kazanmıştı. "*Sakın* şu anda beni tahrik etmeye çalışma. Gerçekten çok üzgünüm.

Bu, pislik. İhtiyaç duyulduğumu hissetmeye ne kadar ihtiyacım olduğunu biliyorsun. Hiçbirinizin adımı yazmaması gerçekten canımı acıtıyor."

"Jake," diyorum nazikçe, yaklaşarak. "Seni seviyoruz. Seni incitmek istemiyoruz. Seni haberi ilk duyan, diğerlerine söyleyen kişi olmak zorunda bırakan o korkunç duruma sokmayı asla istemeyiz. Biz seni koruyorduk."

"Kenara itilmiş gibi hissediyorum. Sonuncu lanet yer," diye mırıldanıyor.

Elimi Caleb'in elinin hemen üstündeki koluna koyuyorum. "Birincilik," diyorum. "Jake, seni seviyoruz. Ve bu bir şey değil," diyorum elimi sallayarak. "Detaylar. Bir market listesi kadar sıradan. Evraklarımız vardı, onları doldurduk. Ama buradaki gerçeği hepimiz biliyoruz," diye ekliyorum, üçüne de göz gezdirerek. "Tek bir ekip, değil mi? Bir aile. Dört güçlü. Caleb'in plajda bir denizanası tarafından saldırıya uğradığını ilk kimin duyduğunun bir önemi yok. Bu işte hepimiz beraberiz. Karı kocayı, yasal ya da yasadışı olmayı unutun. Etiketlerin bir önemi yok. En azından benim için. En iyi arkadaşım ol, kocam ol, sevgilim ol, ortağım ol. İstedğin etiketi seç, sadece *benim* ol."

Bu Jake'i biraz rahatlatmışa benziyor, hafifçe gevşiyor ve bana küçük bir baş selamı veriyor. "Sen benimsin," diye Caleb, dudaklarına dokunmak için eğilirken sesi sertleşiyor

Jake'in ağzının köşesinde. "Sen benimsin." Jake'e doğru eğildi, kalçalarıyla onu tezgâha sabitledi, alınları birbirine değiyordu.

Jake'in elleri kalkıyor, Cay'i dirseklerinden destekliyor.

"Sen benimsin," diye tekrarlıyor Caleb, bir eli Jake'in sakallı yanağını okşamak için kalkıyor.

"Göster bana," diye yanıtlıyor Jake, kızgınlığı yerini sıcaklığa ve çiğ bir ihtiyaca bırakıyor. Bir elini ikisinin arasına indirip Caleb'in aletini şortunun üzerinden kavırıyor. "Senin olduğum tüm yolları göster bana-"

Cay onu öpmeden önce kelimeleri zar zor çıkarıyor. Birbirlerinin ağızlarına karşı inliyor, derinlere açılıyorlar, elleri ulaşabildikleri tüm tenlere dokunurken alevli yollar açıyor, birbirlerini aydınlatıyorlar.

İçim buz kütlesinden volkana dönerken bir iniltiyi tutuyorum.

Jake öpüşmelerini keserek, "Siktir," diye pantolonunu indirdi. Caleb ağzını indirip boynunu emerken, bir eli Jake'in atletik şortunun içine kayarken, başı geriye düşüyor, gözleri kapanıyor. "Becer beni," diye yalvarıyor Jake. "Cay, lütfen

."

Caleb onu bir öpücükle daha susturuyor ama bu çok uzun sürmüyor ve Mars nefes nefese geri çekiliyor. "Mars, buraya gel."

Ilmari yaklaşıyor. Kalbim boğazımda, onların alanına girmesini izliyorum.

"Adamımıza söyleyecek bir şeyin var mı?" Caleb, hararetli bakışları hâlâ Jake'e kilitlenmiş halde, "Adamımıza söyleyecek bir şeyin var mı?" diye soruyor.

Ilmari'nin iri eli Jake'i kabaca çenesinden tutup döndürdü. Sonra ona doğru eğildi, mavi gözleri kızgın buz gibiydi. "Sen benimsin," diye homurdanıyor. Hepimizi şaşırtarak dudaklarını Jake'in ağzına bastırıyor ve onu öpüyor.

Ilmari dilini Jake'in ağzına sokarken Caleb gözlerini kocaman açarak eğiliyor. Jake inleyerek onu öpüyor ve dokunuşunun peşinden gidiyor. Parçalarımın dağılmasını engellemeye çalışırken tüm bedenim uğulduyor. Sonra Ilmari Jake'le öpüşmesini kesiyor, eli çoktan Caleb'in ensesini kavırıyor. Cay'ın Ilmari onu da öpmeden önce geri çekilecek zamanı yok.

"Siktir," diye sızlanıyor Jake, onları izlerken bakışları eriyor.

Caleb karşılık vermekten de öte, bir eli Ilmari'yi tutmak için Jake'in yanından ayrılır.

Ilmari öpüşmeyi kesiyor ve üçü de nefes nefese kalıyor. "İkiniz de benimsiniz," diyor. "Benim için bir daha kavga ederseniz, sıklerinizi birbirine bantlarım."

Caleb ona ters ters bakarken Jake bir kakhaha atar.

"Şimdi ben karımızı becerirken birbirinizi becerin," diyor, Cay'ın arkasından dolanırken onlardan uzaklaşıyor, gözleri bana kilitlenmiş.

Bana çarparken bir iniltiyi tutuyorum. Beni kendine çekerken iki kolunu da doluyor ve nefessiz çığlığımı ağzıyla susturuyor. Sanki açlıktan ölüyormuşuz gibi öpüşüyoruz. Dudaklarının erkeklerimizi öpmekten sıcak olduğunu bilmek beni eritiyor. Cinsel tercihleri tamamen kendi seçimi, ama adamlarımın birbirini sevdiğini görmenin beni nasıl aç bıraktığını inkar edemem. O başlattı. Bunu o *istedi*. Onlarla bu şekilde bağ kurmak istedi ve ben de bunun için yüzde bin buradayım.

Beni döndürüyor, külotumu indiriyor ve beni kaldırıp çıplak kığımın mutfak adasının üzerine bırakıyor. Granitin yanaklarımdaki soğuk hissi, kanımda yanan ateşle böyle bir çelişki içinde tıslıyorum. Bacaklarımı açarak dizlerinin üzerine çöküyor ve muhtaç amımı ağzıyla kapatıyor.

"Oh-" diye bağıyorum, saçlarını avuçlarken geriye doğru eğiliyorum. Diğer elimi geriye atıp tezgâha yaslanıyorum.

Bacaklarımı omuzlarının üzerinden geçiriyor, beni yutarken yüzünün etrafında sıkıyor, klitorisimi yalıyor ve emiyor.

"Tanrım-" diye sızlanıyorum, orgazmım şimdiden çok sıkı bir şekilde dönüyor. "Durmayın. Kulta, lütfen-"

Kalçalarımı ayırıyor, iki kalın parmağını içime sokarken beni iyice açıyor. Diliyle klitorisimi okşuyor, parmaklarını bir kırıcı gibi içeri sokuyor ve beni güçlü bir şekilde beceriyor.

"Kahretsin," diye bağıyorum, işeme ihtiyacı hissini bastırırken başım geriye eğiliyor. "Ohmygod, ohmygod," diye bağıyorum, ayak parmaklarım sıkıca kıvrılıyor, bacaklarım kasılıyor. Ben fişkırırken tüm vücudum çözülüyor, amım ağzına sızıyor, bir çeşme gibi fişkırıyor.

Bacaklarımın arasında, Ilmari vahşi bir canavar gibi inliyor, her damlayı yutuyor.

Bitkinim, kemiksizim. Fişkırtmak benim için çok nadirdir. Sadece iki kez oldu. İkisi de onunla. Nasıl bir am büyüğü var bilmiyorum ama resmen beni yutma kralı.

Yanımızda Caleb dizlerinin üzerine çökmüş, Jake'in sikini sıcak, höpürdeten seslerle emiyor.

"Aman Tanrım," diye inliyor Jake, başı geriye eğilmiş, iki eliyle Caleb'ın saçlarını yumrukluyor. "Daha fazla. Daha fazlasına ihtiyacım var."

Caleb onu bırakıp ayağa kalkıyor. Bana bakıyor ve ben de başımı sallıyorum. Benim de daha fazlasına ihtiyacım var. Hepsine ihtiyacım var. Bu an takım oyunu oynamak için çok önemli.

"Kararları sen verirsin bebeğim," diyor bana.

Ilmari'nin omzuna dokunarak tekrar başımı sallıyorum. Topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıyor ve ben de tezgâhtan yere doğru kayıyorum. Üzerimde hâlâ Ferrymen sweatshirt'üm var. Üzerimden çıkarıp atıyorum ve çıplak kalıyorum. Neden bu mutfakta kendimi hep çıplak buluyorum?

"Hepinizi istiyorum," diyorum. "Şimdi. Caleb amımda, Jake kıcımda. Ilmari, bebeğim, yüzümü sik."

Ilmari ayağa kalkıyor ve Caleb eğilip bir elini boynuma dolayarak beni öpücük için kendine çekiyor. Hızlıca kesiyor ve başını sallıyor. "Mars, oturma odası. Masayı çek. Jake, kayganlaştırıcıyı getir."

Elini benden çekiyor ve benimkiler üç farklı yöne dağılıyor. Caleb köpeğe seslenip onu dışarı çıkarırken mutfaktan izliyorum. Ilmari hızlıca sehpanın yerini değiştiriyor, birkaç battaniye ve yastığı halı kaplı zemine atıyor.

Jake elinde kayganlaştırıcı şişesiyle birkaç dakika içinde yeniden ortaya çıkar. "Seattle, hadi gidelim," diye sesleniyor. "Bana o tatlı kıcını getir."

Gülümsüyorum, üç erkeğimin oturma odamızda bir araya gelip kıyafetlerini yere bırakmalarını izlerken kalbim çok dolu hissediyor. Utanma yok, gariplik yok. Hepsi var. Kendimi kraliçe gibi hissederek adanın sonuna doğru yürüyorum, bir orgazmın endorfinleri şimdiden damarlarımda dolaşıyor.

Caleb duvara doğru yürür, duvar panelindeki ışıkları ayarlar ve daha samimi bir hava yaratmak için parlaklığı azaltır. Ilmari elektrikli şömineyi açmak için uzaktan kumandayı kullanıyor. Şöminenin önünde çıılçıplak uzanmayı ne kadar sevdiğimi biliyor, seks sonrası parıltım tenimi ısıtıyor. Bu arada Jake çoktan dizlerinin üzerine çökmüş, battanileri düzeltiyor.

Beni tanıyorlar. Bana çok iyi bakıyorlar. Acil durum bağlantıları olmamam kimin umurunda? Ben onların kolektif evreninin merkeziyim.

Gülümseyerek her iki bacağımı da flamingoya çevirip tüylü çoraplarımı çıkarıyorum. Seks sırasında ayaklardaki çoraplar kadar hiçbir şey benim havamı bozamaz. Tüm erkeklerimin aynı şeyi yaptığını görünce gülümsemem genişliyor.

Ilmari en yakınımda duruyor, eli sertleşmiş sikini rahatça pompalıyor. Ateşli bakışlarla beni izliyor. "Gel, Rakas."

Öne doğru bir adım atıyorum, parmak uçlarımda yükselip onu tekrar öperken elim sikinin etrafını sarıyor. Tadı bana benziyor ve buna bayılıyorum.

Caleb arkamdan yaklaşıyor, sert aleti kıcıma baskı yapıyor, elleri Ilmari'yle benim aramdan kayarak göğüslerimi avuçluyor. Sıcak ağzı boynuma yerleşiyor, önce kulağımı sonra omzumu öpüyor. Ilmari boynumun diğer tarafını öpmek için ağzını aşağı indirirken o da meme uçlarımı cımbızlıyor. İç çekiyorum, başımı arkaya atıyorum ve onların verdiği hissin tadını çıkarıyorum.

Jake içeri giriyor ve eli kalçamın üzerinden amımı avuçlamak için aşağıya iniyor. İnliyor, parmakları ıslaklığımın arasından kayıyor, ben ihtiyaçla mırıldanırken hassas klitorisimin etrafında dönüyor. Dudağımı ısıtıyorum, üçü tarafından aynı anda dokunulmanın verdiği bu mükemmel hissin içine gömülüyorum.

Jake'in parmakları derine batıyor. "Öp beni," diyor.

Caleb geri çekiliyor, öpüşebilmemiz için ona yer açıyor. Jake'imın tadını, yumuşak dudaklarının hissin seviyorum. Yüz kılları konusunda her zaman en bakımlı olan odur. Üst dudağı bebek pürüzsüzlüğünde, biz açılıp dillerimizi oynatırken.

Sonra Caleb'in eli Jake'in boynunda, sırasını almak için onu geri çekiyor. Ben de tam oradayım, onlar öpüşürken nefesimi onlarla paylaşıyorum, elim hâlâ Ilmari'nin sikini okşuyor. Jake soluk soluğa geri çekiliyor, yüzünü öne eğip Ilmari'nin omzunu ve boynunu öperken gözleri ihtiyaçtan cam gibi oluyor.

Ilmari inliyor, ağzımı bulup öpücüğünün gücüyle beni sahiplenirken bunu yapmasına izin veriyor.

Caleb yanıma geliyor, eli Ilmari'nin üst düğümünü yakalamak için uzanıyor ve sıkıca yumrukluyor. O da ağzını eğip boynunun diğer tarafını öpüyor.

"Hayır niin," diye inliyor Ilmari, Jake ve Caleb boynunun kenarlarını emerken gözleri sımsıkı kapalı.

Onları izlerken ihtiyaçtan zayıf düşüyorum. Şiddetli aşk içimde kaynıyor, beni yakıp kül etmekle tehdit ediyor. Onlar benim. Benim aşklarım. Benim ailem. Onları her türlü tehlikeden koruyacağım, onlar için ateşin içinden geçeceğim, onlar için dünyayı yakacağım.

Jake ve Caleb birbirlerinden uzaklaşırlar, ikisi de nefes nefese kalmış, göğüsleri kabarmıştır. Konuşan Caleb oluyor, hâlâ Ilmari'nin üst düğümünü sıkıca tutuyor. "Sen bizimkisin amına koyayım," diyor, ses tonu gergin. "Sen bizim arkadaşımız değilsin. Sen *bizimsin*."

Ilmari, hissettiği duyguları bastırarak başını sallıyor. "Senin." Sonra bana bakıyor, gözlerinde ihtiyaç ateşi yanıyor. "Senin," diyor tekrar, bakışları bana kilitlenmiş.

"Benim," diye . "Sonsuza kadar. Çıkış yok."

"Çıkış yolu yok," diye tekrarlıyor ve yüzünü alçaltarak beni öpüyor.

Jake parmaklarını tekrar içimde gezdiriyor, başparmağıyla klitorisimi okşuyor. Üçüncü parmağını da içime sokarak beni geriyor. "Bebeğim, seni Mars'a götürebilir miyim?" diye soruyor, omzuma öpücükler kondurarak. "Lütfen," diye yalvarıyor. Ilmari'ye bakıyor. "Benimle DVP yapar mısın? Bu senin için bir sınır mı yoksa..."

Ilmari'nin konuşmasını beklerken nefesimi tutuyorum. Beni her zaman onlarla paylaşıyor. Çifte penetrasyon yeni bir şey değil. Caleb'in onun gizli favorisi olduğunu biliyorum. Pek de heteroseksüel olmayan kocam biraz kaburgalı horoz eylemini seviyor.

Ama daha önce hiç onlardan biriyle amıma girmemişti. Duvarlarım onları sıkıca tutarken sikleri birbirine bastırdı.

Tanrım, düşündükçe patlamaya hazır oluyorum.

Ilmari bana bakıyor, gözlerinde bir soru. "Seni incitmek istemiyorum," diye mırıldanıyor. "Benim bedenim-"

Onu bir öpücükle susturuyorum, içeride olduğunu biliyorum. "Yapmayacaksın," diyorum nefes nefese öpücükler arasında. "Kulta, yapmayacaksın. Bırak Jake sana nasıl yapılacağını göstereyim. Lütfen bebeğim, ikinize de çok ihtiyacım var." Omuzlarına tutunuyorum, ona yapışıyorum, ağrıyan ihtiyacımı döküyorum.

"Bunu senin için çok iyi hale getireceğiz," diyor Jake bana ve Ilmari uzaklaşırken beni tekrar öpüyor.

Caleb çoktan tek dizinin üzerine çökmüş, kanepenin üzerindeki birkaç yastığı yeniden düzenliyor. "Mars, uzan," diye emrediyor. "Bu gösteriyi Jake'in yönetmesi gerekiyor. Şişman sikin onu esnetecek ve biz de onu hazırlamana yardım edeceğiz."

Ilmari dizlerinin üzerine çöküyor ve beni de kendisiyle birlikte aşağı çekiyor. Göğsünü öpüyorum, ellerim sert kışını avuçlamak için kayıyor. Onun elleri de aynı şeyi yapıyor ve beni kendisine çekiyor. Bir elini çenemin altına koyarak ağzımı yukarı kaldırıyor ve dudaklarıma yapışıyor.

Caleb arkamızdan aşağı iniyor, elleri kalçalarımı yumuşatıyor ve amımı avuçlamak için aşağı iniyor. Kalçalarına doğru bastırıyorum, dizlerimin üzerindeki duruşumu genişletiyorum, böylece üç parmağını içeri sokabiliyor. Ilmari'nin alt dudağını ısırarak inliyorum, Caleb'ın parmaklarının derine pompalanması hissini seviyorum.

"Sen çok iyi bir kızsın," diye mırıldanıyor Caleb arkamdan. Eğer Ilmari beni yeme konusunda birincilik ödülünü alırsa, Caleb edepsiz konuşmanın kralı olur. Bu adam beni orgazma ulaştırabilir. Ve yaptı da. Hem de birden fazla kez. Bir keresinde hastane bağış yemeğinde bile. Yemin ederim, Poppy masanın karşısında oturuyordu ve sanırım ne olduğunu anladı çünkü o zamandan beri Caleb ve beni aynı masaya oturtmuyor.

Buna değer.

"Aynı anda iki yarağı birden almak istiyorsun bebeğim," diye dalga geçiyor. "Jake ve Mars'ın bu mükemmel amcığı doldurmasını ister misin?"

"Evet," diye inliyorum.

"Seni çok sıkı doldurmalarını ister misin?"

"Evet-"

"Seni mahvedecekler. Mükemmel iyi fahişemiz, dölllerimiz için çok çaresiz. Hepsini alacaksın, değil mi?"

"*Evet-ah-*" diye nefes nefese kalıyorum, parmaklarını çıkarıp amımı tokatlarken vücudum titriyor.

"Tanrım, o pis ağzına bayılıyorum," diye homurdanıyor Jake, Cay'i geri çekiyor ve pis bir öpücükle havasını çalıyor. Sıcak ve pis bir öpüşme ve ikisi de inliyor.

"dön," diye emrediyor Ilmari. "Ben seni gererken onları izle."

Dönmeme yardım ediyor, bir eli kalçamda, diğeri omzumu sıkıca kavırıyor, beni öne ve aşağı eğerken, sikini bacaklarımın arasına sokuyor.

"Beni al," diyor. "kadar."

Nefes nefese bir iniltiyle, vücudum o ilk enfes, acı verici gerilmeye alışırken, ona geri gömülüyorum. İçimde zonklıyor, göğsümde çatırdıyor, parmak uçlarıma kadar iniyor. Ve sonra hareket ediyor, kendini daha derine itiyor.

Önümde diz çökmüş olan Caleb, sikini Jake'inkiyle sıkıca kavradı. Bir noktada kayganlaştırıcı eklenmiş, elini kaygan ve parlak hale getirmişti. Caleb ikisini de yavaş, lüks vuruşlarla çekerek çalıştırırken ikisi de inliyor. Kimsenin acelesi yok. Hepimiz bu anın uzun sürmesini istiyoruz.

Caleb, Ilmari'nin kendini sonuna kadar içine sokmasını izlemek için dönerek, "Şu koca yarağa binişine bak," diye takılıyor. "Nasıl hissediyor, Mars?"

"İnanılmaz," diye yanıtıyor.

O içimde sallanırken ben de onların övgülerinin tadını çıkarıyorum. Sonra haykırıyorum, Ilmari'nin tokadının sesi kulaklarıma ulaştığında gözlerim şaşkınlıkla kocaman açılıyor. Kıç yanağım acıyor, keskin ısı tenimi yakıyor ve klitorisimin nabzının atmasına neden oluyor. "Tekrar yap," diyorum, kalçalarını benimkilerle çarparak. "Daha sert."

Ilmari iki elini kalçalarımın altına kaldırıyor ve homurdanarak kığımın iki yanına tokat atıyor.

"Siktir," diye sızlanıyorum, başım omuzlarımin arasına düşüyor ve kendimi bu hisse bırakıyorum.

Caleb'in saçıma vurduğu yumrukla başımı geriye atıp ona bakıyorum. "Aç," diye homurdanıyor, aleti dudaklarıma dokunuyor.

Onun için açıyorum, emmeden önce ucuyla alay ediyorum, piercingleri dilimin üzerinde kayıyor. Çilek aromalı kayganlaştırıcıyı umursamıyorum bile.

Yumruğunu saçlarımda sıkıca tutuyor. "Tekrar," diye emrediyor, kalçalarını ağzımın içinde daha derine bastırmak için hareket ettiriyor. "Daha sert."

Ilmari'nin büyük avuç içi kığımın kaplıyor ve bana sert bir tokat atıyor, bu acı onun sikini sıkıca tutmasını neden oluyor ve o da inliyor. Caleb beni sikiyle boğmaya çalışırken, yıldızları görmeye hazırım. Orgazmım yüksek ve sıkı bir şekilde sarılıyor.

Caleb beni bırakıyor ve ben hava emiyorum, tükürük çenemden aşağı damlıyor. "Tanrım," diye sızlanıyorum. "Lütfen, lütfen, daha fazla-ah-"

Caleb beni boğazımdan tutup dört ayak üstünden kaldırıyor, böylece dizlerimin üstüne çöküyorum, Ilmari arkamda derin derin sallanıyor. Beni kalçalarımın altına tutarak kaldırıyor ve içime gömülürken beni kucağına yerleştiriyor. Caleb biraz daha yaklaşıyor, eliyle boğazıma sıkıca bastırıyor.

"Bizim iyi kızımız sert seviyor," diyor, kara gözleri aklıktan erimiş. "Sahiplenilmekten ve becerilmekten hoşlanıyor. Kullanılmayı. Sen sevmiyor musun?"

Başımı sallıyorum, beni boğarken yanağımdan bir damla yaş süzülüyor, baskısı sabit ve eşit. Uzaniyorum, elim bileğine dolaniyor, yeter artık demeye hazırım.

Bir eli boğazımdayken diğerini bacaklarımın arasına bırakıyor. "Mars, dayan. Kıpırdama."

Ilmari beni hareketsiz tutuyor, sıcak nefesi omzumun üzerinde dolaşıyor.

Caleb boğazımdaki elini gevşetirken diğer eliyle iki parmağını Ilmari'nin sikine bastırıyor.

"Siktir," diye pantolonunu indirir Ilmari. "Caleb-"

"Hoşuna gitti mi?" Caleb alay ediyor. "Bu esneme hoşuna gitti mi? Jake ikinize de vurana kadar bekleyin. Aletinin her yerine boşalsan iyi edersin, Mars. Ve işin bittiğinde, seni yalayarak temizleyeceğim. Ben tadına bakmadığım sürece kocamın dölünü başka bir erkek kullanamaz. Kural bu. Anlaştık mı?"

Ilmari arkamda sessiz, ama başını salladığını hissediyorum.

"Güzel," diyor Cay, yüzünde muzaffer bir gülümsemeyle. "O zaman . Bunu yapıyoruz."

Ilmari içimden kayıp gidiyor ve ben Caleb'in kucağına düşüyorum. Bedenim tekrar boşalma ihtiyacıyla uğulduyor. Ilmari'nin yarı yaslanmış bir şekilde uzanışını izliyorum, sırtı yastıklarla kanepeye yaslanmış. Gururlu siki bacaklarının arasında sert ve hazır bir şekilde duruyor.

Caleb, "Sür onu, Kasırğa," diye emrediyor. "Yüzleş onunla."

Ilmari'ye doğru sürünmek için başımı sallıyorum. Kucağına kaymama yardım ediyor, güçlü elleri kalçalarımın. Dizlerimin üzerine çökerek amımı aletinin dibine yerleştiriyorum. "Hazır mısın?"

O da başıyla onaylıyor ve kalçalarımı sıkıyor.

Üzerine çöküyorum, kalçalarımı ayarlıyorum, beni tamamen doldurana kadar onu derinlere çekiyorum.

"Bacaklarını aç Mars," diyor Jake arkamdan. Ilmari yer değiştirirken, Jake dizlerinin üzerine çöküyor. Sert elleri sırtımdan omuzlarıma doğru ilerliyor. "Eğil, bebeğim. İşte böyle. Çok mükemmel."

Jake ellerini kıcımda gezdirirken Ilmari ağırlığının bir kısmını destekleyerek öne doğru kıvrılmama yardım ediyor.

"Önce parmaklarımı kullanacağım," diyor Jake.

Ilmari ve ben nefesimizi tutup birbirimizin gözlerine bakarken Jake'in parmaklarının içeri girdiğini hissediyoruz. Alt dudağımla ısırıyorum, Jake parmaklarını iç duvarım boyunca kivrırıp beni gererken gözlerim kapanıyor.

"Tanrım, bu amcığa ihtiyacım var," diye inliyor Jake. "İkinizi de hissetmek istiyorum. Mars, sadece durmamı söyle ve dur-"

"Yap ," diye homurdanıyor Ilmari . "Al bizi."

Ellerimi Ilmari'nin göğsüne dayayıp birkaç kısa, sığ nefes alıyorum, Jake arkamdan bastırıyor, yağlanmış aletin ucu tenime hafifçe sürtünüyor.

"Benim için nefes al, bebeğim," diye yatıştırıyor Jake.

Aletin ucuyla bastırıp beni gererken ve açılmama yardım ederken nefesimi içime çekip dışarı veriyorum.

"Tanrım," diye inliyorum. "Oh lanet olsun. Yap şunu. Becer beni, meleğim. İçine gir."

Gerilme çok yoğun. Ilmari zaten kendi başına çok büyük ve Jake de büyük. Jake kendi kendine çalışırken ve içimi doldururken adamlarım İngilizce ve Fince cesaretlendirici sözler fısıldıyor.

Erkeklerimin beni ilk kez bu şekilde paylaşmasının verdiği hisle nefes alırken gözlerimin kenarları yaşlarla doluyor.

"İyi misin?" Ilmari mırıldanıyor, gözyaşlarımı silmek için elini kaldırıyor.

Başımı sallıyorum, daha fazlası için çaresizim. "Evet. Jake, bebeğim, lütfen. Sik beni, lütfen.

Siktir et bizi."

Jake'in elleri kalçalarımı kavramak için kıcımlı yumuşatıyor. "Sıkı tutun, Seattle."

Bir nefes çekiyorum ve sonra sadece ucuna kadar çekip tekrar içeri giriyor.

"Siktir," diye bağıyorum. "Oh, Tanrım-"

"Helveti," diye inliyor Ilmari, elleri yanlarımda, ağırlığımı desteklemeye yardım ediyor.

"Nasıl bir his?" Jake içime, bize doğru sallanırken elleri kalçalarımı aşağı yukarı yumuşatıyor.

"Çok iyi," diye inledim. "Jake-sik-"

Gülüyor, kalçalarını hareket ettiriyor, ağrıyan, muhtaç amıma girip çıkarken siki Ilmari'ye doğru kayıyor.

Ilmari inliyor, başı geriye eğik, gözleri sımsıkı kapalı. Jake'in ipeksi pürüzsüzlükteki sikinin ikimizi de sertçe kavradığı hissiyle savaşıırken orgazmını engellemek için yapabildiği tek şey bu.

"Cay," diye haykırıyorum, vücudumda kıvılcımlanan hızlı ateş hisleriyle neredeyse sayıklıyorum. "Cay-I need-"

Cümleyi bitiremiyorum bile. Duygu orada. *İhtiyacım var*. Üçüne de ihtiyacım var. Adamlarıma. Aşklarıma. Benimkilere.

"Kalk," diye emrediyor, omzumu çekerek.

Ilmari beni desteklemeye devam ediyor, ellerim göğsüne bastırıyor, Caleb bir eliyle beni yukarı çekerken, diğer eli sikinin tabanına sarılmış durumda.

Üç erkeğimin de beni doldurduğunu bilerek ağzımı onun etrafına gömüyorum ve orgazmım süper bir nova gibi patlıyor. Bacaklarım titriyor ve salıverilmem dalgalar halinde beni vururken nefesim kesiliyor. Amım her şeyi içine çekmeye çalışırken bile dışarıya doğru patlıyorum. Onları o kadar sıkıyorum ki hem Jake hem de Ilmari küfrediyor ve inliyor.

Jake'in hareketleri aksıyor. "*Beceremiyorum-ahh*, Tanrım-" Kontrolünü kaybediyor ve Ilmari'nin aletinin her tarafına boşalıyor.

Bu arada, Caleb'in sikini emerken ortalığı birbirine katıyorum, çaresiz bir yaratık gibi nefes nefese kalıp miyavlıyorum, ucunu emerken çeneme tükürüyorum. Diğer eliyle saçlarımı sıkıca kavrarırken, o da tabanında çalışıyor.

Altımda, Ilmari kalçalarını yukarı kaldırarak hem Jake'i hem de beni spirale gönderdi. Homurdanarak boşalmanın peşinden koşuyor. Benimki hâlâ çırpınıyor, Caleb'in sikinin etrafında inlerken, dilimle onun tadına bakarken son çağılayanlar henüz bitmedi.

"Geliyorum," diye inliyor Ilmari.

"Aman Tanrım-" Jake sırtımın üzerine yığılıyor, sert siki Ilmari'ninkiyle birlikte içimde zonkluyor ve ikisi de beni tıka basa dolduruyor.

"Siktir et," diye inliyor Caleb yanımda. "Benim iyi kızım. Hepsini al."

Kendi shaftını sarsarken aletini dilime vuruyor. Açgözlü bir fahişe gibi alıyorum, açık ağzıma boşalmasına izin veriyorum. Ona bakarken dudaklarımdan mızımız bir ses çıkıyor, bana bakarken gözlerindeki sıcaklığı seviyorum, dölünün dudaklarımı ve dilimi boyamasını izliyorum. Doyduğunda, başka bir lanetle geri çekiliyor ve ben gözlerimi kapatıyorum, dudaklarımı yalıyorum, pisliği yutuyorum.

Ilmari'nin üstüne uzandım, Jake sırtıma kıvrılmıştı, sikleri hâlâ içimdeydi. Nefesim kesik kesik, beynim paramparça, bedenim uyuşmuş. Çiğ bir sinir gibi, hissedecek hiçbir şey kalmadı. Beni kuruttular.

Hepimizin sadece nefes aldığı birkaç uzun dakikadan sonra Jake bir iniltiyle içimden çıkıp Ilmari'nin yanına yığılıyor. Nefesini toplarken efordan göğsü kabarıyor. "Çok iyiydi," diyor iç çekerek. "Şimdiye kadarki en iyi seks. Lanet olsun, sizi çok seviyorum çocuklar, acil durum bağlantınız olmasam bile."

Caleb kendini toparlayarak Ilmari'nin üzerinden kaymama yardım ediyor. Aleti serbest kalıyor ve ben sızlanıyorum, tükenmiş amımdan sızan döl fişkırmasını hissediyorum.

Tanrım, pis, mükemmel ve o kadar kutsal ki ağlayabilirim. Bu biziz ve hiçbir şey bundan daha güzel olamaz.

Caleb beni Ilmari'nin diğer tarafına yatırıyor, kemiksiz bedenim onun sıcaklığına doğru kıvrılıyor. Ilmari koruyucu bir kolla beni sarıyor, nefes alırken gözlerini kapatıyor. Şimdi Caleb, Ilmari'nin bacakları arasında diz çökmüş, bize bakıyor. "Mars, bana durmamı söyle," diyor gözlerinde yanan sıcaklıkla. "Bana bunu istemediğini söyle."

Ilmari'ye bakarken nefesimi tutuyorum.

Ilmari Caleb'in bakışlarını tutar. Yavaşça diğer kolunu uzatıp Jake'in omzuna doluyor. Sessiz bir sahiplenme jestiyle Jake'i kendi tarafına çekiyor. Jake çekilmesine izin veriyor, gözleri benimkiler kadar geniş. Caleb izlerken Ilmari önce benim, sonra da Jake'in alnını öpüyor. "Al onu," diyor sonunda. "Bu senin."

Caleb Jake'e bir bakış atıp bekliyor. Ben de ona bakıyorum, kalbim boğazımda.

Jake yavaşça dönerek Ilmari'nin göğsünün çıplak tenine bir öpücük kondurur. Tekrar Caleb'a bakar. "Al onu bebeğim. Ağzını sikime götür ve tadımın ne kadar güzel olduğunu söyle."

Caleb bir iniltiyle yere çöküyor, bir eliyle Ilmari'nin yarı sertleşmiş aletini tutarken ağzıyla da ucunu kapatıyor. Üçümüz Caleb'in Ilmari'ye orgazm sonrası boğucu bir oral seks yapmasını izliyoruz. Yavaş ve şehvetli Caleb, muhtaç seslerle onun tadını çıkarıyor. Ve Ilmari yumuşamıyor. Hayır, Viking hokey tanrımız tekrar sertleşiyor. İnliyor, gözlerini kapatırken eli göğsümü sıkmak için geliyor, başı geriye doğru eğiliyor.

Caleb'in onu derinlere çekmesini izlerken gözlerimi ayıramıyorum. Buna bayılıyor. İkisi de seviyor. Samimi, yakın, içten. Jake, Ilmari'nin kolunun altından sıyrılıp Caleb'e katılmak için onun yanından aşağı kayarken nefes alma yeteneğimi kaybediyorum.

Ben izlerken, adamlarım birlikte Ilmari'nin tadına bakıyor, dilleriyle şaftını ve ucunu alay ediyor, beni az önce dölle dolduran sikine tapıyorlar. Kalbim yerinden çıkacak. Buna dayanamıyorum. Bu adımı tek başlarına atmaları için onları bırakamam. Umutsuz bir sızlanmayla Ilmari'nin yanından aşağı kayıyor, onlara katılmaya can atıyorum.

"Tanrım-" diye haykırıyor Ilmari, kalçalarını sabit tutarken elleri kanepeye yapışıyor ve üçümüzün birlikte onu kızdırmamıza izin veriyor.

Caleb onun ucunu emerken Jake ve ben onun şaftının tadına bakıyoruz. Her zaman dom olan Caleb bizi saçlarımızdan tutuyor ve biz inleyen Finn'imizi kızdırırken sıkı sıkı tutuyor.

"Geliyorum-sikeyim-"

Caleb, Ilmari'nin dölleri ağzına çarptığında Ilmari'nin ucunu kaldırır. Şaftından aşağıya doğru damlıyor. Jake ve ben onun tadına bakarken inliyoruz, üçümüz bize verdiği bu hediyeı paylaşmak için birleşiyoruz. Bittiğinde Caleb beni saçlarımdan çekip derin derin öpüyor. Sonra Jake'i kendine çekiyor ve onu da aynı tutkuyla öpüyor. Altımızda, bitkin bir Ilmari kapüşonlu gözlerle bizi izliyor, göğsü kabarıyor.

Caleb ve Jake birbirinden ayrılıyor ve Caleb gözlerini Ilmari'nin bedeninden yüzüne dikeyor. "Bizim," diyor, elleri şimdi koruyucu bir şekilde beni ve Jake'i tutuyor.

Ilmari başını sallayıp doğruluyor. Ellerini karşılıklı omuzlarımıza koyarak üzerimizde hak iddia ediyor. "Seninim. Ben seninim."

Anı yakalayıp gülümsedim. "Acil durum bağlantımı değiştiriyorum." Üç çift göz bana dik dik bakıyor.

"Kime?" Caleb "Neden?" diye sorarken Jake "Kime?" diyor.

Jake'e gülümsedim. "İlk öğrenen sen olmak ister misin? Bana uyar. Sabah çok önemli bir gelişmeyle ilgili bir telefon alacaksın. Diğerlerine de söylemeyi unutma, tamam mı?"

"Ne güncellemesi?" diyor, gözleri kocaman.

Ilmari ve Caleb de kafaları karışmış bir şekilde beni izliyorlar.

Bunu Seattle'dan döndükten sonra yapmayı planlıyordum çünkü Harrison'ın şimşeklerini üzerime çekmek istemiyordum. Ama ne oldu biliyor musun? Şu anda zamanlama çok mükemmel geliyor. Ve benim çocuklar sır saklamakta iyidir. Bu Team Price'a özel olacak.

"Gelecek haftaki ultrason randevumu Salı'dan Perşembe'ye almak zorunda kaldılar," diyorum. "Bu senin için uygun mu meleşim? Perşembe 2:30'da?"

O cevap veremedenden ayağa kalktım ve uzaklaşmaya başladım.

Arkamda üç beynin patladığı anı duyabiliyorum. Sonra gülüyorum, mutfağa koşuyorum, adamlarım da peşimden geliyor.

HAVADA

Bir türbülans sarsıntısı beni uyandırdı ve hissettiğim tek şey rahatlama oldu.

En kötü rüyayı görüyordum. *Tekrar*. Sanırım Harrison ve ben Disneyland'de kayboldum. Sadece, kaybolan çocuk ben olmak yerine, annemdim ve çocuklarım kaybolmuştu. Adventureland'in etrafında engelli koşu parkurundaymış gibi koşuyordum, kalbim hızla çarpıyor, avuçlarım terliyor, panik o kadar keskin ki dilimde tadını alabiliyordum-

Dur.

Derin bir nefes alıyorum, gözlerim hâlâ kapalıyken koltuğumda kayıyorum. Kollarım göğüslerimin altından açılıyor ve ellerimi büyüyen yumrumun üzerinde gezdiriyorum. İlk üç aylık dönemim biter bitmez garip rüyalarım başladı. Normalde rüyalarımı hiç hatırlamam. Şimdi ise her gece bu sürrealist cehennem manzaralarını görüyorum. Ve hepsinde de bir şekilde berbat bir anne olduğum yer alıyor.

Hamile kal, dediler. Eğlenceli olacak dediler.

İç çekip gözlerimi açıyorum. Batı Yakası'ndaki son maçlarımızdan eve dönüyoruz. Uçağın kabini karanlık, perdeler çekili. Çocuklar çok ihtiyaç duydukları uykuyu çekerken her şey sessiz. Tek ışık başımızın üzerinde hafifçe parlayan çağrı düğmelerinden geliyor. Saat gerçekten geç olmalı... ya da gerçekten erken.

Sağıma bakıyorum. Jake ve Cay sızmışlardı. Kolçakları yukarı kaldırılmış ve Cay Jake'in göğsünde uyuyor, Jake'in kolu da ona sarılmış. Birbirlerine kıvrılmışlar, rahat etmeye çalışırken uzuvları birbirine dolanmış. Cay'in yüzünün yarısı battaniyeye gömülü, ama Jake'in yüzü dönük.

Nefes alıp verirken dudakları hafifçe aralanmıştı. Kulaklıkları kafasında yamuk duruyor.

Gülümsüyorum. Dün gece harika bir oyun oynadı. Bir gol asisti bile vardı. alev alev yanıyor. Sully gelecek yıl emekli olduğunda, takımın Jake'e kaptanlık "C "sini verebileceği konuşuluyor. Harika bir kaptan olur. Bütün çocuklar onu seviyor. Ve liderlik pozisyonu ona yeni bir odaklanma, yeni bir meydan okuma sağlayacaktır.

Hayatımız yeterince zorlu olmadığından değil. Elimi küçük yumruğumun üzerinde gezdirerek aşağı bakıyorum. Yirmi dokuz yaşında hamileyim ve babasının kim olduğunu bilmiyorum. İnce alyans yığınma odaklandığımda gülümsemem genişliyor. Babasının kim olduğunu biliyorum. Babası Jake... ve Caleb... ve Ilmari.

Bebek doğduktan sonra babalık testi yaptırmayı planlıyoruz. Biyolojik babanın kim olduğunu önemseydiğimiz için değil, bize daha fazla yasal koruma sağlayabileceği için. Ilmari ile evliyim, bu yüzden eğer bebek Jake ya da Caleb'den olursa, doğum belgesine onları da yazdırabilirim.

Bunun daha kolay bir süreç olacağını düşünürsünüz. Tarihte birden fazla ebeveynin dahil olduğu ilk aile biz olamayız. Elimde olsa, üç erkeğimi de doğum belgesine yazdırırdım. Hepsiyle de evlenirdim. Yasal olarak. Biz gayri resmi nikah kıydık ama devlet Jake ve Caleb'e olan bağlılığımı onaylamama izin verse çok iyi olurdu.

Koltuğumda kayıyorum, gergin omuzlarımı yuvarlıyorum. Tüm bu uçak yolculukları çabuk eskiyor. Ve daha sezonun yarısındayız.

"Rakas," diye mırıldanıyor Ilmari. "İyi misin?"

Uykusu hafiftir, o yüzden yerimde kıpırdanmam muhtemelen onu uyandırmıştır. Yumuşak bir gülümsemeyle ona döndüm. Kapüşonu yukarı çekilmiş, yakışıklı yüzünü gölgede bırakan bir Rays kapüşonlu tişörtü giyiyor. Göğsünün üzerinde küçük bir otuz bir rakamı basılı.

"İyiyim," diye cevap veriyorum.

"Rahatsızsın," diyor beni bir kitap gibi okuyarak. Kolçağımızı kaldırıp beni kendine çekiyor ve göğsüne yaslıyor. O kadar geniş ve sıcak ki, benim Fin fırınım gibi. Başımı öpmek için eğilip pencereye yaslanırken iri elleri sırtımda bir aşağı bir yukarı geziniyor. "Uyuyamıyor musun?"

Ona sokuluyorum, kolum beline dolanıyor. "Uyuyordum..." İç geçiriyor, eli hareketini durduruyor. "Yine mi rüyalar?"

" değil," diyorum, için elimle kalçasını itiyorum.

Tuhaflığımı kendime saklamaya çalışıyordum ama birden fazla kez çarşafların içinde kıvranarak ya da panik içinde ağlayarak uyandım, bu yüzden adamlarım bir şeylerin ters gittiğini çok çabuk anladılar. Hamileliğin neden olduğu kabuslarınızdan sizi kurtarmak için çaresizce çırpınan üç adamla birlikte yaşamadan kararlı olduğunuzu bilemezsiniz. Artık yatağımın başucunda papatya çayı servis bundan şikayet edemem. Geceleri el ve ayak masajı da artık bir gereklilik. Yatağın benim tarafım da kış uykusuna yatmaya yetecek kadar yumuşak battaniye ve yastıkla kabartılmış durumda.

Ama tüm bunlar beni hala binlerce mil uzakta olan evimde bekliyor. Burada, havada, herkes gibi dayanmak zorundayım.

Ilmari iç geçiriyor, koltuğumda doğrulduğumda beni takip ediyor. O kadar uzun olamaz. Belki biraz daha okurum.

"Dinlenmen gerek," diyor. Yanağımda nefesinin sıcaklığını hissediyorum. Kolonyasının o hafif baharatlı kokusu duyularımı dolduruyor ve bana evde olduğumu söylüyor. Ama onun varlığı bile rüyanın uyandırdığı duyguları tamamen yok etmeye yetmiyor.

"Uyuyamayacak kadar gerginim," diye cevap veriyorum.

Çok korktum. Çok üzgün.

Evet, kabloluda kalacağız.

Büyük eli küçük yumrumu örtmek için aşağı iniyor. Nabzımın durulduğunu hissederken bile kalbim çarpıyor. O burada. Bizimle birlikte, bizi tutuyor, bizi koruyor. Elimi onun elinin üzerine koyuyorum, sıcaklığının tadını çıkarıyorum, başparmağım teninde daireler çiziyor.

Bu adamın bu bebeği nasıl sevdiğini bilmek, her doktor randevusunda onun eriyişini izlemek - bu benim yeni bağımlılığım. Kalp atışını ilk duyduğumuzda Jake'in ağlayacağını düşündüm. Ağlayacağımı *biliyordum*. Ilmari için hazırlıklı değildik. Bırakın gözyaşı dökmesini, ilk kez gözlerinin buğulandığını gördüm. Rimelim o ilk ultrasondan sağ çıkamadığını söyleyebilirim.

Şimdi de Ilmari'nin koruyucu modu tavan yaptı. Sanırsın bir gecede Fabergé yumurtasına dönüştüm. Morrow son uçağımıza binerken merdivenlerde yanlışlıkla bana dirsek attığında Jake, Ilmari'yi fiziksel olarak zapt etmek zorunda kaldı. Jake kara kara düşünen kalecimizi zapt ederken zavallı Morrow özür dilemek için kendini zor tutuyordu.

"Rüyada ne oldu?" diye mırıldanıyor, eli yumuşak bir şekilde yumruğumun üzerinde ileri geri geziniyor.

Şakağımı alnına yaslayarak iç geçiriyorum. "Bu çok saçma. Sadece bir rüyaydı. Ya da çarpık bir anı gibi bir şey," diyorum, her şeyi unutmaya çalışarak.

"Benim için aptalca değil," diye yanıtlıyor. "Endişeni hissedebiliyorum. Burada görüyorum," diyor ve elini karnımdan kaldırıp parmağını çatık kaşlarımın üzerinde gezdiriyor. "Konuş benimle Rakas. Senin yükünü ben taşıyorum, unuttun mu?"

Boğazımdaki o kalın duygu yumağını yutarak başımı sallıyorum. "Hep aynı şey," diyorum ona bakmaya cesaret edemeyerek. "Her gece onları başarısızlığa uğrattıyorum ya da kaybediyorum... ya da kaçıyorlar. Dayanamıyorum. İhtiyaçları olan şey bu olamaz. Her şeyi berbat edeceğim-"

"Sus," diye mırıldanıyor, başparmağı yanağımı okşuyor. "Hayır, aşkım."

Kahretsin, ne zaman ağlamaya başladım?

Burnumu çekiyorum, daha fazla gözyaşı dökülmesini engellemek için gözlerimi kırıştıyorum.

"Harika bir anne olacaksın," diyor, nefesi yanağımı ısıtıyor. "Mun Leijona, bu ufaklığa nasıl bakacağını görmek için sabırsızlanıyorum," diye ekliyor, eli tekrar yumrunun üzerinde. "En iyi anne sen olacaksın." Konuşurken elini gururla bana doğru uzatıyor. Yanağımı öpüyor, sakalları gıdıklansa da dudakları yumuşak.

Ona doğru eğildim, sesinin ritminin beni sakinleştirmesine izin verdim.

"Sen benim atan kalbimsin Rakas," diye devam ediyor. "Yakında ikiye bölünecek. Taşındığın bu hayat benim yarımı senden alacak. Ben hiç baba olmadım. İzleyeceğim bir örnek yok ama korkmuyorum. Sevgiyle önderlik edeceğiz, değil mi?"

Daha da yaklaşıp beni tekrar öperken başımı sallıyorum. "Bunu berbat etmek istemiyorum," diyorum sesim titreyerek.

"Hatalar yapacağız," diye cevaplıyor ciddiyetle. "Ama arasında, bu çocuk sevgiden başka bir şey bilmeyecek. Senin cesaretine, Caleb'in gücüne ve Jake'in sarsılmaz şefkatine sahip olsun-"

"Ve sabrın," diye ekliyorum, hafifçe ona dönüyorum, elim göğsündeki otuz birin üzerinde geziniyor.

Bakışlarımı tutarak başını sallıyor.

"Mâ rakastan sua," diyorum, kalbim bu nazik adama karşı sevgiyle dolup taşıyor.

Yüzümü kavırıyor, beni usulca öpüyor, dudakları dudaklarımı okşuyor. "Bu kötü rüyaları görmenden nefret ediyorum," diye mırıldanıyor alnını benimkine yaslayarak. "Keşke zihninin içine girip onları kökünden söküp atabilseydim. Kendimi çaresiz hissediyorum-"

"Kulta-"

"" diyor, sesi neredeyse hırıltılı. "Sen benim karımsın. Korkularınla savaşımalısın."

"İlmari," diye iç geçirdim ve yanağından öptüm. "Seni çok seviyorum. Senin kollarında korkmuyorum."

"O zaman onları asla bırakma," diye ısrar eder. "Benimle kal Rakas. Her zaman benim ol."

"Her zaman," diye cevap veriyorum, onu tekrar öperek.

Birbirimize sokuluyoruz, yavaşça öpüşüyoruz, dudaklarımız yumuşakça bastırırken dillerimiz alay ediyor. Bu ince bir dans. Hiçbir şey aceleye gelmez. Ellerimi belime götürüyorum, emniyet kemerimi çözüyorum, böylece kalçamı kaydırıp ona dönebiliyorum.

Eli uyluğum boyunca ilerliyor, başparmağı demir gibi kaslarımın çizgisini takip ediyor. "Sana yardım etmeme izin ver," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı.

"Yardım mı?" Yankılanıyorum, kapüşonunu geri çekerken dikkatim dağılıyor, parmaklarımla ensesindeki vızıltıyı okşamasına izin veriyorum.

"Streslisin," diye yanıtıyor çenemi öperek. "Kontrol edemediğimiz şeyler için endişeleniyoruz," diye ekliyor, kulağımın memesini okşayarak. "Yorgun olduğunda uyuyamıyorsun. Düşüncelerinin selini durduramıyorsun."

Ona doğru iç çekiyorum, tüm bedenim üzerindeki etkisini hissediyorum. Sıcaklık midemin derinliklerinde birikiyor ve parmak uçlarımla bile uğuldadığını hissedene kadar yayılıyor. "İlmari, lütfen-"

Elini aşağı kaydırıp bacaklarımla arasını kavradığında sözlerim keskin bir nefes alışla son buluyor. Merkezimden sıcaklık yayılıyor.

"Lütfen, aşkım. Seni rahatlatmama izin ver."

Bunu burada mı yapmak istiyor? Şimdi mi?

Bu senaryoyu daha önce binlerce kez düşündüm. Kim benim 1.75 boyundaki dövme, sakallı Viking kocam kadar iyi bir numunenin yanında otururken mil yüksekliğindeki kulübe katılmayı hayal etmez ki?

Ama hiçbir şey denemedik. O çok korumacı. Takım arkadaşlarından birinin bir şey görmesi, bir şey duyması fikri onu King Kong'a çevirir ve koltukları yırtmaya başladı.

Gözlerinin içine bakıyorum. "İlmari-"

Aramıza giriyor ve ben uyurken kucağımdan kayan battaniyeyi alıyor. Üzerime örtüp sağ dizime vuruyor. "Kaldır şunu."

Aklında ne olduğunu hemen anladım. Bacağımla bir tür çadır olarak kullanabiliriz. Kimsenin bir şey görmesine gerek yok. Gülümseyerek açımı değiştiriyorum ve ayağımla koltuğa dayıyorum, dizim önümdeki koltuğa hafifçe bastırıyor.

Sağ kolu omuzlarıma dolanıyor, beni kendine çekiyor, sol kolu ise battaniyenin altına giriyor. Elini büyüyen küçük yumruğumun üzerinde gezdiriyor. "Karım," diye hırlıyor sahiplenici bir şekilde.

"Senin," diyorum, nefes nefese.

"Sen erkekler arasında bir kraliçesin Rakas," diyor, elini aşağıya indirirken sesi yumuşuyor, parmakları bel kemerimin üst kısmını yumuşatıyor. "Bir dişi aslan. Temellerimizin üzerine inşa edildiği sağlam kaya. Artık korku yok." Dudaklarımı öpüyor, eli taytımın içine kayıyor. "Endişelenme."

Şimdiden gergin hissediyorum, amım onun dokunuşu için çaresiz. "Merak etme," diye yankıladım.

Parmakları arıyor, birincisi ve üçüncüsü beni ayırırken ikincisi klitorisimin üzerinde kayıyor. Bir iniltiyi bastırıyor, yüzü boynumu okşamak için düşüyor. "Seni kucağıma oturtup sikime binmeni ne kadar çok isterdim."

"Evet," diye iç geçiriyorum, sol elim boynunu kavrayacak şekilde kıvrılıyor ve bacaklarımı açarak ona doğru eğiliyorum.

"Kendimi sana gömmek isterdim, karıcığım. Başlangıcı yok.

Sonu yok." "Lütfen," diye nefes nefese kaldım, sesim zar zor duyuluyordu.

Beni yavaşça, neredeyse alaycı bir şekilde çalıştırıyor, parmağı klitorisimden amımın girişine doğru yukarı ve aşağı kayıyor. Tam parmağıyla bastırıp bir boğumunun içeri girmesine izin verdiğinde, klitorisimin etrafında tekrar dönmek için yukarı doğru çekiliyor. İşkence gibi. Ve bana arzuladığım baskı gibi bir şey vermiyor.

"Kulta, lütfen-"

"Nefes al," diye mırıldanıyor, yüzü benimkine sokuluyor. "Ne hissettiğine odaklan. Kendi kafandan çık. Sadece benimle nefes al."

Derin bir nefes alıyorum, eli hareket etmeye, beni kızdırmaya ve okşamaya devam ederken kendimi ona daha da yaklaşıtıyorum. Aynı anda hem şehvetli hem de çıldırtıcı. Ama sadece nefes alıyorum, bana istediği gibi dokunmasına izin veriyorum.

Parmağını daha derine sokmaya başlıyor, iç duvarıma doğru kıvrıyor. İnleme dürtüsüyle savaşıyorum ve o da bunu biliyor. İki parmağını içime gömerken sağ eli omzuma dolanıyor, ben nefes alırken sağ eli ağzımı kapatıyor.

"Sessiz ol," diye mırıldanıyor kulağıma. "Seslerin sadece benim için."

Elinin üzerinde nefes alıyorum, o beni parmaklarken gözlerim kapanıyor ve beni çılgına çeviriyor. Şimdi onunla birlikte hareket etme dürtüsüyle savaşıyorum. Kalçalarım sallanmak istiyor. Elini sürmek istiyorum. Kıpırdamadan oturmak kendine has tuhaf bir heyecan. Ben

sadece bunun başıma gelmesine izin veriyorum. Hiç katılmıyorum. Bu garip ve heyecan verici. Ilmari tamamen kontrol altında.

Ağzımın üzerindeki eli kayıyor, parmağının ucu alt dudağıma değiyor ve ne istediğini anlıyorum. Dudaklarımı davet edercesine ayırıyorum ve o da parmağını ağzıma sokuyor. "Siktir" diye mırıldanana kadar emiyorum, dişlerimle ısırıyorum ve dilimle alay ediyorum.

Beni çıldırtmak için çabalarını iki katına çıkarıyor, dalıyor ve klitorisimin etrafında dönüyor. Beni tam kenarına kadar götürüyor, sonra geri dönüyor. Elinin altında nefes nefese kaldığımda, ağzıma ikinci bir parmak daha sokuyor. Daha sert emiyorum, bir inilti ısırıyorum. Sol elinin parmaklarını tekrar çaresiz amımın içine sokuyor, başparmağı klitorisimde çalışıyor. Sonunda bana istediğim baskıyı uyguluyor.

"Evet," diye inliyorum, parmaklarını ağzımdan çekerken sesim karışıyor. Nefes nefese kalıyorum. Ağrı iyi hissettiriyor. Odaklanmama yardımcı oluyor. Beni kafamdan çıkarıyor.

Tam boşalmak üzereyken eli çenemi sıkıca kavıyor. "Bekle," diye tıslıyor kulağıma.

Serbest bırakılmak istememe rağmen sızlanıyorum. "İlmari-"

Başımı sallayarak beni koridora bakacak şekilde çeviriyor.

Karşı koltuklardan bizi izleyen iki çift gözü fark edince nefesim kesiliyor, gözlerim kocaman açılıyor. Sanki ne yaptığımızı hissetmişler gibi, Caleb ve Jake uyanmışlardı. Onların karanlık bakışları kanımdaki ateşi alıp azgın bir cehenneme dönüştürmeye yetiyor. Muhtaç iniltimi yutuyorum.

Tutacak bir şey yok. Geliyorum. *Sertçe*. Daha önce erkeklerimden biriyle hiç ses çıkarmadan boşalmış mıydım bilmiyorum. Sessiz olma ihtiyacı orgazma yeni bir katman ekliyor, tüm vücudumu sarsıyor, beni her yerimi titreten artçı şoklara gönderiyor.

İlmari'nin kucığında titriyorum, gözlerim koridorun karşısındaki Jake ve Caleb'e kilitlenmiş. Kukum parmaklarını sıkıyor ve ben iki katına çıkıyorum, nefesim kesiliyor. Tükendiğimde, kollarında rahatlıyorum, orgazm sonrası yüksekliğim beni koltuğuma geri döndürürken alt dudağıma ısırıyorum.

"Çok güzel," diye mırıldanıyor Ilmari kulağıma.

Ben onu durduramadan, sol elini tozluğumdan çekerken kolunu omuzlarımdan kaydırıyor. Kayıyorum, kendimi düzeltiyorum. Ilmari emniyet kemerini çözdü.

"Sen ne-"

"Çıkarın beni," diyor usulca.

Bacağımı tekrar yere indirip dizlerimi kıvrıyorum ve ona yanımdan geçip gitmesi için yeterli alan bırakıyorum. Koridorda duruyor, uzun gövdesi yükseliyor. Ben ona bakarken geriniyor, boynunu kırıyor. Sonra ayaklarının üzerinde kayarak koridorun diğerk tarafına doğru yaklaşıyor.

Bakışlarım yüzünden omzuna doğru iniyor. Sol kolunun çizgisini takip ederek Jake ve Cay'in koltuklarının gölgelerine doğru ilerliyorum. Ilmari aşağıya bakmadan elini onlara uzatıyor ve az önce amımın içinde olan iki parmağını "V" şeklinde açıyor.

"Tanrım," diye inliyorum, amım sıkıca kenetleniyor. Ben izlerken, Jake ve Cay öne doğru eğiliyor, her biri ıslak parmaklarından birini ağızlarına alıyor, yanakları birbirine yapışıyor. Aynen , tekrar boşalmaya hazırım. Onu bırakıyorlar ve Ilmari sözsüzce Jake'in omzuna dokunuyor. Jake'in şu anda neye ihtiyacı olduğunu bilecek kadar onu iyi tanıyor. *İkimizin de* neye ihtiyacı olduğunu. Jake yıldırım hızıyla kemerini çözdü ve koltuğundan kaydı. Hızlı bir ayarlama yapıyor,

Vücudu Ilmari'ye doğru eğilmişken kimse onu göremese bile.

Ilmari dönüp koridordaki boş koltuğuna çökerken göğüs kafesleri birbirine değiyor. Sonra Jake çevik bir hareketle bacaklarımın üzerinden tırmanıp Ilmari'nin pencere kenarındaki koltuğuna yerleşiyor.

Bu arada Caleb çoktan arkasını dönmüş, başını bölmeye yaslamıştı. Birkaç dakika içinde tekrar uyuyacağından eminim. Eve gittiğimizde beni evin içinde bir yerde köşeye sıkıştıracak ve çığlık atana kadar arkamdan sikecek. Şimdiden bunu dört gözle bekliyorum.

Ama Jake'in daha fazlasına ihtiyacı var ve bekleyemiyor. Beni kendine çekmeden önce koltuğa neredeyse hiç dokunmamıştı. "Buraya gel, bebeğim," diye mırıldandı.

İyice sokuluyorum. Orgazm sonrası mutluluğum beni sıcak ve rahat bırakıyor ki Ilmari'nin amacı da buydu. Tüm erkeklerim orgazm sonrası bakım konusunda harikadır, özellikle de oyunumuz kızıştığında. Ama Jake işlevini yerine getiremeyecek kadar Boğa burcu. Peki ya şimdi hamile olduğuma göre? Unut gitsin. Ona kalsa, ipek ve tüylere sarılıp tahtirevanla gezdirilirdim. Bu fikri henüz aklımdan geçirmedi. Çaylaklar, yakında kaptan olacak kişinin karısını spor salonundan antrenman sahasına taşımaktan başka ne işe yarar ki?

Ama artık benden seks istemiyor. Sadece bağlantıya ihtiyacı var. Tüm erkeklerim arasında, asla yalnız uyumayan tek kişi o. Caleb kedi gibi sürekli odalarımıza girip çıkıyor. Ilmari bile bazen kafası yaklaşan bir oyuna takıldığında ya da hafif uykusuzluk nöbetleriyle boğuşurken ayrı bir odada uyur. Ama Jake asla.

Babamın Los Angeles'taki oturma odasında 'evet' dediğimiz andan itibaren, her gece yanımda yatma arzusunda kararlıydı. Deplasman programı zor, çünkü oyuncular yalnız uyumak zorunda. Cay ile yasal olarak evli olsak bile, kural kuraldır. Bu kuralı birden fazla kez çiğnedik ama genelde iyi olmaya çalışıyoruz.

Neyse ki uçakta birlikte oturmakla ilgili bir kural yok. Bu yüzden şimdi ona doğru bastırıyorum, kucağımdaki battaniyeyi ayarlamasına izin veriyorum, omzumu örtmek için yukarı çekiyorum.

Eli aşağıya inip bebeğimin karnını okşuyor. "Nugget iyi mi?" "Mhmm," diye mırıldanıyorum göğsüne, gözlerim şimdiden kısılmış gibi.

Ben onun kazağını avuçlarken o alnımdan öpüyor. Bedenimi ona doğru kıvırıyorum, tenini paylaşmaya kararlıyım. Bana başka soru sorup sormadığından emin değilim ve cevap verdiğimden de şüpheliyim. Rüzgârda uçuşan bir yaprak gibiyim, rüyasız bir uykuya dalıyorum.

IKEA

"I Imari? Evde misin?"

Poseidon havlıyor ve ben ayağa fırlıyorum. Telefonum göğsümden kayıyor, takırdayarak yere düşüyor. Karanlık oturma odasına bakıyorum, gözlerim cam duvarda duraklıyor. Dışarıda gri bulutlardan oluşan bir örtü ağır ve alçak bir şekilde asılı duruyor. Florida'da bahar. Serin ve yağmurlu, tam sevdiğim gibi.

İlk damlalar düşmeye başladığında antrenmandan eve geldim. İçeri girdiğimde ev boştu ki bu nadir görülen bir durumdur. Farklı programlarımız göz önüne alındığında, neredeyse her zaman evde biri oluyor. Tüm vücudumu çalıştırmaktan bitkin düşmüş bir halde cam kapıyı açıp kanepeye uzandım ve yağmuru dinlemeye koyuldum.

Belli ki uyuyakalmışım.

İnleyerek yanıma döndüm ve telefonumu yerden kaptım. Bütün vücudum ağrıyor. Bunun için çok yaşılanıyorum. Sezon neredeyse bitti ve playofflar başlamak üzere. İçten içe ilerleyemeyeceğimizi ummam yanlış mı?

Boynumu kırarak esnedim ve gerindim.

Rachel alışveriş poşetlerini yere bırakırken mutfaktan, "Kusura bakma bebeğim," diye sesleniyor. Köpek ayaklarının etrafında heyecanla dans ediyor. "Uyuyor muydun?"

"Sorun değil," diye cevap veriyorum, saate bakıyorum. Neredeyse saat beş. Neredeyse iki saattir uyuyordum. O kadar süre içinde eve kimse gelmedi mi? Tuhaf. "Diğerleri nerede?"

Mutfakta dolaşmakla, dolapları açıp kapamakla meşgul. "Umm... Sanırım Novy ve Morrow ile bir şeyler atıştırmak için buluşacaklardı."

Kanepeden kalkıp bir esneme hareketi daha yapıyorum. Her kas gergin hissediyor. Yemekten sonra saunada oturacağım. Belki Jake'i bu gece bana masaj yapması için ikna edebilirim. Bu konuda çok iyidir. Ama ödeme olarak hep bir dizi iyilik ister. Geçen sefer bana bir hafta boyunca köpeği gezdirtti.

"Bu gece için bir planın var mı?" Rachel arıyor.

Kanepenin ucundan dolanıp mutfığa doğru ilerliyorum ve karımın bu yan görüntüsünü almak için duraklıyorum. Rachel ayak parmaklarının ucunda yükselip dolabın yüksek rafına uzanırken uzun, kahverengi saçları sırtından aşağı dökülüyor. Hamile karnı tezgâha baskı yapıyor ve yüzünü buruşturuyor.

"Bırakın beni," diyorum, onun yanına koşarak. Köpek sıçrayarak yolumdan çekiliyor. "Son bir tane," diye gülümseyerek cevap veriyor ve bardağı bana uzatıyor.

Almaya gidiyorum, ama o tutuyor, parmaklarımız beni içine çekerken sürtünüyor. Dudaklarımız hızlı bir öpücükle birbirine yapışıyor. Yanına yaklaşp bardağı kolayca rafa yerleştiriyorum.

"Söylesene, madem bu kadar güçlüsün ve yardımseverlikte çok iyisin..."

Durup omzumun üzerinden bakıyorum. *O* bakışı takınıyor. Benden yapmak istemediğimi bildiği bir şeyi yapmamı isteyeceği zamanki bakışı. Sanki onu becermem için yalvaracak ve ben de ona teşekkür edecekmişim gibi yalvaran ve baştan çıkarıcı bir bakış.

"Ne istiyorsun?" Ses tonum inatçılıkla dolu. Kendime engel olamıyorum. Koç burcu olduğum için olduğunu söylüyor. Finn olduğum için olduğunu biliyorum.

Yaklaşıyor, temas kuruyor. Elleri ön kollarımda geziniyor, başparmağı tenimde adının dövmesinin olduğu yeri okşuyor. Çocuğumuzla birlikte ağırlaşan yuvarlak karnı kalçama baskı yapıyor. Onun çekimine karşı koyarak inliyorum. Ama nafile. O bir deniz sireni ve ben de onun kayalıklarına çarpmaya mahkum yorgun denizcisiyim.

"Yardıma ihtiyacım var," diyor, sesi çekici bir mırıltıya dönüşüyor. "Bunu kendi başıma yapamam. Bu durumda olmaz," diye ekliyor, bir eli karnının üzerinde geziniyor.

Duyularım kokusuyla, hissiyle, her yakınlaştığında hissettiğim manyetik çekimle doluyor. Adil dövüşmüyor. Kollarımı yavaşça çekerek onu kavriyorum. "Söyle bana Rakas."

Sırıtarak siren rolünü bırakıyor ve sesi normale dönüyor. "Benimle IKEA'ya gelmeni istiyorum."

Uyarılmışlığım kurşun bir balon gibi batıyor. "Siktir. Bu gece mi?"

," diye gülüyor ve ellerini omuzlarıma koyuyor. "O kadar da kötü . Girip çıkacağız. Sadece bebeğin odası için bir kitaplık almam gerekiyor.

Ve ağır kutuları kaldırmamı istemiyorsanız-"

"Hayır," diye homurdandım. "Sekiz aylık hamile karım kitaplık kaldırmayacak. Zaten bir tane var sanıyordum," diye ekliyorum. Bu bir soru değil. Bebeğin odasında bir kitaplığımız olduğunu *biliyorum*. Bir araya getirdim.

"Evet ama bütün kitapların nasıl gördün mü? Yemin ederim, Tess bize bir tane daha alırsa, kendi kütüphanemizi açabiliriz."

"Bana ne istediğini söylersen gidip alırım," diyorum, ellerimi yanlarında gezdirerek. "Gitmene gerek yok. Burada kal ve dinlen."

Suratını asarak geri çekiliyor. "Ama ben gitmek istiyorum. IKEA'yı sevmeyen sensin."

"Çok fazla insan var," diye mantık yürütüyorum. "Ve koridorlar çok dar. Ve geçen sefer o serseri arabasını bileğine çarptı." Zihnim onun acı içinde ağladığı anıyla dolup taşıyor. Gazozunu yere düşürmüştü ve paspas getirmesi için bir personel bulmak zorunda kalmıştık.

Gülüyor ve beni başından savıyor. "Evet, çok acıttı. Ama bu *tek* seferlikti. O çocuğun bir daha orada olacağından şüpheliyim. Ve eğer gelirse, kafasına yumruk atmana izin vereceğim, tamam mı?"

Bunu kastetmediğini bildiğim için homurdanıyorum. Onun adına şiddet uygulamama asla izin vermez.

"Ayrıca, hepimizin onların küçük çikolatalı kurabiyelerini ne kadar sevdiğimizi biliyorsun," diye takılıyor. Sonra eğilip yumuşak bir parmağını burnumun kenarından geçiriyor. "Ve eğer *çok* iyiysen... ve bir kez bile kalabalıktan şikayet etmezsen..." Ayak parmaklarının ucunda yükseliyor ve kulağıma fısıldıyor, "Sana bir kavanoz yaban mersini reçeli alacağım."

Sırıyorum. "Adil oynamıyorsun."

"Üç tane süper rekabetçi kocam var," diye cevaplıyor omuz silkerek. "Kazanmak için oynarım. Ben alışveriş yaparken sen de kahvemi taşı, eve gittiğimizde o reçelden biraz meme uçlarıma sürüp yalamana izin vereceğim."

Şimdi ben başımı sallarken ikimiz de gülüyoruz. "Siktir," diyorum, akşam planlarımın benim için yapıldığını bilerek. "Seni seviyorum. Kadınsı cazibenle beni manipüle ettiğinde bile. Özellikle de o zaman," diye ekliyorum.

"Biliyorum," diye yanıtlıyor memnun bir gülümsemeyle. "Şimdi git üzerine bir gömlek giy. Bu gösteri herkesin izlemesi için değil," diye ekliyor çıplak göğsümü işaret ederek.

Sabırlı bir iç çekişle, kayıp gömleğimi aramaya koyuldum. Sanki bir ara çoraplarım da vardı.

RACHEL ÜÇÜNCÜ KEZ, "GÖRDÜN MÜ? BU İYİ," DIYEREK YOLU GÖSTERDİ.
IKEA mutfak showroom'unda.

Hiçbir şey söylemiyorum, kafeinsiz karamelli lattesini tutarak onun yanında usulca yürüyorum. İkimizin de görebildiği bir şeyi neden teyit etmem gerekiyor? Bu gece sakın bir gece. Burada neredeyse hiç kimse yok.

Rachel'ı kestirme yoldan doğrudan tedarik merkezine gitmeye ikna etmeye çalıştım ama o IKEA'nın bir "deneyim" olduğu konusunda ısrar etti. Eşim çocuğumuza neredeyse dokuz aylık hamile. Perşembe gecesi IKEA'da dolaşıp çekyatlara ve dolap düzenleyicilere bakmak isterse, kahvesini ben tutarım.

Ama bu gece biraz tedirgin görünüyor. Genelde acele etmez, her sandalyeye oturur ve en az bir yeni mutfak aleti almadan asla kaçmayız. Bu gece, showroom'lara göz ucuyla bile bakmıyor. Sanki her köşede tanıdığı birini görmeyi bekliyormuş gibi etrafına bakmasını izliyorum.

Ona bakmadan önce bakışlarını takip ediyorum. "İyi misin?"

"Mhmm," diye yanıtlıyor sıcak kahvesini elimden kaparak. "Evet. Hiç bu kadar iyi olmamıştım."

"Bebek-"

"Fırında iki hafta daha kaldı," diye cevap veriyor ve sert bir bakışla sözümü kesiyor. Yatak bölümünde kararlı adımlarla yürürken sandaletleri tokat gibi çarpıyor. Neredeyse yürüyordu.

Sinirim kaynıyor. "Bir noktada yavaşlayacaksın, değil mi?" Arkasından sesleniyorum. Uzun bacaklarımla ona yetişmek hiç de zor olmuyor. "Bir bebek sahibi olmak üzere olduğunu fark edip sana bakmamıza izin vereceksin, değil mi?"

Bu onun dikkatini çekiyor ve hızını yavaşlatıyor, bir eli yuvarlak karnının üzerinde bana bakıyor. "Bana değer veriyorsun," diyor nazık bir gülümsemeyle. "Üçünüz de harikasınız. Beni çok şımartıyorsunuz."

Kaşlarımı çattım. "Birlikte on dakika otursaydınız sizi *daha çok* şımartırdık."

İç çekerek kahvesini bana geri verdi. "Yarın doğum izninden önceki son günüm. Zaten son bir aydır iş yerinde parmağımı bile kıpırdatmadım. Doktor Tyler ve Hillary bir çift anaç tavuk gibi üzerime titriyorlar. Bana camdan yapılmışım gibi davranmayan tek kişi Poppy. Ve eve gittiğimde üçünüz daha da kötüsünüz-"

"Çünkü hamilesin-"

"Evet, *hamile*," diye homurdanıyor, elleri kalçalarında. Güzel koyu renk gözleri kızgınlıkla parlıyor. "Hasta değilim ve ölmüyorum. Aslında, bu-" Eliyle karnını işaret ediyor. "Bu benim *geliştiğimin* bir işareti Ilmari. Tamamen sağlıklıyım. Lil Baby No Name de sağlıklı. Her zamanki gibi güçlüyüm ve her zamanki gibi yetenekliyim."

"Bunu bilmiyor muyuz?" diye mırıldandım.

Bana bir sırtıfış fırlatıyor. "Ayrıca," diyor, sesi aniden yükseliyor. "Dün gece duşta seni derin derin emerken şikayet ettiğini duymadım-"

"Saatana, Rakas," diye homurdanıyorum, bir kolumu ona doluyorum ve o gülerken onu yanıma çekiyorum. "Herkesin işimizi bilmesini mi istiyorsun?"

Homurdanıyor, elimi ağzından çekip parmaklarımızı birbirine bağlıyor. "Hadi ama Ayı Adam. Reçelle ilgili anlaşmamızı da unutma," diye ekliyor geriye doğru bir bakış atıp kirpiklerini kırıştırarak.

İçimi çekerek başımı sallıyorum ve onu takip ediyorum.

Çocuk reyonunda sessizce yürürken, saçmalık ölçüm cihazım vızıldamaya başlıyor. Durmuyor. Karım bebek mobilyalarına bakmakla ilgilenmiyor mu? Rachel "Bakın Ne Kadar Minik ve Sevimli" Price beni ahşap mutfak setine ihtiyacımız olduğuna ikna etmeye çalışmıyor mu? Hayvanat bahçesine yeni bir pelüş hayvan ekleme konusunda hararetli bir tartışma yok mu?

"Rakas," diye mırıldanarak onu durduruyorum. "Ne oluyor-"

"Siktir. Tamam, peki," diye homurdanıyor. Tüm tavrı değişti. Artık elimi tutmuyor, ona yapıyor. Bana bakarken kara gözleri irileşiyor. Sinirleri beni geriyor.

"Rakas, ne-"

"Bunu kabul edeceğimi söylemiştim ama şimdi panikliyorum," diyor. "Lütfen hepimizin seni ne kadar sevdiğini bil, tamam mı? Ve eğer bunun olmasına izin verirsen, istediğin her şeyi yapacağım bebeğim. Çok ciddiym. *Ne* istersen. En sapkın fantezini seç-"

"Rakas-"

"Ya da ev işleri," diyor. "Dizlerimin üzerine çöküp tüm süpürgelikleri su ve sabunla fırçalayacağım. Hokey takımlarını bir ay boyunca temizlerim-"

"*Rachel*," diye homurdanıyorum, ellerim omuzlarında. Yüzümü onunkine . "Nefes al... sonra konuş benimle. Neyin var?"

Nefesini içine çekiyor, yanaklarında tutuyor. Bir nefesle dışarı veriyor. "Hiçbir şey," diyor başını sallayarak. "Yanlış bir şey yok. Sadece hepimizin

seni çok seviyorum." Ama yalan söylediğini biliyorum. Gerçeği içinde tutmak onu bir balon gibi patlatacak gibi görünüyor.

"Rachel-"

"Hadi ama," diyor beni yanına çekerek. "Ve unutma ki, suç ortağı olabilirim ama kesinlikle planlayan ben değildim."

Beynim yetişirken kalbim durdu.

Oh lanet olsun. Ciddi olamaz...

Köşeyi dönüp kafeye girdik ve- "DOĞUM

GÜNÜN KUTLU OLSUN!!!"

Aynı anda bağırان büyük bir insan kalabalığıyla karşı karşıya kaldığımda sarsılarak duruyorum. Bu şehirde tanıdığım herkes bu IKEA'nın içinde toplanmış gibi görünüyor. Tüm Rays takımı, eşleri ve çocukları, destek personeli, komşularımız. Hatta yerel kahve dükkanındaki favori baristamı bile parti şapkası takmış ve ses çıkaran bir şey üflerken görüyorum.

Başlarının üzerinde devasa bir pankartta "Mutlu Yıllar Mars!" yazıyor. Balonlar, bağırان ve koşan çocuklar, gürültü patlayıcılar var... ve ben ilgi odağıyım. Bu benim kişisel cehennemim. Donmuş hissediyorum.

Yanımda, Rachel elimi sıkıyor. "Hâlâ hayatta mısın?" diye soruyor, bana bakarak. "Hatırla, ben-"

"Bununla hiçbir ilgisi yok. Evet, biliyorum," diyorum nefesimi toparlayarak. Güven vermek için elini sıkıyorum.

Tüm çocuklar öne doğru fırlar ve en önde yan yan sırtan bir yüz vardır.

"Bunların hepsi benim fikrimdi!" Jake bağırıyor ve bana kocaman sarılıyor. "Seni seviyorum dostum."

"Biliyorum," diyorum, sadece olmasına izin veriyorum. Bu noktada onu durdurmanın bir yolu yok. Neden savaşıyım ki?

Novy gülerek, "Dostum, adam çok kızgın," diyor.

"Sana öyle olacağını söylemiştim," diyor Morrow. "Hey, dostum. Doğum günün kutlu olsun," diye ekliyor, omzumu kelepçeleyerek.

Jake beni bırakıp dikkatini Rachel'a verdi. Onu çabucak kucaklıyor. "Bunun gerçekten işe yaradığına inanamıyorum. Çok şaşırmıştın," diyor bana.

Davidson gazlı suyundan bir yudum alarak, "Yüzünü görmeliydin," diye gülüyor.

"Kırılıp hepimizi vereceğinden emindim," diye Rachel'a takılıyor

Jake. "Neredeyse yapıyordum," diye cevap veriyor ve hepsi gülüyor.

Jake bir kolunu omzuma dolayarak beni öne doğru çekiyor. "Haydi, ihtiyar. Gel de partine bir bak."

Mavi ve sarı çizgili tişörtleriyle etrafta dolaşan şaşkın IKEA çalışanlarının yüzlerine dikkat ederek etraftaki tüm süslemelere bakıyorum. "Jake, Finli olduğumu biliyorsun-"

"Tanrı aşkına, Mars," diye homurdanıyor. "*Evet*, biliyorum. Herkes biliyor. Şu ev bitkisi de biliyor," diye ekliyor masanın üzerindeki sahte bitkiyi göstererek. "Ama Finlandiya'da bu kalabalığı doyuracak kadar somon ve brokoli satan bir kafeteryası olan bir mobilya mağazası yok. Ben de ," ekliyor ve beni öne çekip renkli menü tabelalarını gösteriyor. "Buradaki her şey Finlandiya'da da yediğiniz şeyler. Balonlara da bakın," diye ekliyor bir başka işaretle. "Sadece mavi ve beyaz. Sarı yok. Bu konuda *çok* katıydım."

Başımı sallayarak gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Langley içeri girip kafama parlak mavi bir parti şapkası geçirdi. "Mutlu yıllar, Mars."

Jake elini sallayarak, "Bu gece kafeterya bizim," diyor. "Herkes İsvçe köftesi ve somon!" Bunu etraftakilerin alkışlayacağı kadar yüksek sesle söylüyor. Sonra eğilip kolunu omuzlarıma doluyor. "Ve üzgünüm ama buradaki tatlılar tamamen boktan, bu yüzden biraz güzel pasta aldım. Şurada. Hediye masası da şurada," diye ekliyor, ters yönleri işaret ederek.

Partiye katılanların arasına bakıyorum ve rengarenk hediyelerle dolu bir masa görüyorum. "İsa-"

Köşede müzik başlar ve kalabalık tekrar tezahürat yapar. Jake IKEA'ya DJ mi getirdi?

Jake beni yörüngesinde tutarken çocuklar etrafta koşuşturuyor, beni tur atmaya ve tüm misafirlerimi selamlamaya zorluyor. Rachel da etrafta uçuşup eşlerine sarılırken izini çabucak kaybediyorum.

Çok geçmeden kendimi etrafı Rays'lerle çevrili bir masada otururken buluyorum. Jake arkamdan yaklaşıyor ve bir tabağı gösterişli bir şekilde masaya koyuyor. Somon, patates püresi ve buharda pişmiş sebzelerden oluşan bir IKEA tabağı. Somon filetosunun içine bir mum yerleştirilmiş. Ucu sıcak, altın rengi bir ışıkla titriyor. Kalabalık etrafımda toplanırken, Rays'in en yakınları herkese kaotik bir "Mutlu Yıllar" korosunda liderlik ediyor. Coşkulu tezahüratlar eşliğinde mumu söndürüyorum.

"Mutlu yıllar dostum," diyor Jake, kulağıma eğilip konuşurken, iki eliyle omuzlarımı sıkıyor. "Seni seviyoruz." Yanağıma okşuyor

Dikkatini yanımda oturan Davidson'a çevirmeden önce dostça bir öpücükle. Jake, o yerin hamile eşimiz için ayrıldığını söyleyerek onu yerinden kaldırıncaya bir itiş kakış oluyor. Kısa süre sonra Rachel bize katıldı ve somonumu onunla paylaştım. Kekler çok lezzetli değilse ne olayım.

SONRAKİ BİR SAAT BOYUNCA JAKE BENİ GÖZÜNÜN ÖNÜNDEN AYIRMADI. BİR ŞEKİLDE "cornhole" adında bir çuval atma oyununa sürüklendim. İleri gelenler oyunu fazla ciddiye almaya başlayınca, benim tekmeyi yemem için dikkatlice yerleştirilmiş birkaç kötü atış yetiyor.

Tuvalete kaçıyorum, rahatlamak için olduğu kadar biraz huzur bulmak için de. Lavaboda ellerimi yıkarken kapı gıcırdayarak açılıyor. Caleb'in içeri girdiğini görmek için başımı kaldırdım.

Kapının hemen önünde duraklıyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş. Memnun bir gülümseme takınıyor, sanki bunun beni ne kadar öldürdüğünü biliyormuş gibi. Bütün gece onu neredeyse hiç görmedim. Partinin kenarlarında durdu, sessizce geride durdu ya da görevlilerin tabakları toplamasına yardım etti.

"Gitmeyi ne kadar çok istiyorsun?"

"değil," diyorum, ellerimi sabunla köpürterek.

Birkaç adım daha yaklaşıyor. "Sen söyle, ben de seni buradan çıkarayım. Hemen dışarıda bizi ön tarafa götürecek 'sadece çalışanlara özel' bir koridor var. Biliyorum. Kontrol ettim. Kontrol ettim."

Karşılıklı sırtıyoruz. "Minnettarım ama gereksiz."

Gülümsemesi hafifçe alçalıyor. "Tüm neden bu kadar sorun etmiyorsun?" Omuz silkiyorum. "Jake için önemli."

Başını sallayarak aramızdaki mesafeyi kapatıyor, kalçası lavaboya yaslanıyor. "Jake seni seviyor," diyor, benden ziyade aynadaki yansıma bakan. "İşte bu yüzden. Bu korkunç parti seni sevdiği için."

"Biliyorum."

"Sadece ne kadar sevildiğini görmeni istiyor. Takım tarafından, Jax tarafından. Seni, senin hakkında iyi düşünen herkesin yüzüyle çevrelemek istedi."

"Biliyorum," diyorum tekrar.

"Yani... kızgın değil misin?"

Omzumun üzerinden ona bakıyorum. İfadesini okumak imkânsız. "Neden kızayım ki?"

"Çünkü bu parti senin gerçek cehennem." "

"Belki," diyorum gülümseyerek. "Ama iyi niyetli olduğunu biliyorum."

"Öyle." Caleb elini arka cebine sokarak bir zarf çıkardı. İç çekerek bana uzattı.

"Nedir bu?" Onu almadan önce ellerimi pantolonumda kurularak söylüyorum.

"Hediyenizin diğer yarısı. Bizi o koordine etti. Jake bu partinin ondan gelmesini istedi. Bunun da benden olması gerekiyordu," diye ekliyor ve zarfı işaret ediyor. "Ama ikisi de Jake'ten."

Zarfa bakıyorum. "Şimdi açayım mı?" Omuz silkiyor.

"Nasıl istersen. Her şekilde senin." Zarfı açıp içindeki birkaç katlanmış kâğıdı çıkardım.

"Büyük Kanyon'a bir gezi," diyor ben daha uçak bileti makbuzunun üst kısmını okumayı bitiremeden. "Her şeyi Jake planladı," diye ekliyor. "Sadece beşimiz için."

Yukarı baktım. "Beş mi?"

"Evet, bunun Nugget'ın ilk aile tatili olmasını istiyor."

Gülümseyerek tekrar kâğıtlara bakıyorum.

"Bunu görmeyi ne kadar çok istediğini biliyor. Her şeyi o planladı. Gündoğumu sıcak hava balonu, nehir gezisi, yürüyüş, spa günü. Ve her şey özel. Kalabalık yok. Hokey yok. Sadece saçlarında çöl havası. Ve sadece biz. Sadece aile."

Başımı sallıyorum, duygularım boğazımda düğümleniyor. "Mükemmel," diyorum ve kâğıtları katlayıp zarfın içine geri koyuyorum. Tekrar Caleb'a bakıyorum. "Neden bunu bana vermeni istedi?"

Caleb omuz silkiyor, elleri ceplerinde. "Sanırım benim düşünceli biri olarak görünmemi istedi. Bilirsiniz, denge için."

"Jake'le Büyük Kanyon'u konuştuğumuzu hiç hatırlamıyorum," diye itiraf ediyorum gülümsememe karşı koyarak.

"Eminim öyledir," diye mırıldandı.

"Eminim yapmamışımdır," diye cevap veriyorum, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak onun duruşunu taklit ediyorum. "Bunu seninle tartıştım. Birkaç kez. Ona bu fikri sen verdin, değil mi?"

Tekrar omuz silkiyor. "Benim fikrimi sordu. Bunu seçtiği için şanslısın, çünkü diğer tavsiyem Disney World'dü," diye ekliyor sırtarak.

Beşimizin Disney World'de dolaşırken her on adımda bir fotoğraf çekmek isteyen biri tarafından durdurulduğumuzu hayal ederek inliyorum. Sanırsınız ki

İki yıl sonra halkın bize olan ilgisi azalacaktı. Hepimiz bunu atlatmayı öğrendik ama dışarıdan gözlerin olmadığı, sadece bizim olduğumuz özel bir tatil mükemmel hissettiriyor.

"Teşekkür ederim, Caleb."

Başını sallıyor. "Mutlu yıllar, Mars." Omzunun üzerinden kapağıya doğru bakar. "Muhtemelen oraya geri dönmeliyiz. Bu partiyi parlayan yıldızından mahrum etmek istemeyiz."

Gülüyorum, içimin derinliklerinde bir karışıklık hissetsem bile. Aynı zamanda en yeni tam zamanlı yoldaşımdan da bir tanıma titreşimi var: şüphe.

Gerçek şu ki, spot ışıklarından yoruldum. Basın etkinliklerinden yoruldum. Sağlığım ve oynamaya uygunluğumla ilgili soruları yanıtlamaktan, tüm kötü kurtarışlarımı incelemekten ve gelecek maçlar hakkında belirsiz sözler vermekten. Bitmek bilmeyen seyahatlerden, iç saha ve deplasman maçları arasında dönüp duran atlıkarıncadan yoruldum. Bavullarla yaşamaktan ve eşimi nefes alamayacak kadar çok özlemekten yoruldum.

Sadece
yorgunum.

Bedenen.

Ruhen.

Ve hayatlarımız sismik bir şekilde değişmek üzere. Bu çocuğun her şeyi değiştirecek. Rachel için - bizimle seyahat edebilmesi, çalışabilmesi, en azından ilk başta. Üçümüz için de. Bir çocukla dört kariyeri idare etmek en hafif tabirle zor olacak. Caleb, Rays'in çalışmasının ayrılmaz bir parçası. Onu ekipman müdürlüğüne terfi ettirmek istediklerini biliyorum. Rachel ise yeni Müdür Yardımcılığı görevinde sadece bir yılını doldurdu. Jake alev alev yanıyor, kariyerinin en iyi oyununu oynuyor.

Ve burada duruyorum, kendimi zar zor bir arada tutuyorum-

"Hey," diye mırıldanıyor Caleb, eli omzumda. "İyi misin?"

Kolunun çizgisini takip ederek yüzüne doğru bakıyorum. "Hmm?"

"Seni orada kaybettim," diyor, kaşları kara gözlerinin üzerine düşmüş. "Kafanın derinliklerine dalmışsın. Ne oldu?"

Bu duyguları haftalardır içimde tutuyorum. Aylardır. Eğer birine söyleyecek olsaydım, bu Caleb olurdu. Jake her şeyi düzeltmeye çalışacak, Rachel da bunu kendi yükü olarak görecekti. Caleb sadece dinleyecek. Bununla kendi yöntemimle başa çıkmama izin verecek.

Biraz daha yaklaşıyor, eli omzumdan koluma doğru kayıyor. Seks dışında bana dokunduğu nadirdir. Bunu itiraf etmekten utanmıyorum.

Hoşuma gitti. Tüm dikkati benim üzerimde ve kendimi sıcak hissediyorum. Güvende. Korunmuş.

"Hey," diyor, sesi yumuşak. Sanki başka kimse gibi bana bakıyor. "Konuş benimle."

Ağzımı açtım, ona ne hissettiğimi söylemeye hazırdım-

BANG.

Arkasındaki kapı uçarak açıldı ve Langley başını içeri eğdi. "Çocuklar, işte buradasınız," diye söylendi.

Caleb ve elini benden çekiyor. "Ne oldu?" "Ben Rachel. Defol git buradan."

Kalbim göğsümden fırlayacak gibi oluyor ve kapıya ulaşmak için Caleb'i iterek geçiyorum. Aynı anda kendimizi dışarı atıyor, koridordan aşağı iniyor ve köşeyi dönerek kafeye geri dönüyoruz. Ortalık cehenneme dönmüştü.

"Kı mıldayın!" Caleb ileri doğru iterek bağırıyor.

Boyumu kullanarak onu arıyorum.

"İşte " Tess sesleniyor. "Çocuklar, buraya gelin!"

Kalabalık dağılıyor ve Rachel'i ayakta, iki eli karnında görüyorum. Jake onun yanında, kolunu omuzlarına dolamış, yüzünde paniklemiş bir ifade var.

"Oh, şükürler olsun," diye sesleniyor. "Buraya gel."

"Sorun ne?" diyor Caleb, aynı anda ben de "Ne oldu?" diyorum. "üzereyim," diye ağlıyor Jake. "Bununla tek başıma başa çıkamam.

kendi!"

Rachel gözlerini devirirken birkaç kişi gülüyor ve sanki zor durumda olan oymuş gibi onun elini okşuyor. "Angel, ben iyiyim," diyor. Hazır gülümsemesi paniğimi yatıştırıyor.

O iyi. Bu iyi. Bu-

"İyi falan değilsin," diye karşı çıkıyor Jake. "Bebeğimizi IKEA' doğuracaksın!" Bir elini saçlarının arasında gezdiriyor. "Tanrım, adını Flörp ya da Lörten gibi bir şey koymamız gerekecek, değil mi?"

Etrafındaki eşler gülerken, "Dramatik olma," diye yanıtlıyor.

Ama Caleb ve ben hâlâ karanlıktayız, o yüzden bunların hiçbirisi komik değil. Caleb onun diğer tarafına geçer. "Biri bize ne haltlar döndüğünü anlatsa iyi olur-"

Jake, "Bebeği doğuruyor," diye cevap veriyor.

"Hayır, gelmiyorum," diye karşı çıkıyor Rachel. "Yani, *evet-Küçük* Flörp Price geliyor," diye alay ediyor. "Ama zamanımız var," diye ekliyor bana bakarak. "Az önce suyum geldi."

"Kahretsin," diyor Caleb, birden nefesi kesiliyor.

"Gelmiş geçmiş en iyi doğum günü hediyesi, değil mi koca adam?" diyor J-Lo, kaburgalarımın dirsek atarak.

Bu gece ikinci kez, donmuş hissediyorum. Bu şimdi mi oluyor? Daha haftalarımız vardı. Benim haftalarım vardı. Karar vermek için. Plan yapmak için. Duygularımı belli etmek için. Gözlerimdeki çaresizliği görebilmesini umarak Caleb'a bakıyorum. Göz açıp kapayınca kadar beynindeki şalter atıyor ve her şeyi halledeceğini bildiğim için rahatlatarak sesli bir şekilde iç çekiyorum.

"Doğru," diye bağırarak Rachel'dan uzaklaştı. "Parti bitti, pislikler. Novy, Morrow!"

Çocuklar bir adım öne çıksın.

Caleb, "Sen temizlik görevindesin," diye emrediyor. Morrow başını sallayarak

"Anladım," der.

Caleb, Rachel'ın etrafından dolaşıp Jake'in cebini karıştırıyor. "J-Lo!" "Evet, patron?" dedi, öne doğru adım atarak.

Caleb, Jake'in arabasının anahtarlarını ona atarak, "Arabamızı eve götür," diye cevap verir. "Çantaları ön kapıdan alın ve hastaneye götürün. Ve-"

"Köpeği benimle eve getir." J-Lo onun yerine bitiriyor. "Olmuş bilin."

"Sy elimizde," diyor karısı Lauren. "Onun için endişelenme bile.

Kızlar ona sahip oldukları için çok heyecanlılar."

Langley diğer tarafıma geçerek, "Sadece git," dedi. "Burada her şeyi hallettik çocuklar. Gidin bebeğinizi doğurun."

Bunun üzerine tüm parti alkışlıyor ama ben zar zor duyuyorum. Zihnim hala bir nehirdeki akıntılar gibi çalkalanmakla meşgul.

Sonra Caleb'ın yüzü önümde beliriyor. "Jake'in Hurricane'i dışarı çıkarmasına yardım et. Ben arabayı çekeceğim."

Gitmek için dönüyor ve ben elimi uzatıp kolunu tutuyorum. Sarsılarak durur ve kendi etrafında döner. "Mars, ne-"

"Bekle," diyorum, kalbim boğazımda. O olmadan bunu yapamam. Ona ihtiyacım var. Diğer ikisinin yapamadığı şekilde beni topraklıyor.

Kolunu çekiştirerek kendini kurtarmaya çalışıyor. "Mars-"

"Bekle dedim," diye homurdanarak onu öne doğru çekiyorum. Rachel'a benim de ihtiyacım var. Ve Jake'e. Aileme ihtiyacım var.

Yaklaştığımda gülümsüyor, bu da onun heyecanını gösteriyor. Ama benimkini tutarken elinin gerginliği sinirlerini gizliyor. Onun da bana ihtiyacı var. Ailemin bana ihtiyacı var.

Alnından öperken Caleb'a sıkı sıkı sarılıyorum ve kalabalığa hitap etmek için sesimi yükseltiyorum. "Bu gece geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim," diye sesleniyorum.

Salonda yuhalama ve tezahürat sesleri yükselir, herkesin yüzünde geniş bir gülümseme vardır.

"Uzun kariyerim boyunca pek çok takımda oynadım," diye devam ediyorum. "Ama Rays özel bir takım. Bu bir takım değil, bir aile," diyorum odadaki tüm yüzlere bakarak. "Bunun bir parçası olduğum için minnettarım."

Birçok insan gülümser ve başını sallar.

Rachel ve Jake' bakıyorum, hayatımızın geri kalanını etkileyecek bir karar veriyorum. Ama bunun doğru bir karar olduğunu iliklerime kadar biliyorum. Ailemin bana şimdi ihtiyacı var ve paylaşacağımız tüm yarınlarda onların yanında olabilecek kadar zinde olmak istiyorum. Onlar benim en iyi halimi hak ediyorlar, beni buzdandan sıyırdıklarında geriye kalanları değil.

"Ilmari..." Rachel mırıldanıyor, eli elimde sıkılaşıyor ve ben onun bildiğini biliyorum.

"Kahretsin," diyor Caleb diğer tarafımdan. O da biliyor.

Nefes alarak odadakilere sesleniyorum: "Kariyerimin her anı bir lütuftu... ama artık bitti." Bakışlarım, parti şapkası ve şaşkın bakışlarıyla pasta masasının yanında duran Koç Johnson'a takılıyor. "Bu benim profesyonel hokey oynadığım son sezon olacak," diyorum ona bakarak. "Bu sezon bittiğinde emekli oluyorum."

Kafeteryadaki herkes anonsumla birlikte otururken sözlerimi sessizlik takip ediyor.

Novy, "Mars Price'ı alkışlayalım!" diye seslendiğinde baraj nihayet yıkılıyor. Ligin gördüğü en iyi kaleci!"

Kafeterya çılgına dönüyor ve sonra herkes öne fırlıyor, bana sarılıyor ve tebrik ediyor. Tam bir kaos. Caleb ve Jake, Rachel'ı korumacı bir şekilde geri çekerken her tarafa savruluyorum.

Jake tekrar yanıma gelmeden önce sadece bir ya da iki dakika sürüyor. "Pekâlâ, yeter!" diye bağırarak insanları geri çağırıyor. "Bu yaz ona müthiş bir emeklilik partisi düzenleyeceğiz. Şimdilik siz pislikler burayı tertemiz yapsanız iyi olur. Hastanedeyseniz IKEA'nın beni arayıp bir tepsi çaldığımızı ya da yerleri çizdiğimizi söylemesini istemiyorum."

"Biz dostum," diyor Novy. "Sadece git-"

"Evet, Doktor o bebeği hemen burada doğurmadan önce!"

"En azından burada bir sürü yatak var-"

"Ve havlular!"

"Karım bebeğimizi IKEA'da doğurmayacak!" Jake bağırıyor. "O yüzden herkes yoldan çekilsin!"

Bu cümle beni sersemliğimden uyandırdı. "Mitä vittua," diye küfrediyorum. Hamile karım bir IKEA'da doğum yapıyor ve ben burada dikilmiş nutuk atıyorum. Caleb'i bırakıyorum ve o da ipucunu alıyor. Arabayı geri getirme telaşıyla kafeye doğru koşmaya başladı.

Öne atılarak, Rachel'ın elinden tutmak için Jake'e katılıyorum. Keyfi yerinde görünüyordu, yanakları kızarmış, gözleri heyecandan cam gibiydi.

"İyi şanslar!"

"Bebek Price ile tanışmak için
sabırsızlanıyorum!" "Doğum
günün kutlu olsun, Mars!"

Bizi mağazanın önündeki kestirme yoldan geçirmeye hazır IKEA personelinin takip ederek yola çıktığımızda kalabalık bize iyi dileklerde bulunuyor.

Jake, Rachel'ın diğer tarafından, "Aman Tanrım," diye homurdandı. "Bana kalp krizi mi geçirttin Mars? Şimdi de bunun içinde misin?"

"Buradayım," diye cevap veriyorum, sesim kararlılıkla yükseliyor.

"Emin misin?" Rachel bana bakarak söylüyor. "Emeklilik hakkında mı? Şu anda hiçbir şeye karar vermek zorunda değilsin-"

"Hayır," diyorum çabucak. Göğsümdeki ağırlık hafiflemeye başladı bile. Tekrar nefes alabiliyorum. "Hayır, bitti. Hokey benim için bitti."

"Kahretsin, tüylerim diken diken oldu," diyor Jake onun diğer tarafından. "Emin misin?"

"İşim bitti," diyorum tekrar. "Vücudumun işi bitti. On ömür yetecek kadar hokey oynadım. Yeni bir maceranın zamanı geldi," diye ekliyorum, Rachel'ın karnını işaret ederek.

Rachel gülümsüyor. "Tam zamanlı baba mı? Bunu sevdim. Yine de hokeyi tercih edebilirsin."

"Evet, partini mahvetmek istemem Mars ama bu gece artık seninle ilgili değil," diyor Jake. "Rachel ve Nugget seni gölgede bıraktı."

"Ve bunun için üzgünüm," diye ekliyor hızla, büzülmüş dudaklarının arasından nefes vererek. "Elimden bir şey gelmezdi."

"Özür dileme," dedim. "Çocuğumuzu doğurmak üzeresin. İnsanın alabileceği daha büyük bir hediye yok."

Jake sadece iç geçirir. "Ve böylece, haftalarca süren planlar bir 'teşekkür ederim Jake' bile duyulmadan boşa gitti."

Rachel yine gülüyor. "Birkaç ay sonra yeniden yaparız. Ilmari'yi yine sahte bahanelerle buraya çekebilirim. Belki bir dahaki sefere

şışme kale."

O ve Jake gülüyorlar.

"Benim daha iyi bir fikrim var," diyorum, aklımda bir fikir dönüyor. İkisi de bana sertçe bakıyor.

Rachel tekrar gülerken Jake, "Tamam, bu suratla ben bile korkuyorum," diyor.

Gülümsüyorum. "Caleb'in doğum günü Kasım'da, değil mi?"

"Evet," diye cevap veriyor Rachel, kara gözlerini bana dikmiş.

"Ona Disney World'de bir hafta sonu Rays doğum günü partisi düzenlemeye ne dersiniz? Aile dostu. Tüm parklar. Artı bir de su parkı."

Rachel ve Jake durup bana baktılar. Sonra yüzleri ikiz sırtışlara ayrıldı.

"Sen şeytani bir dahisin," diyor Jake.

"Bundan çok nefret edecek," diye yankılanıyor Rachel. "Aman Tanrım, kostümler. Her park için kostümlerimiz olabilir. *Frozen* ve o da Olaf olabilir."

"Lütfen onu yine Peter Pan gibi giydirin," diye gülüyor Jake. "Siktir et, gelmiş geçmiş en iyi fikir. Ve plan yapmak için hâlâ çok zamanım var. Harikasin, Mars-"

"Ama önce bebek," diyor Rachel, nefesi kesilerek. "Şu noktada, önce bu bebeği içimden çıkardığımız sürece her şeyi kabul ederim."

Yüzünü buruşturması sistemlerimizde bir şok etkisi yarattı ve Jake ile ben tamamen savunma moduna geçtik. Karımız doğum yapıyor. Onu güvenli bir şekilde hastaneye götürmemize hiçbir şey engel olamaz.

Rachel bizi durdurmaya çalışarak, "Durun, hayır," diye bağırıyor. "Ne?" Homurdanıyorum.

"Sorun ne, bebeğim?" Jake .

Omzunun üzerinden bakıyor ve sonra bana bakıyor. "İsveç kirazı reçelin. Kavanozu masanın üzerine bıraktım."

"Ne sıkışması?" Jake şaşkın bir ifadeyle kaşlarını çatarak bize bakıyor. "Bir kavanoz reçel için bu bebek geçit törenini durdurmak mı istiyorsun?"

Gözlerindeki içten bakış beni ona yeniden aşık etti. Çocuğumu doğuruyor ama yine de bir kavanoz reçeli yanlış yere koyduğu için gerçekten endişeleniyor.

Eğilip onu öpüyorum, ellerim yüzünü sahiplenici bir şekilde kavıyor. Öpücüğün içinde iç çekiyor, bir eli gömleğime yapışıyor. Hemen geri çekiliyorum. "Reçeli unut," diyorum. "Bebeğimizi doğuracaksın. Şimdi sadece buna odaklan, tamam mı?"

Sonunda bu anın yoğunluğunu hissetmesine izin verirken gözlerinden yaşlar süzülüyor.

"Bu bebeği bizim için doğur, ben de sana haftanın her günü için bir kavanoz reçel alayım."

Yavaşça başını sallıyor, eli benimkini kapatırken gergin bir nefes alıyor.
"Evet."

Jake tek kaşını kaldırarak aramıza bakıyor. "Öyle mi?"

"Evet," diye yankıladım.

"Pekâlâ. O zaman gidelim, Price Takımı. Bunu yapacağız. Bebek zamanı." Jake arkamızdan yaklaşıyor, ellerini iki omzumuza koyarak bizi biraz itiyor. "Artık planlanmamış duraklar yok, yoksa Cay yaratıcı olacak ve bizi dışarı çıkarmak için binayı ateşe verecek."

Jake bunu söyler söylemez, Caleb'in böyle sert bir önlem almasına izin veremeyeceğimizi anladım. Rachel söz konusu olduğunda değil. Rachel'in elini daha sıkı tutarak, "Gel," diyorum.

Arkamda, Jake'in sesindeki endişeyi duyuyorum, "Ve hepimiz Flörp konusunda şaka yaptığımı biliyoruz, değil mi? Mars, eğer bu senin bebeğinse *lütfen* adını Flörp koyma, tamam mı?"

Gülümsüyorum, omzumun üzerinden ona bakıyorum. "Söz vermiyorum." "Siktir."

DOĞUM TESTİ

"C hadi, bana söyleyebileceğini biliyorsun. Bir tercihiniz var mı?" Tess eğildi, dirseklerini hastane yatağının kenarına dayadı ve bana komplocu bir sırıtış attı.

Başımı sallayarak gülüyorum. " biliyorsun." "Ama eğer yapsaydın," diye alay ediyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Hemşireyi çağırmak zorunda bırakma beni. Seni o güzel kırmızı buklelerinden tutup dışarı sürükler."

"Peki," diye homurdanıyor ve eğilerek uzaklaşıyor. "Yani, eğer bana söylemezsen bahsi kazanamam... ama sorun değil."

"Aman Tanrım," diye bağıriyorum o gülerken. Etrafımda ona fırlatacak bir şey arıyorum ama hiçbir şey yeterince yakın değil. "Hangi kocamın bebeğimin babası olmasını istediğime dair bahse giremezsin, Tess! Seçim yapmayacağımı biliyorsun."

Homurdanıyor, sandalyesinde geriye yaslanıyor. "Kızım, şu cümleyi bir dinle ve bana çılgın bir dünyada yaşamadığınızı söyle," diyor gülümseyerek ve başını sallıyor.

Kafamda tekrar oynatıyorum ve şimdi ben de gülümsüyorum. Sanırım haklı. Dışarıdan bakıldığında hayatımın alışılmadık göründüğünü biliyorum. Üç harika adamla üç yıldır alenen evliyim. Güzel bir oğlumuz var. Bir diğeri kollarımda uyuyor, yeni doğdu.

Elbette zamanlama biraz daha iyi olabilirdi. Geçen yıl bu zamanlar, tatlı Jamie'mizi yeni doğurmuştum. Ebeveynliğin harika ve tuhaf hayatına alışmaya hazırdım. Ama iki ay geçmeden yeniden hamile kalmak zorunda kaldım.

Şimdi bir buçuk yılı aşkın süredir sürekli hamileyim. Bay Oops Bebek de erken doğdu ve hafif bir sarılık vakası geçirdi. En yeni aşk böceğimiz bir süre UV battaniyeye sarılıp parlayan bir solucan gibi kaldığı için fazladan iki gün daha hastanede kaldık. Ayrıca ilk başta biraz endişelendiren ağır lekelenmelerim vardı, bu yüzden beni de burada tuttular. "Lil No Name nasıl?" diye soruyor Tess, baş ucumdan bakarak.

kundaktaki bebeğin yatağında.

Ona gülümseyerek parmağımı yanağında gezdiriyorum. "Pembe ve mükemmel."

"Üçte üç mü yapacaksınız?"

"Hayatta olmaz," diye mırıldanıyorum, yastıklarına yaslanıyorum. "Price Pussy Palace tadilat nedeniyle kapalı. İki yıldır hamile olduğumun farkındasın, değil mi?"

"Elbette var," diye yanıtlıyor. "Bir yıl önce yaratıcı mocktail fikirlerim tükendi."

"Tanrım, bir içki istiyorum," diyorum iç çekerek. "Boktan bir şarapla kafayı bulmak ve vücudumdaki başka hiç kimsenin zehirlenmediğini ya da itilip kakılmadığını bilerek mutfakta dans etmek istiyorum."

"Bunu yapabiliriz," diye yanıtlıyor. "Bebekleri çocuklarına bırak ve mutfağında bir roze ve sallanma partisi için evime gel. İç çamaşırlarımıza kadar soyunuruz ve doğrudan kutudan krem şanti yeriz."

Gülüyorum. "Tanrım, kulağa harika geliyor." "Ne zaman dönüyorlar?"

Telefonuma dokunuyorum ve kilit ekranımdaki son mesajı aydınlatıyorum. "Yoldalar."

Tess gelir gelmez hepsini gönderdim. Neredeyse bir haftadır hastanede dayanmaya çalışıyorlardı. Ama onların duşa ve temiz kıyafetlere, benim de boş alana ihtiyacım vardı. Hastane odam, eklenen sandalye ve battaniler, açık spor çantaları, boş içecek şişeleri ve yiyecek kaplarıyla bir pijama partisi sonrası gibi görünüyor.

Oğullarımın hepsinin çoraplarını Tess'in saçlarını döktüğü gibi döktüğünden bahsetmiyorum bile. Şimdi bile yerde bir tane görüyorum. Tanrım, burada kim çoraplarını çıkarıyordu? Çok sağlıksız. Yorgun bir iç çekişle başımı sallıyorum. Çoraplı ya da çorapsız, onları sevmekten kendimi alamıyorum.

Tess etrafına bakınarak, "Tanrım, sizinkiler çok pasaklı," diyor.

"Sadece dikkatleri dağınık olduğu için," diye cevap veriyorum, ki bu çoğunlukla doğru. Özellikle Ilmari tam bir temizlik manyağı. Ama yatalak bir karısı ve hasta bir bebeği olduğu için şu anda kafası çok karışık. Eminim diğerleri duş alırken o eve gidip hararetle temizlik yapmıştır.

Çorap meselesi ise... üç yıldır evimizde temel bir tartışma konusu. Jamie henüz bir yaşında bile değil ama o bile bu kargaşaya katkıda bulunuyor. Onun sevimli küçük bebek çoraplarını onlarınkilerle karıştırıp her yerde buluyorum.

Tess ayağa kalkıyor ve odayı düzenlemeye başlıyor, çöpleri kapının yanındaki büyük kutuya karıştırıyor. "İsimsiz'in bugün nihayet bir ismi var mı?"

Başımı salladım. "Babalık testi sonuçlarını bu öğleden sonra almamız gerekiyor."

Jamie'ye hamileyken biyolojik babanın bebeğe isim vermesi konusunda herkes hemfikir. Bir gece işten eve geldiğimde onları mutfak masasında otururken buldum, yumuşak altın rengi ışık yağlı boya bir tabloda fırlamış gibi etrafa gölgeler saçıyordu. Beni de oturttuklarında çok ciddiydiler. Yemin ederim, bir an için benden ayrıldıklarını sandım.

Bunun yerine, bebeğin ismini biyolojik babanın seçmesine izin vermelerinin gerekçelerini anlattılar. O kadar rahatlamış ve hormonlarım o kadar yükselmişti ki ağlamaya başladım ve Cay ayaklarımı ovarken Jake beni dondurmaya sakınleştirmek zorunda kaldı.

Tess cevap veremedi kapaıya sert bir vuruş oldu. Hemşirem içeri giriyor ve ellerini yıkamak için lavaboya yöneliyor. Nazik gözleri ve kocaman gülümsemesiyle sevimli, yaşlı ve siyah bir kadın. "Merhaba anne. Oğlumuz nasıl?"

"Güzel," diyorum onu kollarımda biraz kaydırarak. "Tek yaptığı uyumak."

"Bu iyi bir şey. İyi beslenmiş, uykulu bir bebek görmek istediğimiz şeydir.

Testleri

hepsi harika görünüyor" diye ekliyor. "Sarılık güzelce temizlendi. Siz de iyi durumdasınız. Doktor ikinizi de taburcu etmeye hazır."

"Yaşasın," diyor Tess, tekrar sandalyeye oturmak için dönerek.

"Babalık testi sonuçları da geldi," ekliyor Hemşire Kelly, bakışları tabletine kilitlenmiş bir şekilde ekrana dokunup duruyor.

Tess ve ben kıpırdamadan duruyoruz, birbirimize bakıyoruz.

"Ben... şey, benimkiler henüz dönmedi," diyorum hızlıca. "Onlar da burada olmadan gerçekten bilmek istemiyorum."

"Aman Tanrım," diye haykırıyor Tess, parmaklarını buklelerinin arasına sokarak. "Bunun için dokuz aydır bekliyorum, Rachel! Daha fazla bekleyemem."

Yavaşça ona dönüyorum, gözlerim kısılmış. "Senin de bu konuda bir bahsin var, değil mi?"

Kirpiklerini bana doğru savururken pembe dudakları aralanıyor. "I-no-"

Evet, o küçük bir yalancı. Eminim tüm ekip bahis oynuyordur. Jamie ile de öyle. Bu kadar yorgun olmasaydım, daha fazla sinirlenecek enerjim olurdu.

En azından herkes iyi niyetle hareket ediyor. Sadece yeni bebeği karşılayacakları için heyecanlılar. Rays inanılmazdı. Elbette, başlangıçta sorular vardı. *Bir sürü* soru. Çoğunu çocuklar üstlendi. Ama hepimiz evlendikten ve anlaşma yapıldıktan sonra, herkes yerleşti. Artık Price Takımı'yız ve bizi tanıyan hiç kimse gözünü kırpmıyor.

Tess oflayıp pufluyor, kollarını göğüslerinin altında kavuşturuyor. "Peki. Tamam, evet. Ben de havuzdayım, tamam mı? Doğum tarihi bahsini kazanamadım. Ama babalık sonuçlarından hâlâ biraz para kazanabilirim."

"Havuz ne kadar büyük?" Lil No Name'i hemşireye teslim ederken söylüyorum. "Bilmek bile istemezsin," diye cevaplıyor Tess.

Kelly sadece gülüyor. "Onlar dönene kadar bekleyebiliriz, tatlım. Önemli değil." "Ama tam orada mı?" diyor Tess, bakarak. "Tam şurada küçük tablet, sonuçları aldınız mı? Bize söyleyebilir misin?"

"Mhmm," diye yanıtlıyor Kelly, bebeği tartmak ve ölçmek için köşeye doğru ilerliyor.

Tess'e, "Onu rahat bırak," diyorum.

"Bilmek istemediğine inanamıyorum," diye .

"Bilmek istiyorum," diye cevap veriyorum. "Sadece adamlarım da buradayken bilmek istiyorum. Eğer öğrendiğimi öğrenirlerse, bunun sonunu asla duyamam. Jake bir ay boyunca surat asar."

"Tanrım, *hiçbir şey* buna değmez," diye homurdanıyor Tess.

Kelly tekrar güler ve başını sallarken bilmiş bir gülümseme takınır. Ne diyebilirim ki? Jake bir etki bırakıyor.

"Ayrıca," diye ekliyorum. "Bu kadar uzun süre bekledim. Bir otuz dakika daha beni öldürmez."

İkinci bir hemşire içeri girer ve Kelly'ye yardım etmeye gitmeden önce elini yıkar. Yaygara sesleri başlar. No Name kozasından çıkarılmaktan hoşlanmıyor. İlk feryadı duyduğum an kapının açıldığı ve adamlarımın içeri girdiği andır.

Jake en önde, yıkanmış ve taze görünüyor, en sevdiğimiz yerel dükkândan aldığı dört kahvenin bulunduğu içecek taşıyıcısını dengeliyor. Caleb geliyor, Jamie kalçasına yaslanmış. İlk çocuğumuz, Jake'in koyu renk saçları ve güzel yeşil gözleriyle babasına tıpatıp benziyor.

"Nugget!" Tess, Caleb'in kollarından onu kapmak için sandalyesinden zıplayarak çılgılık atıyor. Vaftiz anneliği rolünü çok ciddiye alıyor, onu durmaksızın sevgi ve şefkat yağmuruna tutuyor. Yine de oyuncaklara hemen ambargo koymak zorunda kaldık. Tess Teyze'nin artık sevgisini maddi eşyalarla değil, yalnızca deneyimlerle ifade etmesine izin veriliyor. Elbette Noel ve doğum günleri istisnaları dışında.

Ilmari en son içeri giriyor ve kapının arkasından kapanmasına izin veriyor.

Bebeğin ağladığını duyunca Jake'in parlak gülümsemesi kayboluyor. Bakışları benden köşeye doğru kayıyor. "Neyin var?"

"Hiçbir şey," diye yanıtlıyorum.

Kelly, "Hayati değerlerinin kontrol edilmesinden hoşlanmıyordu," diye ekliyor. Kollarında No Name ile arkasını dönüyor. "Bugün hepiniz eve gidiyorsunuz," diyor çocuklara.

"Ama sarılık," diyor Jake.

"Bili sayısı harika. Gitmeye hazır," diye sabırla yanıtlıyor.

"Oh, Tanrı'ya şükür." Kahveleri hastane tepsime bırakırken omuzları rahatlamış bir şekilde çöküyor. "Alınma Kel. Yani, sağlam bir onluk oldun. Ama buradan defolup gitmek istiyorum."

Tekrar gülerek bebeği Ilmari'ye uzatır.

Dudaklarımın sıkıntıyla büzülmesini engellemeye çalışıyorum. Saçına hâlâ alışamadım. Geçen hafta bir hevesle yaptı. Bir an alt kattaki kanepede bizimle televizyon izliyordu. Sonra ortadan kayboldu ve bir saat sonra üst düğümü gitmiş bir şekilde geldi. Hepsini tıraş etmişti. Tanrıya şükür tepesinde biraz saç bırakmış. Ama altın yelesi çöp kutumda.

Biz ona bakakalırken tek söylediği "Değişiklik olsun istedim," oldu.

Kucağında bebekle yatağın ucunda dolaşıyor ve sandalyeye oturup mırıldanarak ve sallayarak No Name'i sakinleştirmeye çalışıyor. Onu mamayla besliyoruz, böylece çocuklar daha fazla dahil olabiliyor. Ben izlerken Jake bir biberon hazırlıyor. Bu arada Tess, Jamie'yi pencerenin yanında kalçasında zıplatıyor, yanağına ahududular üfleyerek ciyaklamasını ve gülmesini sağlıyor.

Caleb boş bir anımda yatağımın diğer tarafına geliyor. "Selam bebeğim," diye mırıldanıyor, bakışları ses tonunun yarısı kadar bile rahat değil, beni içine çekip alınımdan öpüyor.

Elini tutuyorum, dudaklarımı parmak eklemlerine değdiriyorum.

"Öğle yemeği hazır," diye sesleniyor Jake şişeyi kaldırarak. "Sen mi ben mi dostum?" diye soruyor Ilmari'ye.

"Ben," diye yanıtlıyor Ilmari, elini uzatarak.

Jake yatağın üzerine uzanıp şişeyi ona uzatıyor. Sonra dudaklarımı öpüyor. "Hey, güzelim. Biz yokken hiç dinlendin mi?"

"Şaka mı yapıyorsun?" Cevap veriyorum. "Tess buradaydı." "Bunu duydum!" Tess sesleniyor.

"Sana kahve getirdim," diyerek gülüyor Jake ve fincanımı uzatıyor. "Ve eğer istersen duş almana yardım edebiliriz. Mars istediğin her şeyi getirdi."

Fincanı hevesle aldım. Avuçlarımda çok sıcak bir his uyandırıyor. Yüzümü üzerine eğip derin nefes alıyorum. Tanrım, bu koku nirvana. Kendimi affetmeye çalışıyorum ama yine de günde en az bir kez bu duygular içime sızıyor. Kendi bebeğimi emzirmediğim için *bu kadar* heyecanlı olduğum için canavar mıyım? Çünkü karaciğerimi kahve ve içkiye boğmak için sabırsızlanıyorum. Bunun için üzülmem gerekiyormuş gibi geliyor ama elimde bu kahve varken nedenini hatırlamak zor.

"Tess, sana bir şey almadım," diye sesleniyor Jake omzunun üzerinden, kendi kahvesini alıp Caleb'a uzatırken. "Cay'ın senin için Starbucks'a gitmesini ister misin?"

Caleb omzuna yumruk atıyor. "Kendin gönüllü ol, pislik."

Tess ve hemşireler gülüyor. "Ben iyiyim," diyor. Sonra dudağını ısırarak bana . "Aslında... hey, uhh... vaftiz oğlumu kafeteryaya küçük bir geziye götürsem nasıl olur? Oradan bir kahve alırım."

Üç adamım da heykel gibi hareketsiz duruyor. Evet, kurnazlıkta berbat. Sonunda sesi yükselip ciyaklamaya başladı.

Jake kocaman bir sırtısla "Kahretsin," der. Kelly ile yüzleşmek için döner. "Sonuçlar geldi mi?"

"Sonuçlar geldi," diye yanıtlıyor.

"Tamam, herkes nefes alsın," diyor elini göğsüne götürerek. Gıcır gıcır beyaz tişörtü, siyah atletik şortu ve arkası dönük Rays şapkasıyla, her santimiyle benim Sportif Ken bebeğim gibi görünüyor.

"Birazdan gelirim," diyor Tess, Jamie'yi kalçasına asarak. Mutlu gurultularının sesi onları odanın dışına kadar takip eder.

Caleb yatağın ucundan dolanıp Ilmari'nin yanındaki boş koltuğu kapıyor ve Ilmari bebeği beslerken omzunun üzerinden bakıyor.

"Peki, bunu nasıl yapmak istersiniz?" diyor Kelly. "Sizin için okumamı ister misiniz? Yazmamı ve ben ayrılırken hepinizin okumasını ister misiniz?"

Caleb, "şunu," derken Jake, "Anlat bize," diye yalvarır.

Bana bakıyor ve ben gözlerimi kocaman açmış, kahvemi dudaklarıma .
"Şey, karar veremiyorum-"

"Bebğim, sen olmalısın," diye ısrar ediyor Jake.

"İmkânı yok," diyorum başımı sallayarak. "Hayır. Bu bebekleri arka arkaya doğurdum. Bu benim işimdi. Ben yokum. Buna hepiniz karar veriyorsunuz."

"şunu," diye sesleniyor Ilmari usulca.

Jake iç geçirir. Kahretsin, ikiye karşı bir. Yaz, Kels."

Gülümseyerek başını sallar ve önlüğünün cebinden mavi post-it'lerden oluşan bir bloknot çıkarır. Arkasını dönüp yazmak için duvarı kullanarak bir gösteri yapar. Sonra küçük post-it'i katlayıp Jake'e uzatıyor.

"Ne?" diye ciyaklıyor. "Hayatta olmaz! Bunu kabul edemem. Tanrım, benimle dalga mı geçiyorsun?" Caleb'in sandalyesinin koluna oturmak için yatağın ucuna doğru eğilerek ondan uzaklaşıyor.

Kolunu uzatarak, "Birinin bunu alması gerekiyor," diye alay ediyor.

Sanki çingiraklı yılanı sevmelerine izin vermeyi teklif ediyormuş gibi üç adamım da başka tarafa eğiliyor.

"Tanrım, ver onu bana," diyorum elimi uzatarak. "Emin

misin anne?" diyor, tek kara kaşını kaldırarak.

"Evet, bakalım. Bu şekilde önce ben öğrenmiş oluyorum," diye ekliyorum Jake'e sırtarak.

"Hey, hiç adil değil," diye bağıyor.

Caleb, "Kelimenin tam anlamıyla önce *sana* teklif etti," diye gerekçelendiriyor. "Kendi kendine okuyabilir ve kâğıdı yutabilirdin. Bizi bir saat daha oyalayabilirdin. Bunun yerine korkup kaçmayı tercih ettin."

"Siktir," diye mırıldanıyor Jake.

İçimi çekip katlanmış post-it'i Kelly'ye geri veriyorum. "Sadece bize söyle." "Emin misin?" diye tekrar soruyor.

"Evet," diye yanıtlıyorum. "Hepimiz biliyoruz ya da . Anlat bize, Kelly."

Çocuklara bir göz atıyor. Hepimiz beklerken havada hamile bir duraksama var. Kalbim küt küt atıyor. Bunun en büyük şemada bir önemi yok. Adamlarımın hepsi üç kat daha fazla içeride. Jamie, Jake'in biyolojik oğlu olabilir ama kimse o bebeği Ilmari ve Caleb kadar sevemez. Ve sevgilerini her gün gösteriyorlar. Bu anlamda, biyolojik baba statüsünün bir önemi yok.

Aynı zamanda, bunun ne kadar önemli olduğunu da biliyorum. Yardım edemezler ama rekabetçi olurlar. Korumacı. Sahiplenici. Onlar bilmek istiyor, ben de onların bilmesini istiyorum. Bireysel olarak her şeyi değiştirse bile, toplu olarak hiçbir şeyi değiştirmez.

Hepimiz nefesimizi tutarak eğiliriz.

Kelly'nin bakışları Ilmari'ye yerleşiyor ve daha o konuşmadan gözyaşlarım akmaya başlıyor. "Babası Mars."

"Evet!" Jake haykırarak Caleb'ın sandalyesinin kenarından atlıyor ve havayı yumrukluyor. "Tanrım, *biliyordum* amına koyayım. Buraya gelirken arabada söylememiş miydim?" Yatağın etrafından dolanarak Kelly'yi kucaklıyor ve yanağından öpüyor. Kelly gülerek onu iyi huylu bir şekilde iter.

Ilmari ve Caleb'e bakmak için yana dönüyorum. Ilmari şok olmuş görünüyor, kocaman elleri ritmik bir şekilde bebeğin sırtını sıvazlıyor. Benim nazık devim oğlunu tutuyor. Kalbim buna dayanamıyor.

Caleb da gülümsüyor, gözlerinde yaşlar var. Sandalyesine doğru eğiliyor, bir eliyle Ilmari'nin kolunu sıkıyor. "Senin adına çok mutluyum, dostum."

Jake beni kucaklamak için öne atılırken gözlerimin altını siliyorum.

Kelly kapıya doğru ilerleyerek, "Sizi yalnız bırakayım, birazdan evrak işleriyle birlikte geri geleceğim," dedi.

"Teşekkürler, Kel!" Jake sesleniyor. Sonra yatağımın kenarını sallayıp yanıma tırmanıyor, ağırlığıyla beni eziyor ama aldırımıyorum. Bir bacağını üzerime atıyor ve yüzünü boynuma yaslıyor.

Yorgun ve yıkanmamış hissediyorum. Hâlâ o file iç çamaşırlarını giyiyorum ve hırpalanmış vajinamın üzerinde cadı findığı soğutucu pedler var. Ama artık bunların hiçbir önemi yok. Jake'in kesinlikle umurunda değil.

"Bebeğim, sen harikasın," diye mırıldanıyor, burnuma sokuluyor ve çenemi öpüyor. "Bize en güzel bebekleri yapıyorsun."

Babasının kollarındaki küçük İsimsiz'e bakarken yine gözlerim doluyor.

"Çok şanslıyız. Bunu biliyorsun, değil mi?" Jake eliyle omzumu okşayarak ekliyor. "Siz bize sahipsiniz, biz de size sahibiz ve iki güzel, sağlıklı bebeğimiz var. Çok şanslıyız çocuklar."

Caleb başını sallıyor, gözleri hâlâ Ilmari ve bebeğe kilitlenmiş. "Bir isme ihtiyacı var," diyor. "Zamanı geldi."

Ilmari hareketsiz kalıyor, bebeği kendisine daha yakın tutarken bakışları odaklanmıyor.

No Name sessizdir, Ilmari'nin kollarında mutlu bir uykuya dalmıştır bile.

"Mars hiçbir zaman isim oyunu oynamak istemedi," diyor Jake. "Glow Worm benim olsaydı binlerce iyi fikrim vardı. Cay'in de bir ya da iki tane olduğunu biliyorum. Ama senden hiçbir zaman bir isim koparamadım."

Ilmari, "Kadere meydan okumak gibi geldi," diye yanıtlıyor.

"Bebeğin adını biyolojik babası koyar. Bu sensin şampiyon," diyor Jake omzumu öperek. Serumlarıma dikkat ediyor, onların üzerinden geçerek elimi tutuyor ve masaj yapıyor. "Benim ve Amy'nin isimlerini karıştırdım. Jake ve Amy, Jamie oldu. Bum. Bitti."

Gülümsüyorum, boştaki elimle kahvemden bir yudum daha alıyorum.

Caleb, "Evet ama Mars'ta böyle bir karışım yapacak kardeş yok," diye gerekçelendiriyor.

Jake omuz silkerek, "Kendi adını Rachel'inkiyle birleştirebilir," diye cevap verdi. "Mesela... Ilchel."

"Ramari," diye takılıyor Caleb.

"Ilra," diye ekliyor Jakes gülerek.

"Kapa çeneni ve bırak düşünsün," diyorum.

Jake beni görmezden gelerek, "Ooo, tanrılar meselesine devam edelim," diyor. "Mars ve oğlu Jüpiter'e sahip olacağız. Ya da diğer savaş tanrısı kim Cay? Mars Gree..." Kaşlarını kaldırarak sesi uzatıyor.

"Roman," diye düzeltiyor Caleb ve Ilmari aynı anda.

"Peki. Peki Yunanlı olan kim?"

"Ares," Caleb tedarik ediyor.

"Aman Tanrım," diye soluyor Jake, doğruluyor ve neredeyse kahvemi döküyor. "Ne kadar da mükemmel değil mi? Mars bir Ares ve oğlunun adı da Ares!"

"Hayır, iki farklı yazılışı var," diye düzeltiyor Caleb, kahvesini yudumlarken. "Aries ve Ares."

"Evet, ama olmadığı sürece kimse bilemez," diye omuz silkiyor Jake. Cay,

"Bu sadece kafa karıştırıcı," diye cevap verir.

Jake bana doğru eğildi. "Hey Mars, Fin mitolojisinde savaş tanrısı kimdir?"

"Iku-Turso," diye yanıtıyor başını kaldırmadan. "Ya da bazen ona Tursas denir."

Caleb yüzünü buruşturarak bana bakıyor. "Yani, burada oylama yapabiliyorum ve veto seçeneği de yok... ama ben olsam Iku-Turso'yu veto ederdim."

"Aynen," diye cevap veriyorum.

"Hâlâ tanrılar konusunda bir şeyler bulduğumuzu düşünüyorum," diye devam ediyor Jake. "Zaten bir Mars'ımız ve bir Poseidon'umuz var. Peki ya Thor?"

"Thor İskandinavdır," diye yanıtıyor Ilmari.

"Evet, yani?" Jake omuz silkiyor. Ilmari

ona bakar. "Ben Finliyim."

Jake omuz silkerek, "O zaman benim de bir şey gelmiyor," dedi.

"Tanrıya şükür," diye alaycı bir gülümsemeyle cevap veriyorum.

Jake bana homurdanırken Ilmari bebeği omzundan indirip bir koluyla kucaklıyor. Boştaki elini kaldırıp parmağını uyuyan oğlunun alnında hafifçe gezdiriyor. "Tuomas," diyor usulca.

"Ne?" Dedim.

"Adı Tuomas," diye yanıtlıyor Ilmari. "Tuomas Caleb Price." "Thomas mı?" Jake tekrarlar.

"Fin usulü," diye düzeltiyor Ilmari. "Tuomas." "Çok güzel," diyorum. "Neden Tuomas?"

Ilmari omuz silkiyor, gözleri hâlâ bebeğinde. "Gençliğimde hiç baba figürüm olmadı. Hokey ve müzik vardı. Tuomas Holopainen, en sevdiğim gruplardan biri olan Nightwish'in baş söz yazarı. Spor salonunda, yolda onların müziklerini dinlerdim. Maçtan önce bana güven veren bir babam hiç olmadı. Tuomas Holopainen vardı."

"Bayıldım," diyor Jake. "Gerçekten, Mars. Bu mükemmel. Nightwish senin heavy metal gruplarından biri mi?"

Ilmari başını sallar.

Jake sırtıyor. "Bu çok rock n' roll. Hal dede çıldıracak. Bizim küçük Tuomas. Ve Glow Worm hâlâ havalı bir takma isim" diye ekliyor ve alnımdan öpüyor.

"Neden Caleb?" Cay'e bakarak söylüyorum. Oğlumuzun yeni ismiyle ilgili henüz bir şey söylememiş ya da dışa vuran bir tepki vermemiştir.

Ilmari iç çeker ve Caleb'e bakar. Aralarında hiçbir şey söylemediği uzun bir an geçer. "Jake beni mutlu ediyor," diyor sonunda. "Rachel beni bütün hissettiriyor," diye ekliyor. "Ama sen beni güvende hissettiriyorsun."

Caleb nefesini içine çeker ve eğilerek uzaklaşır.

Onları izlerken gözlerim yaşıyor. , Jake tamamen hareketsiz.

"Biliyor musun... bunu bana daha önce hiç söylememiştin," diye mırıldanıyor Ilmari. Sesinde daha önce hiç duymadığım bir kırılganlık var. "Neredeyse dört yıl oldu ve sen bunu hiç söylemedin," diyor başını sallayarak. Mavi gözleri yaşlarla doluyor.

"Mars," diyor Caleb, onun başını sallayışını yansıtarak.

Ilmari bebeğe bakarak, "Bunu her gün hissediyorum," diye devam ediyor. "Bunu görüyorum. Bunun doğru olduğunu biliyorum. Ama... şimdi söyleyecek misin?" Başını kaldırıp Caleb'in bakışlarını tekrar tutuyor. "Sana adını verdiğim bu çocuğu alıp söyleyecek misin?" Öne doğru eğilip bebeği Caleb'a uzatıyor.

Onları izlerken yanağımdan sessiz bir gözyaşı süzülüyor.

"Lütfen," diye mırıldanıyor Ilmari.

Bu kelimeyi duyan Caleb gözyaşlarına . Sandalyesinde bebeğin üzerine doğru eğiliyor ve iki eliyle Ilmari'nin sakallı yüzünü kavıyor. "Elbette söyleyeceğim." Sonra Ilmari'nin şakağını, alnını öpüyor. "Seni seviyorum Mars. Kahretsin, seni çok seviyorum. Seni seviyorum. Sana her gün söyleyeceğim."

Ilmari de kırılıyor, bir koruyucu eliyle Tuomas'ı yakınında tutarken, diğer eliyle Caleb'in gömleğinin önünü yumrukluyor ve yüzünü Caleb'in omzuna gömüyor.

Bunun doğru olduğunu ancak şimdi duyunca anlıyorum. Ilmari'ye her gün onu sevdiğimi söylüyorum. Günde defalarca. Jake de sevgisini göstermekte hiç cimri davranmadı. Ilmari'ye her zaman sarılır. Ayı Finny'sine ihtiyacı olduğunu söyleyerek onu kanepeye yatırıyor. Jake Noellerde ve doğum günlerinde en iyisidir, herkese özel olduğunu ve sevildiğini hissettirir.

Caleb'in onaylayıcı sözler konusunda en çekingен kişi olduğunu hep biliyordum. Eylemleriyle kendini ne kadar iyi kanıtladığını gördükçe bunu kabullenmeye başladım. Ama en azından bu sözleri duydum. Ilmari'nin yerinde olup da bu sözleri hiç duymamış olmayı hayal bile edemiyorum.

Jake'e yapışmış, Ilmari ve Caleb'in ayrılışını izliyorum. Ilmari onun gömleğini tutuyor ve Caleb elini Ilmari'nin omzunda tutuyor.

"Oğlumuzu sevecek misin?" Ilmari sorar. "Beni koruduğun gibi onu da koruyacak mısın?"

Caleb başını sallıyor, bir eli oğlunun başını okşamak için aşağı iniyor. "Yapacağım." Eğilip oğlunun alnından öpüyor. "Seni çok seveceğim, ufaklık. Seni ve babalarını. Anneni. Güzel kardeşini."

Başını kaldırıp bana bakıyor. Beni içine çekerken karanlık gözlerinin derinlikleri dipsiz. Ilmari'nin yumuşak itirafı duvarlarını yerle bir etti. "Seni seviyorum, Hurricane. Hem de çok. Beni bir baba, bir koca yaptın. Tüm bunlara sahip olmamın sebebi sensin," diye ekliyor ve odanın etrafını işaret ediyor. "Mars'ı bütün hissettiriyorsun ama beni gördüğünü de hissettiriyorsun. Beni görüyorsun, bebeğim. Ve Tanrı'ya *asla* başka tarafa bakmaman için dua ediyorum."

Başımı iki yana sallıyorum. "Asla," diye cevap veriyorum. "Cay bebeğim, asla."

Derin bir nefes alarak gözlerini kapatır, elleri hâlâ Ilmari ve Tuomas'ın üzerindedir.

Yanımda Jake kaykılıp gözlerini siliyor. "Mars bütün hissediyor ve Cay görülmüş hissediyor ama sen beni özgür bıraktın Seattle." Koyu renk saç tellerini kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Seninle o barda tanışmak, hayatımdaki en güzel şeydi."

hiç başıma gelmedi. Artık özgürüm. Sevmekte özgürüm, yaşamakta özgürüm. Sen harikasin, Rachel Price. Sen bir hediyesin." Alnımdan öpüyor ve birbirimizi içimize çekiyoruz. Onun da benim gibi hissettiğini biliyorum, beni sakinleştirirken bile sadece varlığı bile beni ayağa kaldırmaya yetiyor.

Ilmari sandalyesinden kalkıyor ve Jake bebeği kollarıma yerleştirebilmek için kahvemi alıyor. Ellerini serbest bırakan Ilmari yüzümü kavlıyor ve beni öpüyor. "Mä rakastan sua."

"Niin mäkin sua," diye fısıldıyorum dudaklarına.

"Biliyor musun, bunu bana daha önce hiç Fince söylememiştin," diye takılıyor Jake, Ilmari'ye bakarak.

Ilmari hareketsiz duruyor. Sonra bana doğru eğiliyor ve Jake'in boynunu kavrayarak alnından öpüyor. "Mä rakastan sua, Jake."

Jake bir eli göğsünde, parlak bir şekilde gülümsüyor. "Tamam, az önce kalbimde bir çarpıntı hissettim. Neden bu kadar ateşliydi?"

Ilmari uzaklaşırken ikimiz de gülüyoruz. "Ben zaten evliyim." "Ben de seni seviyorum Mars," diye yanıtıyor Jake.

Ilmari, Caleb'i içeri almak için geri çekildi.

Caleb bana bir öpücük vermeden önce kucağımdaki bebeğe bakıyor. "Kendi hayatımdan daha fazla," diye mırıldanıyor. ". Beşiniz de. Sizi kendi hayatımdan çok seviyorum."

Başımı sallıyorum, Caleb'in kirli yanağını okşamak için bebeği tutuşumu değiştiriyorum. Kızıl kahverengi saçlarından bir bukle alınının üzerine düşüyor. "Sen benimsin Cay. Sen *bizimsin*. Bu bebekler. Bu aile. Sana ihtiyacımız var. Bizi sev ve bizim de seni sevmemize izin ver."

Caleb başını sallarken minnettar bir iç çeker, omuzları gevşer.

Ilmari onun yanına gelir.

Yanımda oturan Jake kahvesini bir kenara bıraktı. "Sizi bilmem ama ben buradan siktir olup gitmeye hazırım. Neden gidip Kelly'yi bulmuyoruz, Mars doğum belgesini imzalasın ve hepimiz eve gidelim?"

Diğer ikisi rahatlayarak inlerken ben gülümsüyorum.

Caleb, "Ben gidip Tess ve J-man'in peşine düşeceğim," diyerek kapıya yönelir. "Ben de gidip Kelly'yi bulacağım," diyor Jake ve yataktan kayarak onu takip ediyor. Ilmari'ye bebeği göstererek, "Ve sen de bunu alacaksın," diyorum.

Kaşlarını kaldırıyor. "Ne? Hayır, eşyalarını toplayacağım ve seni hazırlayacağım."

"Hayır, bu bebeği sen alacaksın," diye cevap veriyorum. "Yani, *şimdi* Ilmari. Onu kollarımdan al. Şimdi."

Acil ses tonum karşısında hiç tereddüt etmeden bebeğe uzanıyor. "Neden, sorun ne? İyi değil misin?"

"Hayır," diye cevap veriyorum, ince hastane çarşafını arkaya atarak tıraşsız bacaklarımı güzel olmayan hastane önlüğümün altından dışarı çıkarıyorum.

Ilmari bebeği tek koluna alıp bana doğru uzanıyor. "Rakas, ne-" "Tanrım, hiçbir sorun yok," diye gülerek çirkin kırmızımsı kıyafetlerimi sürüyerek ilerledim.

hastane çorapları. "*Gerçekten* işemem lazım."

BUZLARIN KRALI

"Daddy!" Jamie kollarımda kıvranarak cama yaklaşmaya çalışırken Jake deniz mavisi bir bulanıklık içinde yanıp sönüyor.

"Evet, bubs. Bu baban," diyorum onu işaret .

Biz izlerken Jake, pakı Rays savunma alanından çıkarmak için mücadele eden Capitals forvetini köşeye sıkıştırıyor.

"Daddy bang!" Jamie ciyaklıyor, etraftaki hayranların kahkahalarını çekiyor Biz.

Rays bölgesini savunurken kalabalık çılgına dönüyor. Bu arada, Jamie ilgisini hızla kaybediyor. İki iyi davranış döneminden sonra, kollarımda kıpır kıpır bir yılan balığı gibi, aşağı inip koşmak için can atıyor. Ama şu anda onu kovalayamam. Buzun üzerinde olanlardan başka bir şey düşünemiyorum. Eğer sekiz dakika daha dayanabilirsek, bu maçı kazanacak ve playofflara kalmayı . Rays ilk Stanley Kupasını kazanabilir.

"Aşağı," diye sızlanıyor Jamie. "Dada-aşağı inmek istiyorum."

"Hayır, bebeğim. Aşağı inmek yok," diyorum dikkatim dağılmış bir şekilde, kıvranırken onu daha yakın tutuyorum.

Benim yanımda Mars'ın işi kolay. Tuo bebek koala gibi. Kuçağa alındığı sürece mutlu. Bebek sırt çantasının içine sıkışmış, Rays beresi ve gürültü önleyici kulaklıkları var, emziğı sallanıyor ve etrafına bakıyor, dahil edilmekten mutlu.

Jamie tekme atarken

inliyorum. "Aşağı, baba-"

"şunu!" "Dövüş!"

"Hadi, Rays!"

Jake başka bir köşe mücadelesine girerken etrafımızdaki kalabalık uğulduyor. Yeni takas edilen kalecimiz tetikte, yere çömelmiş, hareketi izliyor. Jake kontrolü kazanıyor ve pakı buzun dışına doğru fırlatıyor. Langley bir anda dönerek pistin aşağısına doğru fırlıyor. Jake toparlanıyor, kırmızı çizgideki yerine doğru kayıyor ve Novy ile birlikte bölgeyi koruyor.

"İyi oynuyor," diyor Ilmari yanımda.

Bakışlarını takip ediyorum ve sırtıyorum. Tabii ki yeni adamı izliyor, *bizimkini* değil. 1 numara, Hunter DeGraw. Bu onun Rays'deki üçüncü maçı. Genç, sadece yirmi üç yaşında, LA Kings çiftlik takımından bizim GM tarafından zekice bir takasla alınmış. Mars kadar uzun, geniş omuzlu ve muhtemelen daha da hızlı (gerçi bunu asla yüksek sesle söylemem). Sorun şu ki sola kayıyor. Bu gece iki gol yedi, ikisi de sağ taraftan.

Tanrıya şükür forvetlerimiz ateş gibiydi ve farkı kapatmak için kendi kalelerine üç gol attılar. Jake'in asisti bile vardı. Karlsson topu kalecinin bacaklarının arasından geçirdi. DeGraw bu dönem daha iyi oynuyor ve Capitals'a sağ tarafını da koruyabildiğini gösterdi.

"Kazanacağız," diyor Mars kendinden emin bir şekilde.

"Uğursuzluk getirme," diye mırıldanıyorum, bakışlarım forvetlerimizin pakı kaleye sokmak için mücadele ettiği pistin uzak ucuna kilitlenmiş.

"Biz kazanacağız," diyor Mars tekrar.

"İsâ kazandı mı?" Jamie, Rays şapkamı çekiştirip kafamdan fırlatarak "Kazandık mı?" diye soruyor.

Mars hızlı refleksleriyle onu yakalıyor ve bana geri veriyor.

"İsâ, aşağı inmek istiyorum," diye sızlanıyor Jamie, Mars'a uzanarak. "Tuo, sen de eğil." Eğilip küçük kardeşine ulaşmaya çalışıyor. "Tuo, aşağı mı?"

Tuomas emziğini bırakıyor ve tombul elini uzatarak kardeşiyle bebek dilinde konuşuyor. Ilmari eğilip hızlı Fince bir şeyler söylüyor, Jamie'nin yanağını öpüyor ve parmağıyla burnunun ucuna dokunuyor.

Jamie yine mız mızlanıyor, kollarımın arasında çırpınan bir köpekbalığı gibi savruluyor. Sadece üç yaşında olmasına rağmen çok güçlü. Jake'i ve onun Minnesota dağ adamı genlerini suçluyorum. "Ah, *lanet olsun*-" Jamie'nin sallanan ayağı aletime çarpınca homurdanıyorum.

"Siktir! Baba siktir, siktir," diye papağan gibi tekrarlıyor Jamie.

Ilmari bana yan gözle sertçe bakarken inliyorum. Bir şey söylemesine gerek yok. Küfür kavanozuna bir dolar eklediğimi biliyorum. Bu noktada, onlar

lanet şeyin adını "Caleb Kavanozu" olarak değiştirmeli. Bu adil değil çünkü Mars her zaman Fince küfür ediyor ve biz bilmiyoruz, bu yüzden sayılmıyor. Aptal çifte standart.

"İstemedim," diye mırıldanıyorum, Jamie'yi diğer kalçama kaydırıp sallanan ayağını dikkatle tutuyorum.

"Aşağı!" diye daha yüksek sesle ciyaklıyor. Reddedildiği için sinirlenirken küçük yanakları daha da kızarıyor.

"Bubs, sadece beş dakika daha var," diye yalvarıyorum, hem oyuna hem de sincap çocuğuma odaklanmaya çalışıyorum.

"İşte," diyor Mars. "Kemerimi çöz." Yan tarafa dönerek bana sırtını gösteriyor.

Refleks olarak uzanıyorum, gözlerim oyuna kilitleniyor ve bebek taşıyıcısını sabitleyen kayışı çözüyorum.

Mars, Tuo'yu hızlıca kaldırıyor. "Değiştir."

Biz çocukları değiş tokuş ederken etrafımızdaki kalabalık alkışlıyor. Mars kıpır kıpır, kızgın Jamie'yi taşıyıcının ön tarafına koyuyor, bana da mutlu Tuo'yu kucağıma almak kalıyor. DeGraw'ın harika bir sopa kurtarışı yapmasını izlerken küçük elleri çenemi tutarak bana bakıyor.

"Evet!" Ilmari Jamie'nin tokat gibi ellerini tutarak bağırıyor. "Eldiven! Eldiven!"

DeGraw seken topun peşinden koşuyor, buzun üzerinde yüzüstü düşüyor ve pakı almak için dalışa geçiyor, eldivenini pakın etrafına kapatarak oyunu durduruyor.

"Evet!" diye bağırıyoruz ikimiz de.

Bakışlarım buzun üzerinden Rays yedek kulübesine doğru kayıyor. Rachel bu gece çalışıyor. Köşede nöbet tutuyor, kollarını kavuşturmuş, olan biteni izliyor. Jerry onun yanında duruyor ve eğilip onu güldüren bir şey söylüyor.

Kahretsin, neden bu gece onunla vardiya değiştirdim? Ben de maçın içinde olabilirdim. Buzdan çıktığında Jake'i tebrik etmek için orada olabilirdim, Rays'i ilk play-offlarına taşıdığını bilerek. Bu Jerry'ye lanet dışçı randevusu için yaptığım son iyilik.

Jake yüzleşme çemberindeki yerini almış, diskin düşmesini bekliyor. Büyük kaptanlık "C" harfi göğsüne gururla dikilmiş. En iyi arkadaşım, kocam, bir NHL takımının defans oyuncusu ve kaptanı. Hâlâ bazen gerçekmiş gibi gelmiyor. Kocam kayarken eşim yedek kulübesinde çalışıyor... oh, ve *diğer* kocam yanımda duruyor, bebeklerimden birini yatıştırıyor.

Nasıl bu kadar şanslı olabildim? İstediğimi bile bilmediğim şeylere sahip olduğum için kutsanmış pisliklerin en hak etmeyeniyim.

Tuo'nun yüzüne bakıyorum, pembe yanaklarını ve koyu mavi gözlerini içime çekiyorum. Şapkanın altında, Rachel ve Mars'ın mükemmel bir karışımı olan badem kahverengisi bukleler var. Benim tatlı oğlum. Bunalmış hissederek eğilip alından öpüyorum. Emziği emiyor, iki eliyle Rays tişörtümü avuçluyor.

Ilmari'nin zıplaması ve sallanması Jamie'yi sakinleştirdi. Zavallı küçük adam heyecanlı olduğu kadar yorgun da. Yatma vakti bir saat önceydi. Gözleri düşmeye başlarken başının Ilmari'nin göğsüne gömülüşünü izliyorum. Taşıyıcıya bağlı olmak onu sakinleştiriyor. Oğullarımın her yerde, hatta NHL hokey maçlarında en ön sırada bile uyuyabilmelerini kısıkanıyorum.

Son periyotta dakikalar ilerliyor. Sadece dört dakika kaldı. DeGraw pakı raketiyle sertçe vuruyor ve buza doğru uçuruyor. Langley tökezleyerek topu kovalıyor. Capitals savunması topu çizgimize geri gönderiyor, bir forveti hedefliyorlar ama top Jake'in sopasının ucuna düşüyor. Sola doğru fake atıyor, sonra ileriye doğru fırlıyor ve pakı çizginin üzerinden Capitals kalesine doğru götürüyor.

"Git! Git!"

"Priiiiice!"

Etrafımızdaki herkes bağıyor.

"Pas ," diye bağıyorum. "Karlsson boşta!"

"Hayır, değil," diye sesleniyor Mars yanımdan. Ve haklı da. Capitals forveti Karlsson'a yetiştirdi ve önünü kesti. Karlsson geri çekiliyor.

"Sende kalsın!"

"Vur onu!"

"Onu kandır!"

Etrafımdaki herkes aniden sopa ve disk kullanma konusunda uzmanlaşırken tüm havam boğazımda sıkışıp kalıyor. Ama söylediğimiz hiçbir şeyin önemi yok. Sadece Jake'in gördükleri, hissettikleri. Eğer doğruysa, atışı yapacak. Değilse, geri çekilecek ve yeniden toparlanacak.

Mars yaklaşıyor, ikimiz de nefesimizi tutarken kolu belime dolanıyor. "Atışı yap," diye mırıldanıyor sadece benim duyabileceğim kadar yüksek sesle.

Artık sadece Jake ve kaleci var. Diğer tüm Capitals oyuncuları bir Ray tarafından etkili bir şekilde sıkıştırılıyor.

Şimdi ya da asla.

Jake'in beni duymasını isteyerek, ", çek şu iğneyi," diye fısıldıyorum.

Jake sola doğru hamle yapıp kaleciyi de yanına çektikten sonra sopasıyla bir fiske daha vurup pakı kalenin arka köşesine gönderirken sesim kalabalığın uğultusu arasında kayboluyor. Işıklar sönüyor, megafon çalıyor ve Bruno Mars Rays stadyumunu dolduruyor, Jake kutlama yapan Rays tarafından her taraftan dövülüyor.

Rays 4-2 kazanıyor. Etrafımızdaki taraftarlar çığlık atıyor. En yakınımızdakiler kim olduğumuzu biliyor, bu yüzden omuzlarımız sıkılıyor ve sıvazlanıyoruz. Bud Light nefesli sakallı bir adam yüzüme doğru "Adaminız harika!" diyor.

Aynı derecede sarhoş olan arkadaşı "En iyi savunma iyi bir hücumdur" diye bağırır.

Gülümsüyorum ama koruyucu bir elimi Tuo'nun etrafına koyarak Mars'a yaklaşıyorum. Herkese teşekkür etmek için elimizden geleni yapıyoruz ve Jake buzda kaymaya başladığında tezahüratlar yoğunlaşıyor. Nerede olduğumuzu biliyor. Isınma turları sırasında camın arkasından çocuklara surat yapmıştı.

Rays taraftarları, Jake Novy'nin peşinden patenle kayarken cama vuruyor. Kocaman gülümsüyor, parlak mavi ağızlığı ağzının kenarından sarkıyor, dişlerini sıkmış. Göz ucuyla bakıyorum ve Jamie'nin Ilmari'nin göğsüne yaslanmış, derin ve eşit nefes aldığını görüyorum.

Tuomas emziğini ağzından çıkarır. "Da-da-" diye mırıldanarak iki elini Jake'e doğru uzatıyor.

"Şu atışı gördün mü?" Jake bana takılıyor. "Bundan daha güzelini yapamazdın."

Tuo'nun ellerini cama koyması için öne doğru sırtıyorum.

Bebeğe dalıp giden Jake eldivenli parmağıyla bardağa vurur. "Beni gördün mü Tuo? Babanın golünü gördün mü?"

Düdük çalıyor ve Jake dönüp ağızlığını geri . Bu maç bitmiştir. Rays playofflara yükseliyor. Ama maçın bitmesine daha üç dakika var.

"DeGraw'a iyi oynadığını söyle," diye sesleniyor Ilmari, iki büyük eli Jamie'nin sırtında koruyucu bir şekilde duruyor.

Bize dönüp bakan Jake başını sallıyor. Bakışlarını bebeklerden ayırıyor ve tüm harareti dikkatini bana odaklıyor. Bakışlarını tutarken aramızda sonsuz saniyeler süren bir an geçiyor. Sonra bana göz kırpmıyor ve kayarak uzaklaşıyor.

Öldür beni.

Aletim seğirirken kalbim duruyor. Pakın düşmesine hazır bir şekilde kayarak pozisyon almasını izliyorum. Eğilip sopasını yerine yerleştirdikten sonra alaycı bir sırıtışla tekrar bana bakıyor ve mavi ağız koruyucusunu gösteriyor.

"Siktir," diye mırıldanıyorum, ayaklarımın üzerinde kayarak.

"Fu, fu, fu," diye yankılanıyor Tuo, iki minik eliyle sakallı çeneme vurarak.

"Ah-" Ilmari bana dirsek atınca irkildim. *Sertçe.*

"Küfür kavanozu fiyatını küfür başına yüz dolara çıkaracağım" diye uyarıyor.

"Kabul etmelisin ki daha iyiye gidiyorum," diyorum omuz silkerek ve ona dirsek atıyorum.

Sadece gözlerini deviriyor, dikkati diskin düşüşünde.

Tüm oyuncular tükenmekte olduğunu biliyor. Capitals'ın iki dakikadan kısa sürede geri dönmesine imkan yok. Forvetler hala mücadele ediyor, ancak Jake pakı kolayca sıyrıyor ve pistin aşağısına doğru uçuruyor.

Novy'den işaret alarak yan tarafa doğru fırlarlar ve panoların üzerinden atlarlar. Morrow ve J-Lo buzdaki yerlerini alıyorlar. Jake'in bu maçta işi bitti. Hurricane de dahil olmak üzere yedek kulübesindeki diğerleri onu tebrik ediyor. Kasırga onun üzerine eğilmiş, iki elini omuzlarına koymuş, kaskının yan tarafını öpüyor, gülümsemesi geniş.

Kahretsin, onu istiyorum. İhtiyaç üzerime çöküp beni bir dalga gibi savururken aniden nefesim kesiliyor. Onu paten kayarken izlemek yeterince ateşli. Ama kazanmasını izlemek? Hükmetmesini izlemek? İçimdeki şeytan ateş püskürüyor, ona ne kadar iyi hükmedilebileceğini göstermek için tutuşuyor.

Haftalardır onunla tek başımaydım. Çocuklar her şeyi değiştirir derler ve yalan söylemiyorlarmış. Tüm o çılgın programlar ve seyahatler arasında, onunla en son ne zaman yalnız kaldığımı hatırlamakta zorlanıyorum. Neden hayal edemiyorum? Duşta sanırım. Deplasman maçından yeni dönmüştü.

O flörtöz göz kırpması zihnimde kolayca tekrarlanıyor; gülümsemesinin kıvrımı, alnındaki ter. Bu gece tamamen kendine güveniyor, güç ve kontrol onda. Bunu bana devretmesine ihtiyacım var. İkimize de kim olduğumuzu ve neyi arzuladığımızı hatırlatmasına ihtiyacım var.

Ve o adamı havayı arzuladığım gibi arzuluyorum.

Benim kocam. Sevgilim. Ruh eşim.

Şey...onlardan biri.

Saatın ilerleyişini izleyerek tekrar inliyorum.

"Neyin var senin?" Ilmari beni d rt erek mırıldanıyor.

Tuomas'a tutunduğum yeri değıştiriyorum. "Yok bir şey. Ben iyiyim." Bakışlarım hâlâ buzun karşısındaki Jake'e kilitlenmiş durumda. Eldivenlerini ve kaskını çıkarmış, ayakta duruyor, takımı alkışlıyor ve tezahürat yapıyor, gülümsemesi göğsümün sıkışmasına neden oluyor.

Ilmari homurdanıyor ve başını sallıyor. "Ciddi misin?" Ona ters ters bakıyorum. "Ne?"

Bakışlarımı tutuyor. "Seni tanımadığımı mı sanıyorsun? Bu bakışı bilmediğimi mi sanıyorsun?" diye ekliyor ve sırtarak yüzümü işaret ediyor.

"Kapa  eneni," diye mırıldandım.

Yumuşak bir kahkaha atıyor. Bir dakika sonra elini uzatır. "Onu bana ver."

Geri  ekiliyorum. "Ne? Hayır, ben-"

"Onu bana ver," diyor tekrar, Tuomas'ı kaldırıp iki  ocuğ  birden tutarak.

"Mars-"

"Eğer yakalanırsan, benim bununla bir ilgim yok," diye mırıldanıyor.

"Berbat bir etki bırakıyorsun, biliyorsun," diye takılıyorum. "Ve bu küçük bir küfürden çok daha kötü. Bir suça ortak olmak üzeresin."

Bana kaşlarını kaldırdı. "Bir b feyi soymayı mı planlıyorsun?" "Daha çok bir tanesini kirletmeyi," diye cevap verdim.

Sadece gülüyor. "Fikrimi değıştirmeden git. Ve kalabalıklar akın etmeden önce," diye ekliyor ve ma  saatini işaret ediyor.

Kahretsin, iki dakikadan az zamanım var. Stadyumun  oğ  kutlama yaparken insanlar dışarı akın etmeye ba ladı bile.

"Bebekleri aldın mı?" Ilmari bana dirsek atmadan önce hafif bir suçluluk duygusu hissetmeme izin vererek söylüyorum.

"Git."

Merdivenlerden yukarı çıkıyorum, herhangi bir taraftar dikkatimi çekmeye  alırsa diye başımı eğıyorum. Bu stadyumu avucumun i i gibi biliyorum ve cebimde güvenlik kartım var. Mars emekli olduğunda onunkini teslim etmek zorunda kaldı, bu yüzden teknik olarak refakatçi olmadan soyunma odasına inemez. Ama korumaların hepsi onu tanıyor ve Rachel'ı seviyorlar. Onu  ifte bebekli gördüklerinde, hemen geçmesine izin veriyorlar.

Maçın son düdüğü çalıyor ve t n llere girmek için kartımı göstererek bir merdivenden aşağıya eğıldiğimde kalabalık kükrüyor. Oraya vardığımda

Kalabalıktan kaçıp, pistin etrafından dolanarak soyunma odasına doğru ilerledim.

"Hey, Bay Price! Harika oyun," diye sesleniyor dost canlısı bir güvenlik görevlisi.

Dizimdeki sancıya aldırmadan el sallayarak yanından koşarak geçiyorum. Hurricane'in güç ve kondisyon rejimi ve Jake'in masajları sayesinde, özellikle bugünkü gibi uzun bir günün ardından ağrılar hâlâ devam etse de, hareket ciddi bir iyileşme gördüm. Şu anda neredeyse hiç fark etmiyorum. Ben görevdeki bir adamım.

Biraz daha zamanım olduğunu biliyorum. Basın Jake'i buz üstünde röportaj için bekletecek. Kaptan olarak ondan oyun ve playoff beklentilerimiz hakkındaki düşüncelerini duymak isteyecekler. Adam tam bir halkla ilişkiler rüyası; yakışıklı, iyi konuşuyor, günah kadar çekici. Bir rahibeye bir çanta dolusu dildo satabilir.

Kahretsin, buzun üzerinde bana attığı o sırtış. El bombası gibi fırlattı, pleksiglasın üzerinden. *Bum*. Ateşimle oynayabileceğini sanıyorsa, ona yanmanın nasıl bir his olduğunu hatırlatacağım. Lanet olsun, ona çok ihtiyacım var. Nefes alıyorum, kanımdaki ısıyı soğutmaya çalışıyorum. Pantolonumda bir çadırla tünellerde dolaşamam. Ne de olsa burası benim iş yerim.

Kendine gel, pislik.

Sırıtırken adımlarımda bir aksaklık var. Kelimenin tam anlamıyla kocamın izini sürme ve onu anlamsızca dövme görevinde olduğumu düşünürsek, şu anda işyerinde etik profesyonelliğin poster çocuğu değilim.

Başımı sallayarak gülüyorum. Evet, umurumda değil. Cay Baba'nın bu gece emziklerle uğraşıp bebekleri kucağına alma işi bitti. Benim büyük NHL süper starım dizlerinin üzerine çökecek ve bana bambaşka bir baba gibi hissettirecek.

Ana tünelin uzun ucundaki köşeyi dönüyorum, zihnim nereye gidebileceğine dair olasılıkları düşünüyor. İçimdeki mağara adamı onu lanet soyunma odasının ortasında dizlerinin üzerine çöktürmek istiyor. Ama Rachel ve Mars izlemediği sürece röntgencilik onun sapkınlığı değil.

Neredeyse yakalanmak için ciddi bir sapkınlığı var, bu eğlenceli olabilir. Halk içinde özel seks. Evet, benim iyi oğlum uçakta bir el için zayıf düşer. Benim ve Rachel'ın bar tuvaletlerine olan aşkımızı şımartmak için her şeyi yapar. Jax Beach'te bir karaoke bardan neredeyse kovuluyorduk, o kadar sert seviştik ki lavaboyu kırdık. Her yere su sıçramıştı. Sırılsıklam olmuştuk ve yüzümüzde bok yiyen sırtışlar vardı.

Ama iniltilerimizi bastırmak için ellerimizi ağızımıza kapatarak bir tuvaletin kabininde el ele tutuşmak istemiyorum. Onu biraz savurmak istiyorum. İnlemesini duymak, yalvarışını izlemek istiyorum.

Aklımda tek bir yer var. *Bizim yerimiz*. Bu noktada her şeyi yapmalı ve kapı için bir plaket almalıyız. Price Ailesi Depo Dolabı. Çok sessiz olmamızı gerektirmeyecek kadar soyunma odasından uzakta. Ve içeride dördümüz için de yer var. Kahretsin, o lanet dolapta çok eğlendik.

"Hey Sanny!" Morrow el sallayarak sesleniyor. "Ne lanet bir oyun, ha?"

Ona gülümsüyorum. "İyi oynadın."

"Oğlunu gördün mü? Kaptan bu gece yanıyordu," diyor Fields arkasından. Hâlâ teçhizatlarını giymişler, eldivenlerini ve sopalarını bekleyen sağlık görevlilerine uzatıyorlar.

"Bu gece mesain bitti, değil mi patron?" diye sesleniyor yeni işe alınanlardan Cody. Karlsson'un kendisine fırlattığı bir çift eldiveni yakalıyor ve askıya yerleştiriyor.

"Evet," dedim. "İzninizle beyler."

Yanlarından geçip soyunma odasına doğru ilerliyorum. Tam köşeyi dönecekken Rachel dışarı fırladı.

"Oh-hey, bebeğim." Bana hızlı bir öpücük vermek için ayak parmaklarının üzerinde doğruluyor. Yorgun ama gergin görünüyor, topuzu biraz kıvrıcık ve göz makyajı lekeli. Ama kendi halinde biri. "Playofflar geliyor," diye ekliyor. "Jake'i gördün mü?"

"Hayır-"

"Tanrım, bir hafta boyunca çekilmez olacak," diyor gülerek. "Şimdiden ona 'Buzun Kralı' demem için beni tehdit ediyor." Onu geçmeye çalışırken kolumu tutuyor. "Hey, iyi misin bebeğim?"

Bir nefes çekiyorum, tüm dikkatimi ona veriyorum. "Evet."

Muhteşem koyu renk gözleri bir sağa bir sola kayıyor, yüz ifadesi beni hiç kimsenin okuyamadığı kadar endişeli. Mars yaklaşıyor. Sonra dudaklarını büzerek gülümsüyor ve başını sallıyor. "Ohh... evet, çok , değil mi?" diye takılıyor. "Sana katılırdım ama burada bir saat daha işim var," diye ekliyor ve bir kolunun altında asılı duran, buz torbaları ve sargılarla dolu plastik kutuyu işaret ediyor.

"mi?" Soyunma odasını başımla işaret ederek söylüyorum.

"Evet. Basını yeni bitirdim. Ona nazık davranın" diye ekliyor. "Biraz övgüyle yaklaş. Buna ihtiyacı var."

Karım yanağıma bir öpücük konduruyor ve köşeye çekilip kocamızı becermeyi planladığımı bilmenin rahatlığıyla oradan uzaklaşıyor. Evet, o kadın benim için yaratılmış. Bu gece ona nedenini hatırlatacağım.

Ama şu anda her şey Jake'le ilgili. Bay Buz Kralı.

Soyunma odasına girdiğimde çocukları soyunmuş halde buluyorum. Maç sonrası bu odadaki curcuna, terli giysilerin kat kat sıyrılıp büyük çamaşır kutusuna atılması gibi, yüreği zayıf olanlara göre bir şey değil Bu hayatta geçirdiğim yirmi yıldan sonra buna alıştım.

"Sanny!"

"Sanford!"

Novy, Walsh'u iterek, "Artık Price, sık kafalı," diye homurdanıyor. "*Ouch-shit-Neden* Sanny iyi de Sanford değil?"

"Çünkü öyle," diye tersliyor Novy.

Sadece kafamı sallıyorum. Üçüncü yedek oyuncuyu yerine koyma işini Novy'ye bırakıyorum. Hepimiz isimlerimizi değiştirdiğimizde, çocuklar takımda dört Fiyat varken ne yapacakları konusunda kısa bir muammayla karşılaştılar. Rachel 'Doc' oldu ve Mars hala oynadığı kısa süre boyunca sadece Mars'tı. Çocuklar benim için 'Sanny'de karar kıldılar. Sadece Jake'in ismi gerçekten değişti. Artık kimse ona 'Compton' demiyor. Sadece her zaman-

"Price!" Koç Johnson diğer kapıdan bağırıyor. "Burada mı?" "Duşlar, efendim," sesleniyor DeGraw. Ilmari'nin kabini şimdi onda.

Yani her maçta Jake'in yanında yer alıyor.

Koç yardımcı kaptanlardan birini bulmak için etrafına bakınır. "J-Lo, benimle gel," diye seslenir ve dönüp dışarı çıkar.

J-Lo patenlerini sürüyerek uzaklaşıyor.

Soyunma odasına girip DeGraw'a doğru ilerliyorum. Yakışıklı bir adam. Genç ve formda. Bekâr. Jacksonville tavşan ağı onun takasıyla çılgına döndü. Ama o, bu hayatın içinde görünmüyor. Her yönüyle kapalı bir kutu gibi.

"Hey," dedim ona. "Ilmari maçını izledi."

Hemen canlanıyor. Ilmari Price hokey kalecileri dünyasında yaşayan bir tanrıya benziyor. "Öyle mi?"

"Evet. İyi oynadın. Sağ tarafını daha iyi izliyorsun. Fark etti."

Bana bir gülümseme atıyor ve rahatlamış bir şekilde başını sallıyor. "Hey, teşekkürler, dostum."

Başımı salladım ve yanından geçip duşlara daldım. Jake'in orada olmadığını görmem hiç zaman almadı, ben de yan taraftaki soyunma odasına geçtim.

Çocuklar ısınma kıyafetlerini ve sokak kıyafetlerini saklıyorlar.

Onu görmeden önce duyuyorum. Bu onun manyetik gülüşü. Beni göğsümün derinliklerinde yakalıyor ve içine çekiyor. Bu gülüşü takip edemem. Onu görmem gerek. Onu hissetmeliyim. O kollarıma gelene kadar nefes alamayacağım.

Kapı aralığından içeri girdiğimde Jake'in köşede durduğunu görüyorum, siyah saçları havluyla ovuşturmuş gibi her tarafa yapışmış. Bir çift gri boxer külotu ıslak bacaklarına çekiştirirken sıkı poposu esniyor.

Langley gömleğini çekiştirerek, "Hey, Sanny," diye seslendi. "Bu gece dışarıda kaptanımızı gördün mü?"

"Playofflar, bebeğim!"

"Stanley, işte geliyoruz!"

Diğerleri hala galibiyetlerini kutluyor ve birbirlerini itip kakıyorlar. Ama ben sadece bir adamı önemsiyorum. *Benim* adamım. Jake dönüp omzunun üzerinden bana bakıyor, yüzünde hâlâ bir gülümseme var. Kollarımı kavuşturup kapı pervazına yaslanıyorum ve bakışlarımı ona dikiyorum, kalbim küt küt atıyor. , o kadar güzel ki. Nasıl oldu da neredeyse on yıl boyunca "sadece arkadaşız" saçmalığıyla hayatta kalabildim?

"Bebekler nerede?" diye sesleniyor bana doğru. Sanki Jamie'nin açık kapıdan içeri daldığını görmeyi bekliyormuş gibi aşağıya bakıyor. Çocuklarımız iç saha maçlarının bir özelliği. Bu arena ve antrenman tesisi neredeyse onların ikinci evleri.

"Mars'la," diyorum.

"Şu son gole ne dersin?" diyor Perry. "Sanırım Kaptan forvet pozisyonu için çabalıyor."

Langley, ıslak havlusunu ona fırlatarak, "Evet, ilk kenara çekilen de sen olacaksın," diye alay etti.

Perry onu yakalar ve yere düşürür.

Gözlerimi Jake'ten ayırmadım. Ona hissettiğim her şeyi anlattım. İhtiyacım olan her şeyi. Bakalım ne kadar iyi dinliyor. Çünkü önümüzdeki altmış saniye içinde ipucunu alıp bana gelmezse, bu özel anı gerçekten halka açık hale getireceğim. Takım arkadaşlarını ömür boyu yaralamak üzereyim.

Haydi, meleğim.

Jake sırtıyor ve "Senin derdin ne?" dercesine omuz silkiyor.

Bekliyorum.

Bir saniye daha göz göze geliyoruz ve ona her şeyimi veriyorum, göğsümde kıvrılan bu yanma hissinin dışarı taşmasına izin veriyorum.

Buraya, yanıma gel. Sürün. Yalvar. Şimdi.

Hızla uzaklara bakarken yanakları pembeleşiyor ve ben gülümsüyorum. Yakaladım onu.

Şortunu ve gömleğini çekiştirerek giydi. Ben beklemedim. Topuğumun üzerinde dönerek soyunma odasından çıkıyorum ve koridora açılan kapıyı kullanıyorum. Aniden sola dönüyorum ve koridorda depoya doğru yürümeye başlıyorum.

"Hey," diye sesleniyor Jake soyunma odasından çıkarken. "İyi misin? Bebeğim, nereye gidiyorsun? Gol nasıldı?" Ona için koşarken Nike'ı betona çarparak kayıyor. "Sanırım oldukça iyi bir forvet oluyorum. Cay -hey-"

Keskin bir sola dönüp Price Aile Deposu'na giden dar koridora saparken konuşmaya devam etmesine izin veriyorum.

"Cay-"

Köşeyi geçer geçmez dönüp onu gömleğinden yakalıyorum ve duvara doğru itiyorum. Onu kalçalarımınla sabitlediğimde homurdanıyor. Sonra iki elimle onun kirli yanaklarını kavıyorum ve ihtiyacım olanı alıp onu anlamsızca öpüyorum.

"Kahretsin-" Ağzıma karşı pantolon giyiyor, kalçalarımın baskısıyla birbirine kilitlenen sıklerimiz sertleşirken şaşkınlığı hızla uyarılmaya dönüşüyor.

İkimizin de üzerinde atletik kıyafetlerden başka bir şey yok, bu yüzden birbirimizi nasıl hissettirdiğimizi saklamak mümkün değil. Elleri hızla dirseklerimi kavramak için yukarı çıkıyor, sonra kıcımı avuçlamak için aşağı indiriyor, beni kendine daha da sıkı çekerken dudaklarıma küfrediyor. İkimiz de inliyor, her öpücüğü dillerimiz ve dişlerimizle kovalıyoruz.

Öpücükleri şakacı ve tutkulu, burada olduğunun kanıtı. Benimle birlikte. Beyni her zaman dakikada milyonlarca mil dönüyor, ama seks onu tek bir göreve odakladığı kanıtlanmış tek şeylerden biri. *Zevk.* Jake'im her seferinde sonuna kadar gider. Hazırdır, hayranlık duyar. Dikkatini verir. Onun bu yönünü çok seviyorum.

"Cay-" Öpüşmemizi kesiyor, elleri kalçalarımı desteklemek için yukarı kayıyor. Güzel yeşil gözleri tahrikten kararmış bir şekilde bana bakıyor. "Ne-"

"Sana ihtiyacım var," diye itiraf ediyorum, başparmağım boğazının sütununda, Adem elmasının üzerinde geziniyor.

"Neye ihtiyacın var?" diye mırıldanıyor, bakışları bana kilitlenmiş. Onda sevdiğim bir başka şey de bu. İnsanlara *bakıyor*. Onları görüyor. Onlara görüldüklerini hissettiriyor. Rachel ve Mars da bunu yapıyor. Ailem tarafından açıklanamaz, kutsanmış bir şekilde *görüldüğümü* hissediyorum.

"Sen."

Başını sallıyor, elleri bileklerimin etrafında kıvrılıyor. Ellerim hâlâ yüzünü kavıyor. Eğilip dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. Bu bir öpücük değil. Sadece bağlantı kuruyoruz, senkronize oluyoruz. "Neye ihtiyacın var, bebeğim?"

Kaskatı kesiliyorum, nefesim göğsümde sıkışıyor. Normalde Jake ve Hurricane'in bana 'bebeğim' demesi beni rahatsız etmez. Bu sadece bir sevgi ifadesi. Hepimiz birbirimiz için kullanırız. Ve çocukların her birinin bir mil uzunluğunda bir listesi var. Ama şu anda, kalbim hızla atarken, kan aletime pompalanırken... evet, şu anda kimsenin bebeği değilim.

Gözleri kararırken dudakları bir nefesle ayrılıyor. "Oh." Sonra ağzımı bir kez daha okşuyor ve ellerini göğsümde gezdiriyor. "Sonunda. Oynamak için ortaya çıkmayalı yıllar oldu." Elini aşağı indirip sikimi sıkıyor.

İnledim.

"Kayganlaştıracın var mı?" diyor, eğilip boynumu, kulağımı öpüyor. Kokusu etrafımı sarıyor. "Sert bir vuruş için hazırlandığımı söyleyemem. Ama teklif ediyorsan, evet diyorum. Hem de nasıl. Kayganlaştıracın var mı Cay?"

Boynunun arkasını kavrayıp bakışlarını tutmak için onu geri çekiyorum. "Lanet bir amatör gibi mi görünüyorum?"

Aletimi tekrar okşarken gülümsemesi genişliyor. "O zaman ne bekliyorsun, baba? Bu kıcı parçala."

Hırlayarak onu geri itiyorum. "Gir şu lanet dolaba."

Göğsü kabarıyor, emirlerimi yerine getirirken gözleri heyecanla parlıyor, sandaletlerini ayağına geçirip dolabın kapısını açmak için acele ediyor. Hemen arkasındayım, kapıyı kapatıp kilidi çeviriyorum.

Burası bir dolaptan ziyade depo tarzı küçük bir oda. Yüksek tavanları ve iki duvar boyunca uzanan raflarıyla temizlik malzemelerinden taşan teçhizat yığınlarına kadar her şeyle darmadağın. En sevdiğimiz özelliği ise köşeye yığılmış eski kaleci ağları koleksiyonu.

Evet, Mars'ın hokey kalecilerine özgü bir sapıklığı olabilir. Kızımızı onlara karşı sikmeye bayılıyor. Genelde halka açık seks yapmayı en son kabul eden o oluyor, bu yüzden bu dolap hepimiz için çok eğlenceli.

Onsuz bir aa karşı onunla eğleneceğimizi düşünse bile, aletini ilk çıkaran o olur.

Jake dönüyor, Rays tişörtü, lacivert şortu ve atletik çoraplarıyla alanın ortasında duruyor. O benim bi hokey seks hayalim. Kahretsin, onu çok seviyorum. Aramızdaki boşluğu geçip onu yakalıyorum ve en yakın erzak rafına doğru itiyorum.

"Kahretsin," diye bağıyor, sırtı rafa çarpıyor. Başının arkasındaki mor Shine Wow yüzey temizleyici sıraları sallanırken tüm ünite gıcırıyor. Sırıttıyor, elleri kalçalarımın gidiyor. "Kahretsin, bebeğim. Bu kadar sert mi istiyorsun?"

"Ben senin lanet olası bebeğın değilim," diyorum, elim boğazına gidiyor.

Temas karşısında boynunu bükerek inliyor. O da Rachel kadar kötü. İkisi de iyi bir boğulmayı seviyor. "Bana ne yapacağımı söyle," diyor, sesi soluğu kesilmiş bir halde. "Neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Elimi boğazına doladığımda derin nefesler alarak dom boşluğuna gömülüyorum. Önce biraz aşağılamama izin verilmeden ona arzuladığını bildiğim övgüyü sunamam. "Demek bu gece büyük adam sendin, ha?" Alay ediyorum. "Orada oyun mu oynuyorsun? Buzun kralı, değil mi? Bir gol ve bir asist. Şu anda kendini tanrı gibi hissediyor olmalısın."

Sırıttıyor. Altmış saniye içinde iskambil kâğıdından bir ev gibi çökeceğini ikimiz de bilsek de şırmarmaktan başka bir şey yapamıyor. Rachel ailenin gerçek anahtarıdır. Kimse kraliçemiz gibi dizlerinin üzerinde duramaz.

"Beni orada gördün," diye cevap veriyor, yumruğum onu sıkıttığı için sesi boğuk çıkıyor. "Sana bir kral gibi mi göründüm? O benim lanet buzum."

Eğiliyorum, bir elimle boğazını sıkarken diğer elimle şortunu ayak bileklerinden aşağı indiriyorum. "Buzun üzerinde bir kral olabilirsin. Ama burada kimsin sen?" Aletini yumruklayarak homurdanıyorum.

İnliyor, gözleri titreyerek kapanıyor. "Senin."

"Bir daha dene," diyorum, onu sarsarak kurutuyorum. Sürtünme ikimizi de nefes nefese bıraktı. "Burada kral mısın, meleğim?"

Başını sallıyor, elleri rafı kavrarken onu okşadığım hissine dalmaya çalışıyor.

"Konuş," diye bağıyorum.

"*Ahh-hayır*," diye pantolonunu indirdi. "Sen kralsın. Sen tanrısın. Sen lanet evrenin imparatorusun, sakın durma."

"Peki sen kimsin?" Boğazını emmeden önce çenesini ısırdığımı söylüyorum. Başparmağımı ucunun üzerinde gezdiriyorum, o prekumu alıyorum ve onu

Kaygan.

"Siktir," diye inliyor, elleri kalçalarını kavramak için raflardan ayrılıyor.

"Bana dokunabileceğini söyledim mi?" Elim hâlâ sikiğinin üzerindeyken ona bağıyorum.

Bir iniltiyle, başının arkasında duran rafı tutan iki elini kaldırır. "Al beni," diye yalvarıyor. "Kullan beni. Ben senin pis fahişenim. Lütfen, Cay-"

Onu bir öpücükle susturuyorum ve atletik pantolonumdan kurtulmak için elimi boğazından çekiyorum. Ama cüzdanımı, anahtarlarımı ve telefonumu cebimden çıkarıp arkasındaki rafa bırakmadan önce değil. "Gömleğini çıkar."

Jake bana uymak için acele ediyor ve benim için çıplak soyunuyor. Rays tişörtünü ayaklarımızın dibine bırakıyor, kesik kasları buzun üzerinde atletizmle geçen bir gecenin ardından çok belirgin görünüyor.

göğsünü öpüyorum, meme ucunu dişlerimin arasına alıyorum. "Tanrım,"

diye inliyor, saçlarımı avuçlayabilmek için şapkamı çıkarıyor.

"Kayganlaştırıcıyı getir," diyorum. "Cüzdan."

Ben dilimi göğsünde gezdirip diğer meme ucunu koyu kahverengi bir tepe noktasına çıkarırken el yordamıyla inliyor. Aramızda, siki biraz ilgi için çaresizce sallanıyor.

"İki tane var," diye pantolonunu indirdi ve cüzdanıma sıkıştırılmış kayganlaştırıcı paketlerini buldu. Bu gece kocamı dolapta sikmeyi planlamış mıydım? Böyle şeyleri her zaman planlayamazsınız. En iyisi hazırlıklı olmak.

"Şimdi bir tane," diye cevap veriyorum. "Siklerimizi yumruklayacaksınız. Beni o kıcı almaya hazırla."

İlk kayganlaştırıcı paketini yırtıp açarken rahatlayarak iç çekiyor. Avucunun içine sıkıştırıyor, aşağı indirirken dikkatli davranıyor ve siklerimizi avucunun içinde birbirine sarıyor. "Of-fuck me-fuck-"

İkimiz de aşağıya bakıyoruz, alnımızı birbirine bastırarak onun siklerimizi kayganlaştırıcıyla kaplamasını izliyoruz. İnanılmaz bir his. Aleti benimkine değişiyor, elinin sıcaklığı ve gücü, kayganlaştırıcının serin kayganlığı. Piercinglerim onun arzuladığını bildiğim mükemmel sürtünmeyi yaratıyor. Alt dudağını ısıtarak gözlerini sıkıca kapatmadan önce gözleri geri dönüyor.

İzlerken, elinin uçlarımızın üzerinde döndüğünü görüyorum. Bakışlarım sol yüzük parmağının etrafındaki ince siyah mürekkep çizgisine takılıyor. Vücudundaki tek dövme bu. Kalıcı evlilik yüzüğü. Asla bozmayacağı yeminlerin bir işareti. Bana. Hurricane'e. Mars'a ve çocuklarımıza.

O benim. O *bizim*.

Onu omuzlarından tutup dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. Ateşli bir şekilde öpüşüyoruz, o yumruğunu siklerimizin üzerinde gezdirirken bedenlerimiz titriyor. Dilimi ağzına gömüyorum, onu derinlemesine açıyorum, dudağını emiyorum. Teni benimkine karşı çok sıcak, saçları hala nemli.

"Babacığım, lütfen," diye inliyor, eli siklerimizin üzerinde yavaşlıyor.

Dudaklarına karşı gülümsüyorum. "Boşalmaya ihtiyacın var mı meleğim? Ağrın mı var?"

"Evet."

Elimi indirip bileğine vurarak siklerimizi bırakmasını sağlıyorum. "Henüz değil. Önce sen vuracaksın. Bu kıcı dolduracağım. Seni domaltacağım ve yarağımı o kadar derine gömeceğim ki yıldızları göreceksin."

"Evet," diyor tekrar. "Yap . Cay, buna *ihtiyacım* var-"

"Ben söyleyene kadar boşalmayacaksın," diye emrediyorum. "Sen elimi doldururken ben de bu kıcı dolduracağım. Buradan Buzun Kralı olarak çıkacaksın ve döllerim kalçalarından aşağı damlayacak."

Çoktan dönmeye başladı, daha fazlası için istekli. Kayganlaştırıcı paketini omzunun üzerinden bana uzatıyor, elleri rafları kavıyor.

Hızlıca yırtıp açıyorum ve parmaklarıma biraz sıkıştırıyorum. "Eğil," diye homurdandım. "Bana ait olanı göster."

Belini bükerek duruşunu genişletiyor. Tanrım, harika bir kıcı var. Sol elimi kalın kıvrımlarının üzerinde gezdiriyorum. Ve kendime engel olamadığım için, arkasında bir dizimin üstüne çöküp yüzümü onun sıcaklığına gömüyorum.

"*Oh-fuck-Cay-*" Kıç yemeyi pek sevmiyor, ama teklif eden bensem, yeterince hızlı eğilemiyor.

Onu darmadağın ediyorum, dilimle kaydırıyorum, deliğini tükürüğümle ıslatıyorum. Pantolonunu çekiyor, baskıma karşı geri bastırıyor, ben emip kızdırırken kolunun kıvrımına doğru inliyor, dar deliğini dilimle yalıyor. "Bu siki istiyorsan rahatlasan iyi edersin," diye emrediyorum, yanağını ısırarak Dişlerimle kıcıyı.

Tekrar inliyor, titrek bir nefes veriyor. "Çok iyi hissettiriyor."

Bir parmağımı onun dar deliğine sokarken dizlerimden mükemmel bir görüş açısına sahibim.

"Tanrım-"

"Nefes al," diye mırıldanıyorum. "İşte böyle." Parmağımı sokup çıkararak kayganlaştırıcıyı her tarafa sürüyorum. Islak sıcaklığı beni yutuyor ve dudağımı ısırıyorum, kendi inlememle savaşıyorum. Siktir, anala bayılırım. Bu şekilde yaşadığınızda çok önemli

bir . Bir parmağımı daha sokuyorum, prostatına uzanırken ikisinin de öne ve aşağı kıvrılmasına izin veriyorum-

"Oh-fuuuuuck," diye , nefessiz ve muhtaç. "Tam orası mı?" Alay ediyorum, noktayı tekrar çalıştırıyorum.

Bir elini rafa vurarak her şeyin takırdamasına neden olur. "Ungh-tanrım -"Sesi derin, erkeksi bir hırıltı.

Gülümsüyorum, iki parmağımla içeri ve aşağı bastırırken kıcının yanağını öpüyorum, kıvrınana kadar prostatı boyunca sürüklüyorum.

"Bebeğim, babacığım, lütfen," diye yalvarıyor. Evet, iskambil kâğıtlarından evi yıkılıyor. Rol yapmayı bırakıp sadece bir duygu makinesine dönüşmeden önce onunla oyun uzun sürmez.

Ayağa kalkıp paketten kalan kayganlaştırıcıyı hâlâ götüne gömülü olan parmaklarıma sıkıyorum. Ziyan etmemeye dikkat ederek, kayganlaştırıcıyı içine işliyorum. "Sikimi almaya hazır mısın? Benim mükemmel iyi oğlum olacak mısın?"

"Evet," diye inliyor. "Tanrım, seni o kadar çok seviyorum ki Cay. Yap şunu."

Parmaklarımı serbest bırakıyorum ve sikimi dibinden kavrayıp yakınına bastırıyorum. Bu ilk bağlantı hissi her zaman arzuladığım şeydir. İster Rachel'la ister Jake'le olsun, her zaman nefesimi kesen şey eve ilk süzülüşümdür.

Ucumu içeri bastırıp yavaşça nefes veriyorum. Beni duyan Jake bunu yansıtıyor ve kalça kaslarının gevşediğini görüyorum. Daha derine bastırıyorum, içeri girerken şaftımı sıkıca tutuyorum. "Tanrım, çok sıkısın bebeğim."

Omzunun üzerinden bakarak bir kahkaha attı. "Kimin suçu bu? Ne kadar oldu Cay?"

"Çok uzun," diye cevap veriyorum, bir santim daha batıyor, iyice gerildiğinden emin olmak için ucuna kadar girip çıkıyorum. Tüm içgüdülerim ona anlamsızca vurmam için yalvarıyor ama ona zarar veremem. Önce ben öleceğim.

Teslim olduğu anı hissediyorum. Vücudu gevşiyor ve birden sanki ben iterken o da beni içine çekiyor gibi oluyor. "Fu-fu-fuuuuck," diye nefes nefese kalıyor, ben sonuna kadar içine girerken.

Kalçalarım kıcının kıvrımına yerleşiyor ve biz sadece durup nefes alıyoruz, bu mükemmel bağlantı anını paylaşıyoruz. Ellerim kalçalarından yanlarına ve omuzlarına doğru kayıyor. Vücudu bir sanat eseri gibi, mükemmellik için bilenmiş.

"Mükemmelsin," diye mırıldanıyorum, sıcak omzunu öpmek için öne doğru eğiliyorum. "Mükemmel."

"Şimdi de mükemmel mi oldum?" diye alay ediyor, bana bakarak. "*Bana-ahh- Kralı mı diyeceksin?*"

Sertçe soktum, bir iniltiyle onu susturdum. "Sakın zorlama." "Hayır, it *beni*," diye yalvarıyor. "Bana sahip olan tek kişi senmişsin gibi sık beni. bu kış."

"Oh, bu kışa vurmamı mı istiyorsun?" Kalçalarımı ona karşı daha sert hareket ettirerek alay ediyorum. "Seni yalvartmak. İnlet-"

"Becer beni, baba. Lütfen Tanrım," diye mırıldanıyor nefesinin altında. Aldığı kadar veriyor da, nefes verirken kalçalarını sıkıca tutuyor, kolunun kıvrımında bir iniltiyi bastırıyor. "Evet, işte tam orada-"

Bir elimi omzuna, diğer elimi de kalçasına koyarak daracık deliğine vurmaya başlıyorum. Birlikte zevk alarak inlerken tenlerimizin birbirine çarpma sesi odayı dolduruyor. "Kahretsin, çok iyi hissediyorsun," diyorum, ikimizin de çözülmesini sağlayacak övgüyü ona vermeye hazırım. "Çok güzelsin. Çok güçlüsün."

İnliyor, bir elini aşağı indirip sikini okşuyor. "Seni özledim," diye inliyor. "Sana ihtiyacım var. Cay, bebeğim, lütfen-"

Yalvarışları üzerine ona sarılıyorum, bir elimi göğsüne dayayarak sikini çalıştırmayı devralıyorum. "Öp beni," diyorum. "Jake, öp beni."

Kendini bir simit gibi büküyor, kalçalarını benimkine sıkıca kilitliyor, öpüşürken dudaklarıma ulaşacak kadar eğiliyor, salıverilmelerimizin zirvesini yaşarken sıcak nefesimiz birbirimizin dudaklarında geziniyor.

"Benimle gel," diyorum, kalçalarımınla kışını sallarken elim onu ucundan dibine kadar okşuyor. "Boşaldığını hissetmeye ihtiyacım var. Sıkıca sık beni. Al şu siki. Hepsini."

"Doldur beni Cay. Beni senin yap. Tanrım, ben seninim," diye bağırıyor, kış beni bir mengene gibi sıkıyor, ta ki ben bir çılgılık atana kadar. "Beni sevdiğini söyle. Benim sana ihtiyacım olduğu gibi sen de bana ihtiyacın olduğunu söyle. Sana hava gibi ihtiyacım var Cay."

Alnımı sırtına koyuyorum, ona ihtiyacı olanı verirken itişlerim durgunlaşıyor. "Seni seviyorum, Jake. Sen benimsin. Tamamen benimsin. Benim kayam ve aşkımsın, bu ailenin atan kalbisin. Sen dünyamızın dönmesini sağlayan eksensin. Sonsuza dek benimle ol. Benim ol. Jake, lütfen-"

Sol eli benimkini kavırıyor, kendi elini rafa yerleştirirken parmaklarımızı birbirine doluyor. Sağ eli aşağı inip benimkini aletinin üzerine sarıyor. Kalçalarımı bir, iki, üç kez daha hareket ettirirken onu birlikte çalıştırıyoruz.

Serbest kalışım içime işliyor ve haykırıyorum, sesi sırtına gömüyorum. İçine o kadar sert boşalıyorum ki dizlerim titriyor. Aynı o da altımda inliyor, sıcak döllerini birleşmiş ellerimizin üzerine yayılıyor, parmak eklemlerimizin arasından damlıyor.

"Tanrım," diye inliyor.

Orada duruyoruz, birlikte nefes almaktan başka bir şey yapmıyoruz. İhtiyacı olan şey bu. Birleştiğimiz ana ihtiyacım var. Onun da bıraktığımız ana ihtiyacı var. Bizi en çok o zaman senkronize hissediyor. Bu yüzden bekliyorum. Onunla birlikte nefes alıyorum. *Oluyorum*.

"Seni seviyorum," diye mırıldanıyorum ve onun bana sarıldığında tamamen rahatladığını hissediyorum. "Seni seviyorum, Jake."

sallıyor, hâlâ cevap veremeyecek kadar orgazm bulutunun içinde kaybolmuş.

Bir an sonra derin bir nefes aldı. Kasları geriliyor ve tekrar kendi kafasına döndüğünü anlıyorum. "Fuuuuuck, buna ihtiyacım vardı," diyor memnun bir iç çekişle. Altımda kayıyor ve yapışkan elimi yumuşayan aletinden uzaklaştırıyorum.

"İyi bir atıştı," diye itiraf ediyorum sonunda. "Metodik ve temiz. Sen kazandın o."

Omzunun üzerinden bakarak bir kahkaha attı. "ama, çok güzeldi bir resim ve sen bunu biliyorsun. Lanet olası ders kitabı." "İyiymiş," diye tekrarlıyorum.

Homurdanarak içinden çıkıyorum ve pantolonumu yukarı çekmek için aşağı iniyorum. O beni buradan çıkarmak zorunda kalabilir ama ben de onu çıkarmak zorundayım. Kaçınılmaz olarak eve gittiğimizde düş alacağız, bu da umarım ikinci raunda dönüşecek, tercihen aramızda daha yumuşak kıvrımları olan biriyle.

Jake bir eliyle şortunu yukarı çekerken diğer eliyle bir rulo kâğıt havluya uzanıyor. Banyolara koydukları boktan şeylerden ama hiç yoktan iyidir. Ellerimizdeki sperm ve kayganlaştırıcıyı temizlemek için en azını yapıyoruz.

"Şimdi söyleyecek misin?" diyor büyük bir sırtışla.

"Neyi söyleyeceğim?"

"Senden daha iyi bir forvet olduğumu."

Ona ters ters baktım. "Şanslısın."

"Nu-uh. Asla olmaz." Başını sallıyor, kollarını kavuştururken gömleğini omzunun üzerinden atıyor. "Az önce metodik olduğunu söyledin. Bunu hak ettiğimi söyledin."

"Seni daha iyi hissettirmek için yalan söylüyordum."

"Sen tam bir pisliksin," diye . "Bunu bana veremez misin? Bir kez olsun. Küçük bir sefer, bana Buzun Kralı dediğini duymak istiyorum ve

ciddiyim."

"Sen Dondurma Kralı'sın," diye sırtarak cevap veriyorum.

"*Evet-bekle-cidden* mi? Dondurma mı?" Gülümsemesi kaşlarını çatmasına dönüşür.

"Ne? Ben de senin olayının bu olduğunu sanıyordum. Tüm o saçma süper gücün. Hatırladın mı?"

"Bu saçmalık değil ve elbette hatırlıyorum," diye yanıtlıyor. "İki şeyin kralı olabilirim. Hadi, sadece söyle. Senden daha iyi olduğumu söyle."

Cevap veremeden, kapıya sert bir vuruş oldu.

Kahretsin... Kim kapıyı çalar ki?

Ilmari'nin derin sesi kapıdan seslenmeden önce Jake ve ben şaşkın bir bakış alışverişinde bulunduk. "Çocuklar, kapıyı açın."

Rachel'ın yüksek sesini duyduğumda çoktan harekete geçmiştim, ses tonunda bir panik notası vardı. "Hemen şimdi!"

Kilidi açmak için elimi uzattım ve Rachel kapıyı iterek açtı. Mars arkasından içeri giriyor, iki bebek de hâlâ göğsünde uyukluyor. Jamie taşıyıcıda, bacakları gevşek erişte gibi sarkıyor, Tuo ise Ilmari'nin kolunun kıvrımında dengede duruyor.

"Sorun ne?" diyor Jake, gömleğini çekiştirerek. Bana şapkamı uzatıyor ve ben de tekrar takıyorum.

"Bilmiyorum," diyor Mars, Rachel'a bakarak. Kızmış görünüyor. "Bana söylemiyor. Onu ofisinde ağlarken buldum. Gelip seni bulmamız gerektiğini söyledi."

"Bunu üç kez yapmayacağım," diye homurdanıyor ve üçümüze de göz gezdiriyor. Kendinden geçmiş görünüyor, benim Kasırğa'm cisimleşmiş.

"Sorun ne, bebeğim?" Jake tekrar söylüyor.

Alt dudağı titremeye başlarken gözlerinden yaşlar süzülüyor. "En azından birinizin başı gerçekten büyük bir belada," diyor.

Hepimiz şaşkın bir bakışı paylaşıyoruz ve beyinlerinin benimle aynı hızlı hesaplamayı yaptığını biliyorum. Kahretsin, şimdi ne yaptık?

"Anlat bize," diye emrediyor Ilmari.

Ayrılmış dudaklarının arasından titrek bir nefes veriyor. "Tamam... sadece şu anda bu konuda yapılabilecek bir şey olmadığını bilin. Bu konuda heyecanlanmam için hepinizin yardımına ihtiyacım var, çünkü çok korkuyorum."

"Seattle, lütfen," diye yalvarıyor Jake. "Sadece söyle bize."

Ama Hurricane'in tek kelime etmesine gerek yok. Ben zaten biliyorum. Tüm işaretler oradaydı, sadece onları göremeyecek kadar meşguldük. Ilmari'ye bakıyorum

Ve biliyorum ki o da biliyor. Kollarında uyuyan iki bebeğe bakarken gözleri kocaman açılmıştı.

"Oh, kahretsin," diye soluk soluğa bağılıyor Jake ve sonunda onun da oraya vardığını anlıyorum. "Bebeğim, sen-"

"Hamile," diye bitiriyor, alt dudağı hâlâ titriyor. "Evet. *Yine*. Kendimi çok yorgun ve tuhaf hissediyordum ve Perry'nin dizine buz torbası sarıyordum ve birden aklıma geldi ve anladım," diyor uzun bir nefes verişte, koyu renk gözleri kocaman. "Ama *bilmem* gerekiyordu, anlıyor musun? Eve gidene kadar bekleyemedim. Banyoda çıldırıyordum, Poppy geldi ve çantasında bir test vardı çünkü o da hamile olduğunu düşünüyordu, o yüzden bana verdi ve ben de aldım ve..."

Sanki teyide ihtiyacımız varmış gibi, elini Rays polarının ön cebine soktu ve küçük mavi kapaklı bir gebelik testi çıkardı. Bana uzattı. Aşağı bakıyorum, bana bakan koyu mavi artı işaretini fark ediyorum. Ilmari'ye bakıyorum, görmesi için tutuyorum.

"Ama... anlamıyorum," diyor Jake, testten Rachel'a bakarak. Bir adım öne çıkıp ellerini Rachel'ın omuzlarına koyarak yüzünü inceliyor. "Bebeğim... sen... biz bu konuda mutlu değil miyiz?"

Ve işte o zaman gözyaşları hızlı ve sert bir şekilde akmaya başlıyor. "*Senin* mutsuz olmanı istemedim," diye ağlıyor.

Jake'e dondurmayı sonsuza dek iptal ettikleri söylenmiş gibi görünüyor. "Rach, ne-"

"İki kişiye daha yeni alıştık. Ve şimdi yine hamile kaldım ve hepinizin kızacağından, üzüleceğinizden ya da hayal kırıklığına uğrayacağınızdan çok korktum. Tanrım, hormonal bir karmaşa içindeyim!" Yüzünü ellerinin arasına gömüyor ve Jake onu kollarıyla sarıyor.

"Bebeğim, hayır," diye yatıştırıyor, alnını, şakağını, yanağını öpüyor. "Bana bak Seattle. *Bize* bak," diye düzeltiyor, çenesini yukarı kaldırarak.

Burnunu çekiyor, bakışlarını bizimkilerle buluşturmak için kaldırıyor.

"Sen bizim karımızsın, Rachel," diyor Jake. "Ölüm ve ötesine kadar, bebeğim. Sen bizim bütün dünyamızsın. Gerçekten burada durup bize güzel bir bebek daha hediye ettiğini söyleyecek ve bunun kıymetini bilmeyeceğimizden mi endişe edeceksin?"

Yine burnunu çekiyor. "Bu aptalca. durumdayım."

"Hamilesin," diye alay ediyor. "Dağınık, hamile Rachel'a alıştık artık."

Zayıf, hıçkırıklı bir kahkaha atıyor, gözlerinin altını silerken başını sallıyor ve makyajını lekeliyor.

Jake dönüp bize baktı. "Çocuklar, Rach yine hamile. Bu sizin için bir şeyi değiştirir mi? Aranızda bir çıkış arayan var mı?"

Ilmari şiddetle "Asla" derken ben "Hayır" diyorum.

Rachel başını sallıyor, gözleri hâlâ yaşlıyken Ilmari'nin yanına Tuo'yu kollarından alıyor. Onu göğsüne yaslıyor ve Rays ponponlu şapkasının tepesini öpüyor. Tuo kıpırdanıyor ama uyanmıyor. Onu yavaşça bir o yana bir bu yana sallıyor, gözleri dalgalanarak kapanıyor.

Onu içeri aldım. Koyu renk saçları bir düğüm halinde yukarıya doğru yığılmış, dağınık tutamlar yüzünü çerçeveliyor. Göz kaleminin lekesi, gözlerinin altındaki soluk halkalar. Çok sıkı çalışıyor. Bakışlarım küçük altın septum yüzüğüne takılınca gülümsüyorum. İlk tanıştığımızda yüzüğünü sürekli çıkarır, olmadığı biri gibi davranmaya çalışırdı. Şimdi cesurca, özür dilemeden Rachel Price.

Çocuklarımin annesi. Hayallerimin kadını. Ve bana en çılgın hayallerimin bile çok ötesinde bir hayat verdi.

Bir adım öne çıkıp kollarımı ona doluyorum. Temas ettiğimde kırılıyor, taze gözyaşları dökülüyor. Eğilip önce onu, sonra Tuo'yu öpüyorum. "Seni seviyorum Kasırğa. Oğullarımızı seviyorum. Jake ve Mars'ı seviyorum. Ve şimdi de İsimsiz'i seviyorum," diye ekliyorum, her yeni bebeğe verdiğimiz lakabı kullanarak.

Gülmekle ağlamak arasında bir ses çıkarıyor ve başını sallıyor.

Jake araya girerek kollarını ikimize de doladı. "Ve biliyorsun ben de varım. Çocukları seviyorum. Tam bir hokey takımı kurana kadar durmayalım derim-"

Rachel ve ben birlikte, "Hayır," diyoruz.

Mars diğer tarafımıza geçiyor, iri elleriyle Jamie'nin uyuyan sırtını destekliyor.

"Mars, var mısın?" Jake kaşlarını kaldırarak söylüyor. "Üç numaralı bebek mi?"

Başını sallıyor. "Sanırım bu sefer bir kız istiyorum... gerçi başka bir oğlan da iyi olurdu."

"Aman Tanrım," diyor Jake homurdanarak. "Cay'i bir kızla hayal edebiliyor musun?" Bana sırtıyor. "Kahretsin, bahse girerim senindir. Öyle olmalı. Üçte üç. İkimiz de bir bebek alacağız ve seninki huysuz, muhteşem, ağzı bozuk bir kız olacak."

Rachel bana gülümsüyor, gözleri hâlâ sulanıyor. "Eğer ağzı çişliyse, en azından bunu doğal yollarla yapacaktır," diye ekliyor ve bana bilmiş bir bakış atıyor.

Siktir, Mars beni ispiyonladı mı?

"Evet," diye cevap veriyorum ona en iyi pislik sırtışıımı yaparak. "Annesinden almış."

ŞİMDİLİK

SON

TEŞEKKÜRLER

Eee??? Price Ailesi'nin sonsuza dek mutlu yaşamına pek de küçük olmayan bu bakışı beğendiniz mi? Bu sadece **1. Cilt**. Seri büyüdükçe HEA bonus içeriği eklemek için daha birçok planım var!

Eğer bu kitapta beklediğiniz içeriği göremediyseniz, sabrınızı rica ediyorum. Bu evreni inşa ederken, Price Ailesi söz konusu olduğunda en azından birkaç sürpriz için yer bırakmak istiyorum, çünkü onlar gelecekteki her ana kitapta önemli yan karakterler olacaklar.

Rachel ve adamlarını tekrar göreceksin. Ve Poseidon'u. Ve Price bebekleri. Şimdilik, Tess ve Ryan'la tanışmaya hazırlanalım.

Oh, ve birkaç kişiye teşekkür edelim. Ashley, alfa okuyucum, seni deli gibi seviyorum. İnanılmaz sadık betalarıma ve en yüksek sesli amigolara - Alex, Amanda, Rachel - desteğiniz benim için her şey demektir.

Ashley Bennett ve Clio Evans'a - tanrıçalarım - bilge bilgeliğinizi paylaştığınız için teşekkür ederim. Sandra Maldo'ya birlikte yaratmaktan büyük keyif aldığım için teşekkür ederim. Kapaklarınızı sosyal medyanın her yerinde görmeye bayılıyorum! Sarah Blue'ya - markamı oluştururken cömertliğiniz benim için bir nimet oldu.

Muhteşem Facebook Grubuma- EMILYVERSE harika, destekleyici bir grup insan ve her biriniz ekibimde olduğunuz için çok mutluyum.

Burada Jessa Wilder'a özel bir 'teşekkür' bırakmak istiyorum. Bağımsız yazarlık yolculuğumuza birlikte başladık. Benim için neşelendin, benimle yas tutun, bana danışmanlık yaptın ve benimle birlikte güldün. Bana neşe verdin, beni meraklandırıdın, beni daha iyi bir yazar yaptın ve sana arkadaşım diyebildiğim için çok şanslıyım.

Son olarak, siz okuyucularıma. Bunu yapmamın sebebi sizsiniz. Hikayelerimi sizinle paylaşmak istiyorum. Okuduğunuz için teşekkür ederim.

XO,

Emily

AYRICA EMILY RATH TARAFINDAN

İKİNCİ OĞULLAR SERİSİ

Baharatlı 'neden seçmeli' Regency Romantizmi

#1. GÜZEL ŞEYLER 2.

DÜK HAZRETLERİ

#3 ALCOTT HALL

STANDALONLAR

Çağdaş MM Omegaverse

WHISKEY & SIN

JACKSONVILLE RAYS SERİSİ

Baharatlı Hokey

Romantizmi #0.5 O BİR

GECE #1 PUCKING

AROUND

#2 PUCKING WILD (Yaz 2023)

#3 PUCKING SWEET (Sonbahar 2023)

Ek Hikayeler

SONSUZA DEK PUCKING: CİLT 1

LEMONGRASS (*Queer & Cute Antolojisi*'ne özel bir Jax Rays Novellası, 30 Haziran 2023'te çıkacak)

YAZAR HAKKINDA

Emily Rath, Amazon'da çok satan romantizm ve fantezi yazarıdır. Kocas, oğlu ve kedisiyle birlikte Florida'da yaşıyor. Düzenli olarak köpekbaliğı dişi aramak için yerel plajları tarıyorlar.

- Aylık canlı oturumlar, sanat eserlerine özel ilk bakışlar ve devam eden ve yeni projeler hakkında sohbetler için [FB Grubuma](#) katılın
- Tüm önemli yayıncılık haberlerini almak için [Bültenime](#) katılın

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.